

**Forslag
til****Lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, lov om betalingskonti, hvidvaskloven og forskellige andre love ¹**

(Indgreb over for kreditter, der ydes rentefrit og uden andre omkostninger, basal erhvervskonto for erhvervsdrivende og foreninger og ændring af dækningsområde for Garantifonden for skadesforsikringsselskaber til at omfatte livsforsikringsselskaber, der udøver arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed i Danmark)

§ 1

I lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 2067 af 12. november 2021, foretages følgende ændringer:

1. *§ 1, stk. 2*, affattes således:
»*Stk. 2*. Fonden skal yde dækning til forsikringstagere og de sikrede i henhold til § 5 for forsikringer i forsikringsselskaber omfattet af § 3, stk. 1 og 2, når
 - 1) erstatningskrav udspringer af en forsikringsaftale med et skadesforsikringsselskab, som bliver erklæret konkurs, eller
 - 2) et livs- eller skadesforsikringsselskab får tilbagekaldt sin tilladelse til at udøve arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed og Finanstilsynet har truffet beslutning om, at arbejdsulykkesforsikringsbestanden skal tages under administration af Fonden, jf. § 226, stk. 3, § 242 a eller § 243, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.«
2. I § 2 indsættes efter »stk. 1«: » og 2«.
3. I § 3, *stk. 1*, ændres »forsikringsselskaber« til »skadesforsikringsselskaber«.
4. I § 3 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner, EU-Tidende 2014, nr. L 257, side 214, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/2034/EU af 27. november 2019 (IFD), EU-Tidende 2019, nr. L 314, side 64 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2021/338/EU af 16. februar 2021 om ændring af direktiv 2014/65/EU, for så vidt angår oplysningskrav, produktstyring og positionslofter, og af direktiv 2013/36/EU og (EU) 2019/878, for så vidt angår deres anvendelse på investeringsvirksomheder, med henblik på at bidrage til genopretningen efter covid-19-krisen, EU-Tidende 2021, nr. L 68, side 14.

UDKAST

»Stk. 2. Følgende livsforsikringselskaber skal være medlem af og yde bidrag til Fonden:

- 1) Direkte tegnende livsforsikringselskaber, der har fået Finanstilsynets tilladelse til at drive arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed.
- 2) Filialer beliggende i Danmark af direkte tegnende livsforsikringselskaber, der har tilladelse til at udøve arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed, med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.
- 3) Direkte tegnende livsforsikringselskaber med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er anmeldt til at drive arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed i Danmark via grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed.«

Stk. 2-11 bliver herefter stk. 3-12.

5. I § 4, stk. 3, 1. pkt., og § 14, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »nr. 2 eller 3,«: »og stk. 2, nr. 2 eller 3,«.
6. I § 10, stk. 3, ændres »skadesforsikringselskab« til: »forsikringselskab«.

§ 2

I hvidvaskloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 316 af 11. marts 2022, som ændret ved § 9 i lov nr. 409 af 31. marts 2022, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, nr. 26, affattes således:
»26) Udbydere af finansielle tjenester relateret til en udsteders udbud og/eller salg af virtuelle valutaer.«
2. I § 2, nr. 8, litra a, indsættes efter »assisterende minister«: », og særlig rådgiver for en minister«.
3. I § 10, nr. 2, litra d, ændres »udstedelse af virtuel valuta« til: »tjenester relateret til udstedelse af virtuel valuta«.
4. I § 38, stk. 6, ændres »forudsat at« til: »forudsat, at«.
5. I § 41, nr. 2, indsættes efter »ledelsesansvarlige«: » og virksomhedens ejere af kvalificerede andele, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed,«.

UDKAST

6. I § 42, nr. 5, indsættes efter »ledelsesansvarlige for virksomheden«: » og virksomhedens ejere af kvalificerede andele, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed«.
7. § 42, nr. 6, affattes således:
 - »6) Oplysninger om ejere af kvalificerede andele i virksomheden, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren og størrelsen af disses andele.«
8. I § 45, stk. 1, indsættes efter »ledelsesansvarlige«: »og valutavekslingsvirksomhedens ejere af kvalificerede andele, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed,«.
9. I § 45, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »ledelsesansvarlige«: » og valutavekslingsvirksomhedens ejere af kvalificerede andele, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed,« og efter »virksomhedens ledelse«: », som ejer af kvalificerede andele«.
10. I § 47, stk. 1, 1. pkt., ændres »pengeoverførsler, og « til: »pengeoverførsler samt love og«.
11. I § 55, stk. 1, 1. pkt., ændres »givet« til: »tildelt«.
12. I § 57, stk. 1, 1. pkt., ændres »og forordninger udstedt af Europa-Parlamentet og Rådet« til: »samt love og forordninger«.
13. I § 64, stk. 1, 1. pkt., ændres »samt Europa-Parlamentets og Rådets forordninger« til: »samt love og forordninger«.
14. I § 65, stk. 1, 1. pkt., ændres »i medfør heraf, og« til: »i medfør heraf samt love og«.
15. I § 78 a, stk. 1, indsættes efter »§ 48, stk. 1«: »-2«.
16. I § 85 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. De dele af § 57, som i medfør af stk. 1 er sat i kraft for Grønland, kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft på ny for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.«

UDKAST

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 406 af 29. marts 2022, som ændret ved § 1 i lov nr. 2383 af 14. december 2021 og § 13 i lov nr. 2601 af 28. december 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 4, 1. pkt., ændres »§§ 354 a« til: »354 a og b«.
2. I § 1, stk. 4, 4. pkt., ændres »§ 347, stk. 1-3, 5 og 7, samt §§ 348 og 354 a« til: » § 347, stk. 1-3, 5 og 7, § 348, §§ 354 a og b samt § 363 b, stk. 1 og 2«.
3. I § 1, stk. 6, indsættes efter »§ 348«: », § 363 b, stk. 4,«.
4. I § 12, stk. 1, indsættes som 6. pkt.:
»Finansielle holdingvirksomheder skal være aktieselskaber eller anpartsselskaber.«
5. I § 13, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter » virksomheder«: »og aktie- eller anpartskapitalen i finansielle holdingvirksomheder«.
6. I § 13, stk. 2, indsættes efter »realkreditinstitutter«: », finansielle holdingvirksomheder« og »i aktieklasser« ændres til: »eller anpartskapitalen i klasser«.
7. I § 13 a ændres »og realkreditinstitutter« til: », realkreditinstitutter og finansielle holdingvirksomheder«.
8. I § 33 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:
»Stk. 5. Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse, jf. stk. 1, såfremt kreditinstituttet ikke længere opfylder kravene til at få en tilladelse, eller hvis afgiften til Finanstilsynet efter § 363 b, stk. 4, ikke er betalt rettidigt.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.
9. I § 33 a, stk. 5, indsættes som 2. pkt.:
»Ud over de tilfælde, der er nævnt i §§ 223-224, kan Finanstilsynet inddrage en tilladelse meddelt efter stk. 1, hvis afgiften til Finanstilsynet efter § 363 a og § 363 b, stk. 3, ikke er betalt rettidigt.«
10. I § 61, stk. 2, ændres ». Tilsvarende gælder ved modtagelse af materiale efter stk. 4« til: », eller yderligere oplysninger, jf. stk. 4, over for den påtænkte erhverver«.

UDKAST

11. I § 64 b indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:
»Stk. 3. Finanstilsynet kan undtage et medlem af bestyrelsen fra kravet i stk. 1, hvis medlemmets sproglige færdigheder ikke er tilstrækkelige til at gennemføre et grundkursus efter stk. 1 og et godkendt kursus ikke udbydes på engelsk. Undtagelsen er betinget af, at medlemmet hurtigst muligt og senest 12 måneder efter indtræden i bestyrelsen gennemfører anden undervisning, hvis indholdsmæssige rammer er godkendt af Finanstilsynet, herunder en introduktion til den danske selskabsretlige struktur og relevante områder, der er særlige for danske finansielle virksomheder.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

12. I § 64 b, stk. 3, der bliver stk. 4, indsættes efter »stk. 1«: » og stk. 3«.
13. I § 75 a, stk. 1, 1. pkt., og § 75 b, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »En finansiell virksomhed«: »og en crowdfundingtjenesteudbyder«.
14. I § 75 c, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »og en finansiell virksomhed«: »eller en crowdfundingtjenesteudbyder«.
15. I § 75 c, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »og den finansielle virksomhed.«: »eller crowdfundingtjenesteudbyderen«.
16. I § 128 a indsættes efter »finansielle virksomheders«: »og finansielle holdingvirksomheders« og efter »aktie-,«: »anparts-,«.
17. § 361, stk. 7, affattes således:
»Stk. 7. Følgende fysiske og juridiske personer omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. betaler årligt et grundbeløb til Finanstilsynet:

- 1) Forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som i henhold til § 88 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. i Danmark markedsfører andele i en alternativ investeringsfond fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, betaler et årligt grundbeløb til Finanstilsynet på 5.000 kr.
- 2) Forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle

UDKAST

område, som i henhold til § 109 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. i Danmark har tilladelse til at markedsføre andele i en alternativ investeringsfond fra et tredjeland, betaler et årligt grundbeløb til Finanstilsynet på 8.000 kr.

- 3) Forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et tredjeland, som i henhold til § 130 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. har tilladelse til markedsføring i Danmark af andele i en alternativ investeringsfond fra et tredjeland, betaler et årligt grundbeløb til Finanstilsynet på 8.000 kr.
- 4) Forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som i henhold til § 95 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. forvalter alternative investeringsfonde, der er etableret i Danmark, betaler et årligt grundbeløb til Finanstilsynet på 4.100 kr.
- 5) Forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et andet land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som i henhold til § 95 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. har etableret en filial i Danmark, betaler et årligt grundbeløb til Finanstilsynet på 4.100 kr.«

18. § 361, stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Udenlandske investeringsinstitutter omfattet af § 27 i lov om investeringsforeninger m.v. betaler et årligt grundbeløb til Finanstilsynet på 5.000 kr., hvis de markedsfører færre end 10 afdelinger og 11.000 kr., hvis de markedsfører 10 afdelinger eller flere.«

19. Efter § 363 a indsættes:

»§ 363 b. Filialer her i landet af udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at udøve den virksomhed, som er nævnt i § 13, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, betaler årligt en afgift til Finanstilsynet på 8.000 kr.

Stk. 2. Stk. 1 finder også anvendelse, når virksomheden udøves her i landet gennem tilknyttede agenter, der er etableret her i landet.

Stk. 3. Filialer her i landet af udenlandske investeringsselskaber og kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse til at udøve den virksomhed, som er nævnt i § 13, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og

UDKAST

investerings-service og -aktiviteter, i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, betaler årligt en afgift til Finanstilsynet på 15.000 kr.

Stk. 4. Udenlandske kreditinstitutter og investeringselskaber, der er meddelt tilladelse til at udøve den virksomhed, som er nævnt i § 13, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter, i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og for hvilket land Europa-Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig, og som yder grænseoverskridende tjenesteydelser med investerings-service og -aktiviteter her i landet, betaler årligt en afgift til Finanstilsynet på 8.000 kr.«

§ 4

I lov om kapitalmarkeder, jf. lovbekendtgørelse nr. 2014 af 1. november 2021, som ændret ved § 8 i lov nr. 1163 af 8. juni 2021, § 4 i lov nr. 2382 af 14. december 2021 og § 2 i lov nr. 2383 af 14. december 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 1, nr. 1 og 2*, ændres »bilag 4, afsnit A, i lov om finansiel virksomhed« til: »bilag 1, afsnit A, i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service- og aktiviteter«.
2. I § 3 indsættes som nr. 38:

»38) Overvejende kommerciel koncern: Enhver koncern, hvis hovederhverv ikke er at yde investerings-service, som defineret i § 10, nr. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter, at udføre en aktivitet, der er opført i bilag 2 til lov om finansiel virksomhed, eller at fungere som prisstiller for råvarederivater.«
3. I § 6, *stk. 1, nr. 1*, og § 7, *nr. 2*, ændres »bilag 4, afsnit A, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 10, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed« til »bilag 1, afsnit A, nr. 9, i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service- og aktiviteter, jf. § 10, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed«.

UDKAST

§ 5

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 2015 af 1. november 2021, som ændret ved § 2 i lov nr. 641 af 19. maj 2020, lov nr. 2382 af 14. december 2021 og § 15 i lov nr. 2601 af 28. december 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 136 a, stk. 6 og 7, ændres »Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet« til: »Hvidvasksekretariatet«.

§ 6

I lov nr. 1155 af 8. juni 2021 om fondsmæglerselskaber og investeringservice og –aktiviteter, som ændret ved § 13 i lov nr. 2382 af 14. december 2021, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 1 indsættes før overskriften før § 2:
 - »§ 1 a. For fondsmæglerselskaber, der ikke har opfyldt alle betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, men som efterfølgende opfylder betingelserne, vil kravene fastsat i denne lov og i regler udstedt i medfør af loven for fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, efter en periode på seks måneder fra den dato, hvor betingelserne er opfyldt, ikke længere finde anvendelse. Kravene ophører kun med at finde anvendelse efter perioden nævnt i 1. pkt., hvis et fondsmæglerselskab i denne periode fortsat har opfyldt alle betingelserne for klassificering som et mindre og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskab uden afbrydelse, og fondsmæglerselskabet har underrettet Finanstilsynet herom.
 - Stk. 2.* Fondsmæglerselskaber, der fastslår, at de ikke længere opfylder alle betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, skal underrette Finanstilsynet herom og overholde kravene fastsat i denne lov og i regler udstedt i medfør af loven for fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder alle betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber. Kravene skal opfyldes senest 12 måneder efter den dato, hvor klassificeringsvurderingen fandt sted.
 - Stk. 3.* Kravene fastsat i denne lov og i regler udstedt i medfør af loven for fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, finder anvendelse for fondsmæglerselskaber på individuelt og konsolideret niveau, jf. dog stk. 4. Uanset 1. pkt. finder kravene fastsat i

UDKAST

denne lov og i regler udstedt i medfør af loven for fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder alle betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, ikke anvendelse for datterselskaber, der er medtaget i en konsolideret situation, og som er etableret i tredjelande, hvis moderselskabet i Den Europæiske Union over for Finanstilsynet og øvrige kompetente myndigheder i Unionen for fondsmæglerselskaber i fondsmægler-selskabskoncernen kan godtgøre, at anvendelse af kravene fastsat i denne lov er i strid med lovgivningen i det tredjeland, hvor disse datterselskaber er etableret.

Stk. 4. Har Finanstilsynet givet tilladelse til anvendelse af koncernkapitaltesten i artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, finder kravene fastsat i denne lov og i regler udstedt i medfør af loven for fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, anvendelse for fondsmæglerselskaber på individuelt niveau.«

2. I § 8, *stk. 1* og 2, indsættes efter »262-264«: », § 265, *stk. 2* og 3«.
3. I § 26, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*:
»Fondsmæglerholdingvirksomheder skal være aktieselskaber eller anpartsselskaber.«
4. I § 26, *stk. 2*, indsættes efter »Aktiekapitalen«: »eller anpartskapitalen« og efter »aktiekapital«: »eller anpartskapital«.
5. § 26, *stk. 3*, affattes således:
»*Stk. 3.* I fondsmæglerselskaber kan deling af aktiekapitalen i aktieklasser med forskellige stemmeværdi ikke finde sted.«
6. I § 26 indsættes som *stk. 5*:
»*Stk. 5.* Finanstilsynet kan fastsætte regler om fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders udstedelse af gældsbreve med vilkår om konvertering til aktie-eller anpartskapital, herunder i hvilket omfang selskabslovens kapitel 10 finder anvendelse.«
7. I § 27 indsættes efter »fondsmæglerselskaber«: » og fondsmæglerholdingvirksomheder«.
8. I § 41 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

UDKAST

»Stk. 3. Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse meddelt efter stk. 1, hvis betingelserne for tilladelsen ikke længere er opfyldt, eller hvis afgiften til Finanstilsynet efter § 363 b, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed ikke er betalt rettidigt.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

9. I § 43, stk. 3, nr. 7, ændres »§§ 45-48« til: »§§ 44-48«.
10. I § 43, stk. 5, indsættes som 2. pkt.:

»Ud over de tilfælde, der er nævnt i §§ 163-164, kan Finanstilsynet inddrage en tilladelse meddelt efter stk. 1, hvis afgiften efter § 363 b, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed ikke er betalt rettidigt.«
11. I § 94 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Procedurene som nævnt i stk. 1, nr. 4, skal omhandle væsentlige kilder til og virkninger af risici og eventuel indvirkning på kapitalgrundlaget.

Stk. 3. Et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed skal registrere alle sine transaktioner og dokumentere de trufne foranstaltninger for effektive former for virksomhedsstyring.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.
12. Efter § 224 indsættes før overskriften før § 225:

»§ 224 a. Finanstilsynet kan i tilfælde, hvor Finanstilsynet ville være den koncerntilsynsførende, hvis modervirksomheden var etableret i Den Europæiske Union, stille krav om etablering af en fondsmæglerholdingvirksomhed eller blandet finansiel holdingvirksomhed i Unionen og anvende artikel 7 eller 8 i forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav på denne fondsmæglerholdingvirksomhed eller blandede finansielle holdingvirksomhed.«
13. § 232, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingvirksomheder, blandede finansielle holdingvirksomheder, blandede holdingvirksomheder og personer, som tilhører disse virksomheder, samt leverandører og underleverandører skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed.«
14. § 233, stk. 1, affattes således:

»Finanstilsynet kan til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse få adgang til forretningslokaler tilhørende fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, herunder ved inspektioner, samt blandede finansielle holdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder. 1. pkt. gælder tillige enhver anden virksomhed, der

indgår i tilsynet med overholdelsen af koncernkapitaltesten, jf. artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (U) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, forudsat forudgående underretning af andre berørte tilsynsmyndigheder.«

15. I § 233 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Finanstilsynet kan foretage kontrol på stedet af oplysninger, der er modtaget fra blandede holdingselskaber og deres datterselskaber. Finanstilsynet kan lade eksterne tilsynsførende foretage kontrollen på Finanstilsynets vegne.«

16. Efter § 252 indsættes før overskriften før § 253:

»Verifikation af marginmodel

§ 252 a. Finanstilsynet kan med henblik på at vurdere betingelsen i artikel 23, stk. 1, første afsnit, litra c, i forordning (EU) 2019 /2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber anmode den kompetente myndighed i et clearingmedlems hjemland om oplysninger vedrørende den marginmodel og de parametre, der er anvendt ved beregning af et fondsmæglerselskabs marginkrav.«

17. I § 265, *stk. 1*, affattes således:

»Fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder samt udenlandske investeringsselskaber, der yder eller udfører investeringsservice og –aktiviteter her i landet gennem en filial eller tilknyttede agenter, der er etableret her i landet, skal betale afgift til Finanstilsynet.«

18. I § 265 indsættes efter *stk. 1* som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Udenlandske investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og –aktiviteter, i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og for hvilket land Europa-Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig, og som yder grænseoverskridende tjenesteydelser med investeringsservice og –aktiviteter her i landet, skal betale afgift til Finanstilsynet.«

Stk. 2 bliver herefter *stk. 3*.

19. *Bilag 3, nr. 2*, affattes således:

UDKAST

2) Det beløb, Y, der henvises til i § 203, stk. 1, beregnes ved anvendelse af følgende formel:

$$Z = 2 \times \eta + 2 \times \theta$$

η = Beløbet i medfør af kravet i artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber.

θ = Beløbet i medfør af det individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 121, eller individuelle solvensbehov fastsat i medfør af § 120.«

§ 7

I lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 337 af 11. marts 2022, foretages følgende ændring:

1. I § 22, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1238/EU af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt)«: », Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser«.

§ 8

I lov nr. 1374 af 13. december 2019 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om betalinger, lov om kapitalmarkeder, lov om investeringsforeninger m.v. og selskabsloven og forskellige andre love (Direkte debitering, håndtering af erstatningskrav i henhold til en byggeskadeforsikring tegnet i Qudos Insurance A/S, whistleblowerordning for virksomheder med begrænset tilladelse, revisors meddelelsespligt til Finanstilsynet og ændring af procedure ved indløsning af minoritetsaktionærer m.v.) som ændret ved § 12, i lov nr. 570 af 10. maj 2022, foretages følgende ændring:

1. § 19, stk. 7, ophæves.

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2023, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Lovens § 2, nr. 10, 12, 13 og 14 træder i kraft den 2. april 2023.

UDKAST

Stk. 3. For crowdfundingtjenesteudbydere med færre end 50 ansatte omfattet af § 75 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 3 nr. 13, finder § 75 a, stk. 1, 4. pkt., i lov om finansiel virksomhed anvendelse fra den 17. december 2023.

§ 10

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Lovens §§ 1-7 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. Lovens §§ 2-6 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

UDKAST

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget *Almindelige bemærkninger*

1. Indledning

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Ændring af dækningsområde og medlemskreds for Garantifonden for skadesforsikringsselskaber til at omfatte livsforsikringsselskaber, der udøver arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed i Danmark

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.2. Udvidelse af hvidvasklovens definition af politisk eksponerede personer

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.3. Ændring af hvidvasklovens anvendelsesområde for udstedere af virtuelle valutaer

2.3.1. Gældende ret

2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslået ordning

2.4. Udvidelse af hvidvasklovens krav om egnethed og hæderlighed i valutavekslingsvirksomheder

2.4.1. Gældende ret

2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslået ordning

2.5. Offentliggørelse af administrative bødeforelæg

2.5.1. Gældende ret

2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.6. Undtagelse til krav for bestyrelsesmedlemmer om gennemførelse af grundkursus

2.6.1. Gældende ret

2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.7. Whistleblowerregler for crowdfundingtjenesteudbydere

2.7.1. Gældende ret

2.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.8. Anpartskapital som egentligt kernekapitalinstrument for finansielle holdingvirksomheder og fondsmæglerholdingvirksomheder

2.8.1. Gældende ret

2.8.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.9. Kapitalinstrumenter i finansielle holdingvirksomheder

2.9.1. Gældende ret

2.9.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.10. Kapitalinstrumenter i fondsmæglerholdingvirksomheder

2.10.1. Gældende ret

2.10.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.11. Tilsyn med overholdelse af finansielle sanktioner

2.11.1. Gældende ret

2.11.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.12. Afgifter for udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde

2.12.1. Gældende ret

2.12.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.13. Afgifter for udenlandske investeringsselskaber og kreditinstitutter, der har tilladelse til at yde og udføre investeringsservice og -aktiviteter

2.13.1. Gældende ret

2.13.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.14. Implementering af IFD-direktivet

2.14.1. Gældende ret

2.14.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.15. Ændring af revision af § 122, stk. 2, i lov om betalinger

2.15.1. Gældende ret

2.15.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.16. Udvidelse af tilsynskompetencen i anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme § 57.

2.16.1. Gældende ret

2.16.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.17. Finanstilsynets vurderingsperiode ved ansøgninger om erhvervelse eller forøgelse af en kvalificeret andel

2.17.1. Gældende ret

2.17.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.18. Definition af overvejende kommerciel koncern

2.18.1. Gældende ret

2.18.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Klimamæssige konsekvenser

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

8. Forholdet til EU-retten

9. Hørte myndigheder og organisationer mv.

10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget indeholder forskellige ændringer på det finansielle område, som blandt andet har til formål at sikre, at den finansielle regulering fortsat er tidsvarende. Det understøtter en robust finansiell sektor samt forbrugernes og investorernes tillid til de finansielle markeder.

Lovforslaget har blandt andet til formål at sikre, at Garantifonden for skadesforsikringsselskaber kan dække arbejdsulykkesforsikringer, også når en arbejdsulykkesforsikring er tegnet i et livsforsikringsselskab. På den baggrund foreslås det, at medlemskreds og dækningsområde for Garantifonden for skadesforsikringsselskaber fremadrettet skal omfatte livsforsikringsselskaber og filialer af livsforsikringsselskaber, der udøver arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed i Danmark. Som en konsekvens heraf foreslås det, at livsforsikringsselskaber, der udøver arbejdsulykkesforsikringer i Danmark, skal melde sig ind i og betale bidrag til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber for så vidt angår arbejdsulykkesforsikringsbestanden.

Med lovforslaget foreslås derudover en række ændringer af hvidvaskloven. Ændringerne skal sikre, at udbydere af tjenester med virtuel valuta, som er omfattet af hvidvaskloven, stemmer overens med den seneste vejledning fra The Financial Action Taskforce (FATF). Ligeledes foreslås anvendelsesområdet for politisk eksponerede personer udvidet til at omfatte ministres særlige rådgivere. Desuden foreslås det at indføre egnetheds- og hæderlighedskrav til ejere af kvalificerede andele af valutavekslingsvirksomheder. Endelig foreslås det at foretage en mindre justering af bestemmelsen vedrørende videregivelse af oplysninger om underretninger. Formålet med ændringen er at give mulighed for at bringe bestemmelsen i overensstemmelse med Europa-Kommissionens fortolkning af bestemmelsens anvendelsesområde. Ændringerne har til formål at styrke den løbende forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering i Danmark.

Det foreslås desuden, at Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Spillemyndigheden og Advokatrådet fortsat skal føre tilsyn med love indeholdende finansielle sanktioner for virksomheder, underlagt tilsyn efter hvidvaskloven. Forslaget skal sikre, at de tilsynsmyndigheder, der fører tilsyn med forordninger indeholdende finansielle sanktioner også skal føre tilsyn med eventuelle love, der indeholder finansielle sanktioner.

Med lovforslaget foretages derudover en række ændringer af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter med henblik på en direktivnær implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilsyn med investeringsselskaber (IFD). Direktivet har til formål at sikre, at fondsmæglerselskaber ledes og styres på en velordnet måde og i kundernes

bedste interesse. Lovforslaget skal dermed bidrage til en regulering af og et tilsyn med fondsmæglerselskaber, der er målrettet og afstemt med fondsmæglerselskabernes forskellige forretningsmodeller og risikoprofiler samt størrelse.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Ændring af dækningsområde og medlemskreds for Garantifonden for skadesforsikringsselskaber til at omfatte livsforsikringsselskaber, der udøver arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed i Danmark

2.1.1. Gældende ret

Efter gældende ret kan livsforsikringsselskaber, der har opnået tilladelse hertil, jf. lov om finansiell virksomhed § 19, stk. 2, udbyde arbejdsulykkesforsikringer, som er en skadesforsikring efter forsikringsklasse 1 i bilag 7 til lov om finansiell virksomhed.

Det følger af § 1, stk. 2, nr. 1-2, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, at Garantifonden for skadesforsikringsselskaber skal yde dækning i henhold til lovens § 5, når et direkte tegnende skadesforsikringsselskab, der har fået Finanstilsynets tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed, eller som via filial eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed udøver forsikringsvirksomhed i Danmark, bliver erklæret konkurs eller får tilbagekaldt tilladelsen til at udøve arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed. Garantifonden for skadesforsikringsselskaber dækker i dag ikke forsikringstagerne og de sikrede under arbejdsulykkesforsikringer tegnet i livsforsikringsselskaber.

Det følger af § 3, stk. 1, nr. 1-3, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, at kravet om at være medlem af og yde bidrag til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber omfatter 1) direkte tegnende skadesforsikringsselskaber, der har fået Finanstilsynets tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed, 2) filialer beliggende i Danmark af direkte tegnende skadesforsikringsselskaber med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område og 3) direkte tegnende skadesforsikringsselskaber med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er anmeldt til at udøve forsikringsvirksomhed i Danmark via grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed.

UDKAST

Efter gældende ret hverken kan eller skal danske eller udenlandske livforsikringsselskaber være medlemmer af og yde bidrag til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber. Det samme gælder for filialer af danske og udenlandske livsforsikringsselskaber. Dette medfører blandt andet, at livsforsikringsselskaber og filialer af livsforsikringsselskaber kan tegne arbejdsulykkesforsikringer i Danmark uden at yde bidrag til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 226, stk. 3, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at når Finanstilsynet tilbagekalder et forsikringsselskabs tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed, træffer Finanstilsynet samtidig beslutning om, hvorvidt forsikringsselskabet skal søge forsikringsbestanden overdraget til et eller flere forsikringsselskaber, der driver forsikringsvirksomhed her i landet, eller om selskabet på anden måde skal søge forsikringsbestanden afviklet.

Særligt for livsforsikringsforsikringsselskaber følger det videre af § 226, stk. 3, 2. pkt., at Finanstilsynet kan beslutte, at livsforsikringsbestanden skal overdrages til et såkaldt administrationsbo.

For forsikringsselskaber, der driver arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed, gælder det endvidere, at Finanstilsynet kan beslutte, at arbejdsulykkesforsikringsbestanden tages under administration af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, jf. § 226, stk. 3, 3. pkt. Forud for beslutning om overdragelse af en bestand til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber skal Finanstilsynet afsøge, om bestanden kan overdrages til et andet forsikringsselskab her i landet, jf. § 226, stk. 3, 1. pkt.

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
I dag er der alene taget stilling til, hvad der gælder for håndteringen af arbejdsulykkesforsikringer, når disse er tegnet i et skadesforsikringsselskab og Finanstilsynet tilbagekalder tilladelsen til at udøve arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed. Dette indebærer en risiko for, at de sikrede under arbejdsulykkesforsikringer tegnet i livsforsikringsselskaber opnår en dårligere retsstilling, hvis Finanstilsynet særskilt tilbagekalder livsforsikringsselskabets tilladelse til at udøve arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed, da reglerne ikke fastsætter, at disse forsikringer kan overføres til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, som det ellers gør sig gældende for skadesforsikringsselskaber.

UDKAST

Det gælder for arbejdsulykkesforsikringer, at der typisk ikke vil være sammenfald mellem den sikrede og forsikringstageren. Under en arbejdsulykkesforsikring vil forsikringstageren typisk være en arbejdsgiver, hvorimod de sikrede vil være virksomhedens ansatte. Den sikrede under en arbejdsulykkesforsikring har derfor ikke selv nogen indflydelse på, om arbejdsulykkesforsikringen er tegnet i et livs- eller skadesforsikringselskab.

Arbejdsulykkesforsikringer giver anledning til et særligt beskyttelseshensyn af de sikrede. For det første er det udgangspunktet, at den sikrede under en arbejdsulykkesforsikring, som ovenfor anført, ikke selv vælger forsikringselskab, herunder om det pågældende forsikringselskab er medlem af Garantifonden for skadesforsikringselskaber. For det andet vil de løbende erstatningsudbetalinger under arbejdsulykkesforsikringer ofte udgøre hovedparten af de erstatningsberettigede sikredes indkomstgrundlag.

Der kan være forskellige årsager til, at Finanstilsynet træffer beslutning om at tilbagekalde et forsikringselskabs tilladelse. Som udgangspunkt vil begrundelsen være, at forsikringselskabets fortsatte udøvelse af forsikringsvirksomhed indebærer betydelig risiko for forsikringstagernes og de sikredes interesser.

Hvis Finanstilsynet særskilt tilbagekalder et forsikringselskabs tilladelse til at udøve arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed, kan Finanstilsynet samtidig beslutte, at bestanden skal overdrages til et andet forsikringselskab, fordi administration af arbejdsulykkesforsikringsbestanden hos det forsikringselskab, som får tilbagekaldt tilladelsen, indebærer en betydelig risiko for de sikredes interesser.

Såfremt arbejdsulykkesforsikringsbestanden ikke viser sig at være salgbar og derfor ikke kan overdrages til et andet forsikringselskab, fordi der eksempelvis ikke knytter sig tilstrækkelige aktiver til bestanden, vil det være hensigtsmæssigt, at arbejdsulykkesforsikringsbestanden i sidste ende kan overdrages til Garantifonden for skadesforsikringselskaber for at beskytte de sikredes interesser under arbejdsulykkesforsikringsbestanden.

Det vil være en naturlig konsekvens, såfremt dækningsområdet udvides til også at omfatte livsforsikringselskabers arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed, at de pågældende livsforsikringselskaber skal melde sig ind i og betale bidrag til Garantifonden for skadesforsikringselskaber.

Det foreslås derfor, at lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber ændres, så pligten til at være medlem af og yde bidrag til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber også omfatter livsforsikringsselskaber, der tegner arbejdsulykkesforsikringer.

Den foreslåede ordning skal ses i lyset af, at livsforsikringsselskaber efter gældende ret kan få tilladelse til at tegne arbejdsulykkesforsikringer, som er omfattet af dækningsområdet og bidragspligten hos Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.

Den foreslåede ordning indebærer, at hvis Finanstilsynet træffer beslutning om at tilbagekalde et livsforsikringsselskabs tilladelse til at udøve arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed, vil Finanstilsynet i sidste ende kunne beslutte, at arbejdsulykkesforsikringsbestanden skal overdrages til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber. Det vil være en forudsætning, at Finanstilsynet først har vurderet, at livsforsikringsselskabet ikke selv kan afvikle bestanden på betryggende vis. Det vil endvidere være en forudsætning, at det er undersøgt, om arbejdsulykkesforsikringsbestanden kan overdrages til et andet forsikringsselskab, eller om selskabet på anden måde kan afvikle arbejdsulykkesforsikringsbestanden på betryggende vis.

Den foreslåede ordning styrker de sikredes retsstilling i de tilfælde, hvor et livsforsikringsselskab får tilbagekaldt sin tilladelse til at udøve arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed. Med den foreslåede ordning vil Garantifonden for skadesforsikringsselskaber fremadrettet dække de sikrede under arbejdsulykkesforsikringer i de særlige tilfælde hvor bestande overføres til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, uanset om forsikringen er tegnet i et livs- eller skadesforsikringsselskab.

2.2. Udvidelse af hvidvasklovens definition af politisk eksponerede personer

2.2.1. Gældende ret

Hvidvasklovens definitioner findes i hvidvasklovens §§ 2-4. Hvidvasklovens § 2, nr. 8, litra a-h, fastsætter definitionen af politisk eksponerede personer. Det fremgår af hvidvasklovens § 2, nr. 8, litra a, at en politisk eksponeret person er en fysisk person, der har eller har haft et af følgende offentlige erhverv: statschef, regeringschef, minister og viceminister eller assistende minister. I praksis omfatter bestemmelsen ministre og departementschefer. Bestemmelsen implementerer artikel 3, nr. 9, i 4. hvidvaskdirektiv.

En person identificeres som politisk eksponeret person, såfremt vedkommende bestrider et særligt offentligt tillidshverv og gennem dette hverv kan være modtagelige for bestikkelse og anden korruption. Det er i samfundets interesse at forebygge bestikkelse og korruption, og hvis det skulle ske, at det opdages i tide og retsforfølges.

2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
Ministres særlige rådgivere er i dag ikke omfattet af bestemmelsen i hvidvasklovens § 2, nr. 8, litra a, og behandles derfor ikke som politisk eksponerede personer.

De særlige rådgivere bestrider ikke en stilling, hvor de formelt kan træffe beslutninger med virkninger for den konkrete myndighed, organisation mv., som det er tilfældet for de personer, som i dag er omfattet af reglerne om politisk eksponerede personer. De særlige rådgivere varetager imidlertid et erhverv meget tæt på de respektive ministre. De særlige rådgivere har i kraft af deres position og rådgivning væsentlig mulighed for at påvirke beslutninger og interesser i det politiske system. Dermed kan særlige rådgivere også være i en udsat position for forsøg på bestikkelse og anden korruption. Det er på den baggrund vurderet, at der er et behov for, at ministres særlige rådgivere omfattes af hvidvasklovens regler om politisk eksponerede personer.

Med lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås det derfor, at ministres særlige rådgivere bliver omfattet af hvidvasklovens definition af politisk eksponerede personer, således at bestemmelsen omfatter en fysisk person, der har eller har haft et offentligt erhverv som statschef, regeringschef, minister, og viceminister eller assisterende minister, samt særlig rådgiver for en minister.

2.3. Ændring af hvidvasklovens anvendelsesområde for udstedere af virtuelle valutaer

2.3.1. Gældende ret

Udstedere af virtuelle valutaer er reguleret i hvidvaskloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1062 af 19. maj 2021 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme.

Udstedere af virtuelle valutaer blev sammen med udbydere af veksling mellem én eller flere typer af virtuelle valutaer og udbydere af overførsel af virtuelle valutaer omfattet af hvidvaskloven den 1. juli 2021, jf. lov nr. 1163 af 8. juni 2021.

Reguleringen af udstedere af virtuelle valutaer i hvidvaskloven er et resultat af den internationale organisation The Financial Action Task Force's (FATF) anbefaling nr. 15, hvorefter medlemsstaterne, for at styre og afbøde de risici der opstår ved virtuelle valutaer, bør sikre, at udbydere af tjenester med virtuelle valutaer er reguleret for at forebygge hvidvask og finansiering af terrorisme. Videre foreskriver anbefalingen, at medlemsstaterne bør sikre, at udbydere af tjenester med virtuelle valutaer er licenseret eller registreret og underlagt effektive systemer til overvågning og sikring af overholdelse af de relevante foranstaltninger, der kræves i FATF's anbefalinger.

2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslået ordning

Ved udarbejdelse af den gældende regulering af udstedere af virtuelle valutaer blev der foretaget en konkret afgrænsning af, hvordan begrebet udsteder af virtuel valuta skulle forstås. I vurderingen blev der taget udgangspunkt i FATF's dagældende vejledning om en risikobaseret tilgang til virtuelle valutaer og udbydere af tjenester med virtuelle valutaer, ligesom en nabohearing blev foretaget hos sammenlignelige lande i forhold til disses afgrænsning af begrebet udstedere af virtuelle valutaer.

På baggrund heraf blev det besluttet at afgrænse udstedere af virtuelle valutaer som virksomheder eller personer, som udsteder virtuel valuta, der kan overdrages til tredjemand.

FATF har imidlertid i oktober 2021 opdateret vejledningen om en risikobaseret tilgang til virtuelle valutaer og udbydere af tjenester med virtuelle valutaer. I vejledningen præciserer FATF, at udbydere af selve udstedelsen af en virtuel valuta ikke bør reguleres for at forebygge hvidvask og finansiering af terrorisme. FATF præciserer derimod, at udbydere af tjenester, som relaterer sig til udstedelsen af virtuelle valutaer, bør reguleres.

Det foreslås derfor at ændre hvidvasklovens anvendelsesområde, så hvidvaskloven i overensstemmelse med FATF's opdaterede vejledning vil omfatte udbydere af finansielle tjenester relateret til en udsteders udbud og/eller virtuelle valutaer, som dermed vil være omfattet af de forpligtelser, der gælder i hvidvaskloven.

Den foreslåede ændring vil medføre, at udbydere af finansielle tjeneste relateret til en udsteders udbud og/eller salg af virtuelle valutaer bliver omfattet af hvidvaskloven, og at de dermed bl.a. skal overholde hvidvasklovens regler om kundekendingsprocedurer, overvågning af kundeforhold, undersøgelse af transaktioner m.v. og underretning af Hvidvasksekretariatet. Den

foreslåede ændring indebærer, at udbydere af selve udstedelsen af en virtuel valuta isoleret set ikke er omfattet af hvidvaskloven.

2.4. Udvidelse af hvidvasklovens krav om egnethed og hæderlighed i valutavekslingsvirksomheder

2.4.1. Gældende ret

Det følger af hvidvaskloven, at medlemmer af bestyrelsen eller direktionen i en valutavekslingsvirksomhed skal være egnede og hæderlige til at bestride stillingen. Det samme gælder for indehaveren af en enkeltmandsvirksomhed, som udbyder valutaveksling, og den ledelsesansvarlige i en valutavekslingsvirksomhed, der drives som en juridisk person uden bestyrelse eller direktion.

Ved egnethed forstås, at den pågældende skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen. Ved hæderlighed forstås, at den pågældende skal have et tilstrækkelig godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen. Pågældende må ikke være pålagt strafansvar for f.eks. overtrædelse af den finansielle lovgivning, være under konkurs, rekonstruktion eller gældssanering, og have udvist en adfærd, der giver grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

For at kunne drive valutavekslingsvirksomhed i Danmark kræver det en tilladelse fra Finanstilsynet. Finanstilsynet påser, at en virksomhed, som ansøger om tilladelse til at drive valutavekslingsvirksomhed, opfylder hvidvasklovens krav til at drive valutavekslingsvirksomhed, herunder bl.a. om bestyrelsesmedlemmer, direktionsmedlemmer, indehavere af enkeltmandsvirksomheder eller relevante ledelsesansvarlige opfylder kravene om egnethed og hæderlighed.

Finanstilsynet påser videre, at virksomhedens ejere af kvalificerede ejerandele er egnede til at sikre en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden.

2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslået ordning

Europarådet gennemførte i 2021 en undersøgelse og vurdering af Danmarks konkrete implementering og effektive anvendelse af 4. hvidvaskdirektiv. På

UDKAST

baggrund af undersøgelsen anbefalede Europarådet, at Danmark implementerer krav om egnethed og hæderlighed for reelle ejere af valutavekslingsvirksomheder.

Det følger af Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (4. hvidvaskdirektiv) artikel 47, stk. 2, at medlemsstater skal pålægge de kompetente myndigheder at sikre, at de personer, som varetager en ledelsesfunktion i valutavekslingsvirksomheder, eller som er de reelle ejere af sådanne virksomheder, besidder den fornødne egnethed og hæderlighed.

Det er vurderet, at Danmark bør følge Europarådets anbefaling. Derfor foreslås det at indføre et krav i hvidvaskloven om en egnetheds- og hæderlighedsvurdering af en valutavekslingsvirksomheds reelle ejere, således at både ledelsen i virksomheden og de reelle ejere omfattes.

Hensynet bag forslaget om at følge Europarådets anbefaling er at undgå en omgåelse af reglerne om egnethed og hæderlighed. En sådan omgåelse kan foregå ved, at en ejer af kvalificerede andele af en valutavekslingsvirksomhed ikke selv opfylder kravene til egnethed og hæderlighed og derfor ikke indsætter sig selv som direktør, men i stedet udpeger en tredjemand som direktør. Såfremt denne tredjemand vurderes egnet og hæderlig, vil tredjemand formelt være direktør i valutavekslingsvirksomheden, mens ejeren af kvalificerede andele reelt træffer de afgørende beslutninger for virksomheden.

En implementering af kravene om egnethed og hæderlighed for ejere af kvalificerede andele af valutavekslingsvirksomheder vil medføre, at en virksomhed, som ansøger Finanstilsynet om tilladelse til at udbyde valutavekslingsvirksomhed, skal kunne dokumentere, at også virksomhedens ejere af kvalificerede andele opfylder hvidvasklovens krav om egnethed og hæderlighed.

Det følger allerede af § 42, nr. 5, i hvidvaskloven, at ejere af kvalificerede andele i en valutavekslingsvirksomhed skal være egnede til at sikre fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden.

Begrebet ”ejere af kvalificerede andele” anvendes i øvrigt i anden lovgivning på det finansielle område, bl.a. i lov om finansiel virksomhed.

Ved ejere af kvalificerede andele forstås en person, som direkte eller indirekte besidder mindst 10 % af virksomhedens andele. Ved reel ejer forstås en person, som direkte eller indirekte besidder mindst 25 % af virksomhedens andele.

Under hensyn til at sikre ensartetheden på tværs af den finansielle lovgivning og for at sikre, at der ikke lempes på det gældende egnethedskrav for ejere af kvalificerede andele efter hvidvaskloven, er det fundet hensigtsmæssigt, at kravet om egnethed og hæderlighed i valutavekslingsvirksomheder skal omfatte ejere af kvalificerede andele i stedet for reelle ejere.

2.5. Offentliggørelse af administrative bødeforelæg

2.5.1. Gældende ret

Det fremgår af § 55, stk. 1, i hvidvaskloven, at reaktioner givet efter § 47, stk. 1 og 2, eller § 51 eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skal offentliggøres af Finanstilsynet på Finanstilsynets hjemmeside, jf. dog stk. 6. Beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. § 47, stk. 2, offentliggøres som resumé, jf. dog stk. 6. Offentliggørelsen skal omfatte den juridiske eller fysiske persons navn, jf. dog § 55, stk. 3.

Det fremgår af § 55, stk. 6, 1. pkt., at offentliggørelse efter stk. 1, ikke kan ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.

Det fremgår af § 47, stk. 1, at Finanstilsynets påser overholdelsen af hvidvaskloven, regler udstedt i medfør heraf og af forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015.

Det fremgår af § 47, stk. 2, at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet efter stk. 1 med den kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed.

Det fremgår af § 51, at Finanstilsynet kan påbyde virksomheder at foretage de nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser i

denne lov, regler udsted i medfør heraf og af forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015

§ 55, stk. 1, blev indført ved lov nr. 658 af 8. juni af 2017. Det fremgår af bestemmelsens bemærkninger, at begrebet reaktioner omfatter alle de reaktioner, Finanstilsynets bestyrelse eller Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse vedtager, og som retter sig mod en part, herunder afgørelser, påbud, påtaler og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 41 som fremsat, s. 156.

§ 55 implementerer artikel 60, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (4. hvidvaskdirektiv). Det følger af artikel 60, stk. 1, 1. pkt., at medlemsstaterne sikrer, at en afgørelse, der ikke kan påklages, om pålæggelse af en administrativ sanktion eller foranstaltning for overtrædelse af nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, offentliggøres af de kompetente myndigheder på deres officielle websted umiddelbart efter, at den person, der pålægges sanktionen, er underrettet om afgørelsen.

Ved lov nr. 1563 af 27. december 2019, blev § 78 a indsat i hvidvaskloven. § 78 a fastsætter, at Finanstilsynet i et administrativt bødeforelæg kan tilkendegive, at sager om overtrædelse af en række oplyste bestemmelser, kan afgøres uden retssag, hvis den fysiske eller juridiske person, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i det administrative bødeforelæg, jf. dog stk. 2.

2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
Finanstilsynets adgang til at udstede administrative bødeforelæg efter § 78 a blev indført ved lov nr. 1563 af 27. december 2019 på baggrund af den politiske aftale mellem Socialdemokratiet, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Venstre, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti af 27. marts 2019 om styrkelse af indsatsen mod finansiell kriminalitet. Offentliggørelsesbestemmelsen i hvidvasklovens § 55 blev fastsat forud for reglerne om administrativt bødeforelæg, hvorfor det ikke af bemærkningerne fremgår, at reaktioner i medfør af § 55 også dækker vedtagne administrative bødeforelæg.

Pligt til offentliggørelse af vedtagne administrative bødeforelæg vurderes at have en forebyggende effekt i forhold til overtrædelser af hvidvaskloven. Offentliggørelse er imidlertid også indgribende over for virksomhederne, og der må ikke kunne opstå tvivl om, hvorvidt administrative bødeforelæg er omfattet af pligten til at offentliggøre. Det er derfor vurderet hensigtsmæssigt, at tydeliggøre i bemærkningerne til bestemmelsen, at vedtagne administrative bødeforelæg er en reaktion omfattet af offentliggørelsesbestemmelsen.

Det vurderes videre, at artikel 60, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv pålægger medlemsstaterne at offentliggøre også denne type af reaktioner, såfremt det administrative bødeforelæg er meddelt på baggrund af et forhold omfattet af hvidvaskdirektivet. De forhold, der kan tildeles bødeforelæg for på baggrund af § 78 a, er alle indeholdt i hvidvaskdirektiverne.

Det foreslås derfor at tydeliggøre i hvidvaskloven, at Finanstilsynet har pligt til at offentliggøre administrative bødeforelæg.

2.6. Undtagelse til krav for bestyrelsesmedlemmer om gennemførelse af grundkursus

2.6.1. Gældende ret

Det følger af § 64 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at et medlem af bestyrelsen i et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et forsikringsselskab hurtigst muligt og senest 12 måneder efter indtræden i bestyrelsen skal gennemføre et grundkursus i de kompetencer, der er nødvendige for at varetage de forpligtelser og funktioner, som kræves af bestyrelsesmedlemmer i den virksomhedstype, som den pågældende er indtrådt i.

Det følger af Finanstilsynets praksis, at Finanstilsynet kan undtage bestyrelsesmedlemmer fra kravet om at gennemføre det lovpligtige grundkursus, hvis medlemmets sproglige færdigheder ikke er tilstrækkelig til at gennemføre og få udbytte af et dansksproget grundkursus. Finanstilsynets praksis er i overensstemmelse med fagudvalgets anbefalinger i rapport om grundkursus for bestyrelsesmedlemmer i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber (april 2016), som anfører, at der ikke bør være krav om, at grundkurset udbydes på engelsk, og som konsekvens heraf skal bestyrelsesmedlemmer meddeles dispensation fra gennemførelse af grundkurset.

2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det vurderes hensigtsmæssigt at lovfæste Finanstilsynets praksis om dispensation for gennemførelse af grundkurset for ikke-dansktalende bestyrelses-

medlemmer, der på grund af manglende sprogfærdigheder ikke kan gennemføre kurset, således at det fremgår eksplicit af bestemmelsen, at Finanstilsynet kan undtage et udenlandsk bestyrelsesmedlem fra at gennemføre grundkurset, hvis det pågældende medlem ikke har tilstrækkelige sproglige færdigheder til at gennemføre kurset, og hvis medlemmet i stedet gennemfører anden undervisning. En klar hjemmel kan synliggøre denne mulighed for potentielle kandidater til bestyrelsesposter i danske finansielle virksomheder.

Den foreslåede ændring medfører, at Finanstilsynet fortsat kan undtage udenlandske bestyrelsesmedlemmer, som ikke har tilstrækkelige sproglige færdigheder til at gennemføre et grundkursus og et godkendt kursus ikke udbydes på engelsk, hvis medlemmet i stedet gennemfører anden undervisning. Undervisningen skal bl.a. introducere den danske selskabsretlige struktur samt relevante områder, der er særlige for danske finansielle virksomheder. De indholdsmæssige rammer for undervisningen skal godkendes af Finanstilsynet.

2.7. Whistleblowerregler for crowdfundingtjenesteudbydere

2.7.1. Gældende ret

Europa-Parlamentet og Rådet vedtog den 23. oktober 2019 direktiv om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (whistleblowerdirektivet). Whistleblowerdirektivet forpligter bl.a. medlemsstaterne til at sikre, at alle juridiske enheder i den offentlige og private sektor med 50 eller flere arbejdstagere etablerer whistleblowerordninger og fastsætter procedurer for modtagelse af og opfølgning på indberetninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet (crowdfundingforordningen) har til formål at fastsætte ensartede krav for udbud af crowdfundingtjenester og krav til crowdfundingtjenesteudbydere. Forordningens artikel 47 ændrer i whistleblowerdirektivets bilag del I.B, således at indberetninger om aktuelle eller potentielle overtrædelser af crowdfundingforordningens bestemmelser omfattes af whistleblowerdirektivets anvendelsesområde. Herved sikres det, at ansatte i crowdfundingtjenesteudbydere, der er forpligtet til at etablere en whistleblowerordning efter direktivet, kan indberette overtrædelser af crowdfundingforordningen til sin arbejdsgiver og omfattes af beskyttelsesreglerne, herunder forbuddet med repressalier.

Whistleblowerdirektivet er implementeret i dansk ret med lov om beskyttelse af whistleblowere, der blev vedtaget den 24. juni 2021. Loven forpligter alle

UDKAST

arbejdsgivere i den private sektor med 50 eller flere ansatte til at etablere en intern whistleblowerordning. På det finansielle område gælder det særligt, at virksomheder med færre end 50 ansatte skal efterleve kravene i lov om beskyttelse af whistleblowere, såfremt de omfattes af de sektorspecifikke retsakter i whistleblowerdirektivets bilag del II eller de nationale særregler, som blev indført med lov nr. 2382 af 14. december 2021.

Crowdfundingtjenesteudbydere, hvis virksomhed reguleres af crowdfundingforordningen og som ikke samtidig omfattes af de nationale særregler på området, omfattes derfor kun af lov om beskyttelse af whistleblowere, hvis de har 50 eller flere ansatte.

Lov om whistleblowere trådte i kraft den 17. december 2021. Kapitel 3, der bl.a. indeholder regler om etablering af en intern whistleblowerordning, får først virkning den 17. december 2023 for virksomheder med mellem 50 og 249 ansatte, herunder crowdfundingtjenesteudbydere, der ikke omfattes af de sektorspecifikke retsakter i whistleblowerdirektivets bilag del II.

Lov om finansiell virksomhed §§ 75 a-75 c indeholder regler på whistleblowerområdet, som supplerer reglerne i lov om beskyttelse af whistleblowere. Finansielle virksomheder er efter lov om finansiell virksomhed forpligtet til at etablere en intern whistleblowerordning, hvor virksomhedens ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering og anden relevant regulering begået af virksomheden, herunder af bl.a. ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheden. Indberetninger til whistleblowerordningen skal bl.a. kunne foretages anonymt, og virksomheden skal følge op på indberetninger til whistleblowerordningen og skriftligt kunne dokumentere hvordan opfølgningen er foretaget. Lov om finansiell virksomhed beskytter herudover ansatte imod repressalier fra arbejdsgiveren og sikrer adgangen til at foretage indberetninger for ansatte som måtte være underlagt tavsheds-klausuler.

Crowdfundingtjenesteudbydere er ikke omfattet af definitionen af en finansiell virksomhed i § 5 i lov om finansiell virksomhed, hvorfor §§ 75 a, 75 b og 75 c i lov om finansiell virksomhed ikke finder anvendelse for crowdfundingtjenesteudbydere. Der gælder i dag således ikke et krav for en crowdfundingtjenesteudbyder om at etablere en whistleblowerordning i henhold til den finansielle regulering.

2.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
Whistleblowerreglerne i den finansielle regulering er i overensstemmelse med hensynet bag de politiske aftaler på området gennemført på tværs af sektoren for at sikre en ensartet og stærk beskyttelse af alle ansatte i sektoren uafhængig af ansættelsessted. Der henvises i den forbindelse til den politiske aftale af 10. oktober 2013 mellem regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet (Bankpakke 6). Det blev med Bankpakke 6 bl.a. besluttet at stille krav om etablering af whistleblowerordninger for alle finansielle virksomheders overtrædelser af den finansielle regulering.

Crowdfundingtjenesteudbydere er i dag ikke omfattet af whistleblowerreglerne i den finansielle regulering, men er med crowdfundingforordningen underlagt krav om tilladelse, tilsyn mv. i tråd med principperne i den øvrige finansielle regulering.

Det fremgår ydermere af præamblen til crowdfundingforordningen, at crowdfundingtjenester kan være udsat for risici vedrørende hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, hvilket understreger behovet for at sikre, at ansatte og tidligere ansatte ved crowdfundingtjenesteudbydere skal have mulighed for at indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering via en uafhængig, selvstændig kanal.

Der er derfor behov for at sikre samme beskyttelse af ansatte i crowdfundingtjenesteudbydere som gælder generelt i den finansielle regulering.

Det foreslås på den baggrund at tilføje crowdfundingtjenesteudbydere i §§ 75 a-c, i lov om finansiell virksomhed, så crowdfundingtjenesteudbydere underlægges de samme krav om whistleblowerordning mv., som gælder for de finansielle virksomheder, der i øvrigt er omfattet af loven. Den foreslåede ændring medfører, at crowdfundingtjenesteudbydere vil være omfattet af §§ 75 a-c på samme måde som andre finansielle virksomheder, der er omfattet af lov om finansiell virksomhed, som bl.a. sikrer beskyttelse af ansatte eller tidligere ansatte, der anvender virksomhedens whistleblowerordning. Lovforslaget medfører desuden, at crowdfundingtjenesteudbydere med færre end 50 ansatte omfattes af lov om beskyttelse af whistleblowere, som følge af henvisningen hertil i § 75 a, stk. 1, 4. pkt. Herved sikres samme høje

beskyttelsesniveau af whistleblowere, som gælder i den øvrige finansielle regulering.

Det foreslås videre, at for crowdfundingtjenesteudbydere med færre end 50 ansatte omfattet af § 75 a, stk. 1, 1. pkt., finder § 75 a, stk. 1, 4. pkt., først anvendelse fra den 17. december 2023. Dette skal sikre, at crowdfundingtjenesteudbydere, som lov om beskyttelse af whistleblowere ikke finder umiddelbar anvendelse på, skal have passende tid til at tilpasse deres ordninger til kravene i lov om beskyttelse af whistleblowere.

2.8. Anpartskapital som egentligt kernekapitalinstrument for finansielle holdingvirksomheder og fondsmæglerholdingvirksomheder

2.8.1. Gældende ret

Der stilles i dag ikke krav til selskabsformen i finansielle holdingvirksomheder eller i fondsmæglerholdingvirksomheder i dansk lovgivning. Begge typer af holdingvirksomheder skal imidlertid opgøre kapitalgrundlag, herunder sin egentlige kernekapital, efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR). Finansielle holdingvirksomheder er umiddelbart omfattet af reglerne i CRR, mens fondsmæglerholdingvirksomheder skal opgøre kapitalgrundlag efter reglerne i CRR, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (IFR).

CRR stiller en række krav til kvaliteten af egentlige kernekapitalinstrumenter, for at disse kan medregnes i kapitalgrundlaget. Blandt andet skal egentlige kernekapitalinstrumenter godkendes af Finanstilsynet, og Finanstilsynet skal i den forbindelse konsultere European Banking Authority (EBA). EBA fører og offentliggør en liste over godkendte egentlige kernekapitalinstrumenter i medlemslandene i EU.

I Danmark er alene aktiekapital, garantkapital og andelskapital godkendte egentlige kernekapitalinstrumenter. De tre typer kapital blev indmeldt til EBA ved ikrafttrædelse af CRR i 2013.

2.8.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
Der eksisterer i dag enkelte finansielle holdingvirksomheder, der er etableret som anpartsselskaber. Der er ligeledes etableret flere fondsmæglerholdingvirksomheder som anpartsselskaber.

Da anpartskapital i dag ikke er et godkendt kernekapitalinstrument, er det efter den gældende retsstilling nødvendigt, at finansielle holdingvirksomheder og fondsmæglerholdingvirksomheder er etableret som aktieselskaber for at kunne medregne kapitalen i kapitalgrundlaget.

Lov om finansiel virksomhed blev ved lov nr. 268 af 23. maj 2014 tilpasset CRR. Ved tilpasningen fik man imidlertid ikke sikret den nødvendige overensstemmelse mellem nationale krav og CRR's krav til kapitalinstrumenter for finansielle holdingvirksomheder og fondsmæglerholdingvirksomheder. Da kapitalinstrumenter i finansielle holdingvirksomheder og fondsmæglerholdingvirksomheder også skal opfylde kravene til kapital i CRR, vurderes det hensigtsmæssigt at tilpasse bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, så både anparts- og aktiekapital i finansielle holdingvirksomheder opfylder kravene til kapitalinstrumenter i CRR. Tilsvarende vurderes det hensigtsmæssigt at tilpasse bestemmelser i lov om fondsmæglersekskaber og investeringservice og –aktiviteter, så både anparts- og aktiekapital i fondsmæglerholdingvirksomheder ligeledes opfylder kravene til kapitalinstrumenter.

Den væsentligste grund til at tillade, at finansielle holdingvirksomheder og fondsmæglerholdingvirksomheder kan etableres som anpartsselskaber er, at de finansielle aktiviteter i koncernen ligger i datterselskaber, der alene kan etableres som aktieselskaber og derfor er underlagt krav til bestyrelse mm. i henhold til selskabsloven.

Selskabsloven stiller krav om, at et aktieselskab har en bestyrelse. Samme krav stilles ikke til anpartsselskaber. Herudover adskiller kravene i selskabsloven, der vedrører finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder, fondsmæglersekskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder sig ikke væsentligt for aktieselskaber og anpartsselskaber.

I finansielle virksomheder, hvor aktiviteterne er placeret i virksomheden, har bestyrelsen og direktionen en afgørende betydning for blandt andet styring af risici og kapitalforhold. Samme behov findes ikke i holdingvirksomheder, der ikke har egne finansielle aktiviteter. Finansielle holdingvirksomheder er desuden omfattet af et godkendelseskrav, jf. lov om finansiel virksomhed § 175 g. Det betyder, at Finanstilsynet skal godkende, at den finansielle holdingvirksomhed har tilstrækkelige koncernstrukturer og –processer. Den finansielle holdingvirksomhed kan dog undtages fra godkendelseskravet, hvis en række forhold er opfyldt, herunder at styring af koncernens risici og kapitalforhold er uddelegeret til og i praksis styres af ledelsen i

dattervirksomheden, der er den finansielle virksomhed i koncernen. Undtagelse til godkendelseskravet gives typisk, hvor holdingvirksomheden ejer 100 pct. af aktierne i datterselskaber, hvor koncernstrukturen er simpel med ét eller få datterselskaber, og hvor holdingvirksomheden ikke har andre aktiviteter end at eje aktier i dattervirksomhederne.

Det vurderes, at finansielle holdingvirksomheder og fondsmæglerholdingvirksomheder ikke bør kunne etableres i andre virksomhedsformer end aktie- og anpartsselskaber. Det skyldes, at andre virksomhedsformer end aktie- og anpartsselskaber ikke er reguleret i samme grad som aktie- og anpartsselskaber. Samtidig er aktiekapital og anpartskapital kapitalformer, der er bredt kendt i kapitalmarkedet både nationalt og internationalt.

Mulighederne for at tiltrække ny kapital forbedres, når der ikke er tvivl om det juridiske grundlag. Det vil derfor være uhensigtsmæssigt at tillade andre virksomhedsformer end de foreslåede.

Det foreslås derfor at ændre § 12, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, så finansielle holdingvirksomheder skal etableres som aktieselskaber eller som anpartsselskaber.

Det foreslås videre at ændre § 26, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, så fondsmæglerholdingvirksomheder skal etableres som aktieselskaber eller som anpartsselskaber.

Den foreslåede ordning er nødvendig for, at anpartskapital kan blive et godkendt kernekapitalinstrument i henhold til CRR for finansielle holdingvirksomheder og fondsmæglerholdingvirksomheder.

2.9. Kapitalinstrumenter i finansielle holdingvirksomheder

2.9.1. Gældende ret

Det fremgår af den gældende § 13, stk. 1, i lov om finansiell virksomhed, at aktiekapitalen i finansielle virksomheder skal være fuldt indbetalt. Bestemmelsen er en skærpelse af kravene i selskabsloven, der ikke stiller krav om fuld indbetaling.

Det fremgår af den gældende § 13, stk. 2 at i pengeinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, realkreditinstitutter og i forsikringsselskaber må deling af aktiekapital i klasser med forskellige stemmeverdier ikke finde sted, med en enkelt undtagelse i § 13, stk. 3.

I den gældende § 13 a er pengeinstitutter og realkreditinstitutter undtaget fra bestemmelser i selskabsloven om minoritetskapitalejeres ret til at kræve kapitalindskud indløst af selskabet i visse tilfælde. Undtagelsesbestemmelsen er nødvendig for, at institutternes egentlige kapitalinstrumenter lever op til betingelserne i CRR om, at kapitalindskyder aldrig må kunne kræve kapitalindskud indløst af selskabet.

Efter den gældende § 128 a kan Finanstilsynet fastsætte regler om finansielle virksomheders udstedelse af gældsbreve med vilkår om konvertering til aktie-, garanti- eller andelskapital, herunder i hvilket omfang selskabslovens kapitel 10 finder anvendelse. Bekendtgørelse nr. 2155 af 3. december 2020 om opgørelse af risikoeksponeringer, kapitalgrundlag og solvensbehov er udstedt i medfør af § 128 a. Bekendtgørelsen fastlægger visse undtagelser fra selskabsloven om udstedelse af kapitalinstrumenter. Undtagelserne er nødvendige for, at de finansielle virksomheders udstedelse af kapitalinstrumenter lever op til kravene i CRR. Bestemmelsen i § 128 a giver alene hjemmel til at fastsætte regler for finansielle virksomheder.

2.9.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
Med lovforslaget foreslås det, at finansielle holdingvirksomheder omfattes af kravet der forhindrer, at aktionærer, der kun ejer en beskedent kapitalandel, kan dominere virksomheden. Forslaget vil således medføre, at alle aktionærer vil have lige stemmerettigheder.

CRR stiller visse begrænsninger for udlodning, herunder at aftaler om differentieret udlodning skal være begrundet i forskellige stemmerettigheder. Der gælder altså ikke et forbud i CRR mod forskellige aktieklasser, men i dansk ret har man tidligere, med lov om finansiel virksomheds § 13, stk. 2, besluttet, at denne mulighed skulle afskæres for pengeinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber. Ved ikke at tillade opdeling i klasser med forskellige stemmerettigheder, afskæres virksomheder således også for at indgå aftaler om differentieret udlodning. Jo mere simpel kapitalstrukturen er, des lettere er det for eventuelle nye investorer at overskue kapitalstrukturen og deres rettigheder. Det vurderes derfor hensigtsmæssigt, at finansielle holdingvirksomheder også omfattes af forbuddet mod opdeling i aktieklasser med forskellige stemmerettigheder. Det foreslås, at bestemmelsen tilpasses, så den også kommer til at omfatte anpartskapital.

UDKAST

Lov om finansiel virksomhed stiller krav om, at aktiekapitalen i finansielle virksomheder er fuldt indbetalt, jf. § 13. Kravet er en skærpelse af selskabsloven, der ikke stiller krav om fuld indbetaling. Kravet er stillet for at sikre, at kapitalen i finansielle virksomheder er tabsabsorberende og reelt er til stede i virksomheden. Der stilles samme krav i CRR, for at kapitalen kan medregnes i kapitalgrundlaget. Da finansielle holdingvirksomheder også er omfattet af krav i CRR og under hensyn til, at kapitalen skal være til stede, vurderes det hensigtsmæssigt, at kravet om fuld indbetaling også bør gælde for finansielle holdingvirksomheder. Det foreslås, at bestemmelsen bliver tilpasset, så den også kommer til at omfatte anpartskapital, grundet den foreslåede ændring i lovforslagets § 4, nr. 2.

Den foreslåede ændring af § 13, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, vil medføre, at kravet om fuld indbetaling af egentlig kernekapital vil gælde for finansielle holdingvirksomheder, som det gælder for finansielle virksomheder. Tilsvarende vil ændringen af § 13, stk. 2, medføre, at aktiekapital eller anpartskapital i finansielle holdingvirksomheder ikke kan deles i klasser med forskellig stemmeværdi, som det er gældende i nuværende regulering for aktiekapital i pengeinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber.

Undtagelsen fra bestemmelserne om indløsningsret i selskabsloven vil med lovforslaget også gælde for finansielle holdingvirksomheder. Det er en forudsætning for, at egentlige kernekapitalinstrumenter i finansielle holdingvirksomheder kan medregnes i kapitalgrundlaget, at de opfylder betingelserne i CRR om at ejere af egentlige kernekapitalinstrumenter ikke under nogen omstændigheder må kunne stille krav til selskabet om indløsning af kapitalen. Med forslaget ændres § 13 a til også at omfatte finansielle holdingvirksomheder.

For at sikre at også finansielle holdingvirksomheder efterlever kravene i CRR skal lovforslaget sikre Finanstilsynet den nødvendige hjemmel til også at udstede regler for finansielle holdingvirksomheder efter § 128 a om udstedelse af gældsbreve med vilkår om konvertering til aktie-, garanti- eller andelskapital, herunder i hvilket omfang selskabslovens kapitel 10 finder anvendelse. Der foreslås derfor en ændring af bemyndigelsesbestemmelsen i § 128 a således at også finansielle holdingvirksomheder omfattes af bestemmelsen.

2.10. Kapitalinstrumenter i fondsmæglerholdingvirksomheder

2.10.1. Gældende ret

Det fremgår af den gældende § 26, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, at aktiekapitalen i fondsmæglerselskaber skal være fuldt indbetalt. Bestemmelsen er en skærpelse af kravene i selskabsloven, der ikke stiller krav om fuld indbetaling.

Det følger af § 26, stk. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og –aktiviteter, at deling af aktiekapitalen i aktieklasser med forskellig stemmeværdi ikke kan finde sted i fondsmæglerselskaber.

I den gældende § 27 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og –aktiviteter er fondsmæglerselskaber undtaget fra bestemmelser i selskabsloven om minoritetskapitalejeres ret til at kræve kapitalindskud indløst af selskabet i visse tilfælde. Undtagelsesbestemmelsen er nødvendig for, at fondsmæglerselskabers egentlige kapitalinstrumenter lever op til betingelserne i CRR om, at kapitalindskyder aldrig må kunne kræve kapitalindskud indløst af selskabet.

2.10.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
Fondsmæglerholdingvirksomheder skal opgøre kapitalgrundlag efter reglerne i CRR, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringselskaber (IFR). Det Årsagen til at der er et sådan krav for fondsmæglerselskaber er en logisk konsekvens af, at kapitalen i fondsmæglerselskaber skal være tabsabsorberende, og at det skal sikres, at kapitalen reelt er til stede i virksomheden. Dette hensyn gør sig også gældende for fondsmæglerholdingvirksomheder.

Det foreslås derfor i § 26, stk. 2, at kravet om fuld indbetaling af egentlig kernekapital skal gælde for fondsmæglerholdingvirksomheder, ligesom for fondsmæglerselskaber.

For at fondsmæglerholdingvirksomheder fortsat har mulighed for at dele deres aktie- eller anpartskapital i klasser med forskellig stemmeværdi, vil det være nødvendigt ændre § 26, stk. 3, så det gøres klart, at forbuddet kun gælder fondsmæglerselskaber.

Det foreslås derfor i § 26, stk. 3, at anparts- og aktiekapital i fondsmæglerselskaber ikke kan deles i klasser med forskellig stemmeværdi, mens det samme ikke er tilfældet for fondsmæglerholdingvirksomheder.

Undtagelsen fra bestemmelserne om indløsningsret i selskabsloven vil med lovforslaget også gælde for fondsmæglerholdingvirksomheder. Det er en forudsætning for, at egentlige kernekapitalinstrumenter i fondsmæglerholdingvirksomheder kan medregnes i kapitalgrundlaget, at de opfylder betingelserne i CRR om at ejere af egentlige kernekapitalinstrumenter ikke under nogen omstændigheder må kunne stille krav til selskabet om indløsning af kapitalen.

Med lovforslaget foreslås det derfor i § 27, at fondsmæglerholdingvirksomheder i lighed med fondsmæglerselskaber vil blive omfattet af en række undtagelser til selskabsloven. Selskabsloven indeholder bestemmelser om, hvornår en kapitalejer kan kræve sig indløst, og disse bestemmelser er bl.a. fondsmæglerselskaber undtaget for.

Fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder har mulighed for at udstede hybrid kernekapital, som enten nedskrives eller konverteres til aktie- eller anpartskapital, hvis virksomhedens kapitalniveau falder til et forudbestemt niveau. For at selskaberne kan udstede hybrid kernekapital, som konverteres til aktie- eller anpartskapital i en krisesituation, er der behov for at fastsætte regler om, at bestyrelserne kan have en stående tilladelse uden udløb til at udstede aktie- eller anpartskapital. Behovet følger af kravet i CRR om, at de nødvendige bemyndigelser til at udstede aktiekapital er tilstede til enhver tid fra tidspunktet for udstedelsen af hybride kernekapitalinstrumenter, der konverteres til aktivkapital ved en udløsende hændelse.

Det foreslås derfor at indsætte en bemyndigelsesbestemmelse i § 26, stk. 5, så Finanstilsynet får bemyndigelse til at fastsætte regler, som giver bestyrelsen i fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder mulighed for at opnå en bemyndigelse uden udløb til udstedelse af aktie- eller anpartskapital til brug for en eventuel konvertering af hybrid kernekapital.

2.11. Tilsyn med overholdelse af finansielle sanktioner

2.11.1. Gældende ret

Finanstilsynets, Erhvervsstyrelsens, Spillemyndighedens og Advokatrådets tilsyn med love, der indeholder finansielle sanktioner, er fastsat ved en ændring af hvidvaskloven i § 9 i lov nr. 409 af 31. marts 2022 om restriktioner på transaktioner med kontanter og værdipapirer i danske kroner til Rusland og Belarus. Loven ophæves den 1. april 2023, jf. lovens § 8.

2.11.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
Ruslands invasion af Ukraine har aktualiseret behovet for, at Danmark kan fastsætte love, der supplerer de forordninger vedtaget i Den Europæiske Union, der indeholder finansielle sanktioner. I forlængelse af dette findes det naturligt, at de samme tilsynsmyndigheder, som fører tilsyn med de finansielle sanktioner, der er fastsat ved forordninger, ligeledes skal have mulighed for at føre tilsyn med love, der fastsætter finansielle sanktioner.

Det foreslås derfor i hvidvaskloven, at Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Spillemyndigheden og Advokatrådet skal kunne føre tilsyn med love indeholdende finansielle sanktioner for de virksomheder, der omfattes af hvidvaskloven, og som er under de respektive tilsynsmyndigheders tilsyn i henhold til hvidvaskloven.

Det foreslåede viderefører § 9 i lov nr. 409 af 31. marts 2022 om restriktioner på transaktioner med kontanter og værdipapirer i danske kroner til Rusland og Belarus, der ophæves den 1. april 2023.

2.12. Afgifter for udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde

2.12.1. Gældende ret

Det følger af lov om finansiell virksomhed, at en række fysiske og juridiske personer skal betale et årligt grundbeløb til Finanstilsynet.

Udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde omfattes af kapitel 17 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. (FAIF-loven), som er meddelt tilladelse til at markedsføre en udenlandsk alternativ investeringsfond i Danmark, betaler årligt 4.400 kr. pr. alternativ investeringsfond og 4.400 kr. pr. afdeling i fonden. Det følger af § 361, stk. 7, nr. 1, i lov om finansiell virksomhed.

Udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde fra et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde fra et tredjeland, som Danmark er referenceland for, der er meddelt tilladelse til at forvalte danske alternative investeringsfonde, betaler årligt 44.500 kr. Det følger af § 361, stk. 7, nr. 2, i lov om finansiell virksomhed.

Afgiftsbestemmelserne i § 361, stk. 7, indeholder imidlertid en fejlhenvisning, herunder til FAIF-lovens kapitel 17 om regler for tredjelands forvaltere af alternative investeringsfonde og om fastlæggelse af referenceland, som ikke er trådt i kraft, da de omhandlede regler i FAIF-direktivet ikke er trådt i kraft.

2.12.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning Udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde, som i henhold til FAIF-loven, markedsfører andele i en alternativ investeringsfond i Danmark, eller som i henhold til FAIF-loven forvalter alternative investeringsfonde, der er etableret i Danmark, indebærer forpligtelser for Finanstilsynet i forbindelse med tilsyn eller registreringer.

Det vurderes, at afgiftsbestemmelsen i lov om finansiel virksomhed for udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde bør ændres, blandt andet så der ikke henvises til kapitel 17 i FAIF-loven.

Den foreslåede ordning vil medføre, at de udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde, betaler en afgift til Finanstilsynet og dermed bidrager til finansieringen af Finanstilsynets tilsynsaktivitet. Det vil understøtte Finanstilsynets effektive tilsyn og dermed bidrage til investorbeskyttelse og den finansielle stabilitet her i landet.

2.13. Afgifter for udenlandske investeringsselskaber og kreditinstitutter, der har tilladelse til at yde og udføre investeringsservice og –aktiviteter

2.13.1. Gældende ret

Lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter fastsætter, at udenlandske investeringsselskaber og kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og –aktiviteter i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område (EU-/EØS-lande), og som udøver sådan virksomhed her i landet gennem filial eller tilknyttet agent, der er etableret her i landet, skal betale afgift til Finanstilsynet. Det følger af § 265, jf. § 5. Afgiften fastsættes i henhold til kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed.

Videre fastsætter lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter, at udenlandske investeringsselskaber og kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og –aktiviteter i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område (tredjelande), og som udøver sådan virksomhed her i landet gennem filial, skal betale afgift til Finanstilsynet. Det følger af § 265, jf. § 7, stk. 3. Afgiften fastsættes i henhold til kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed.

Udenlandske investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og –aktiviteter i et tredjeland, kan ansøge om tilladelse til at udøve sådan virksomhed her i landet gennem en filial i henhold til §§ 42 og 43 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. Har Europa-Kommissionen ikke har vedtaget en ækvivalensafgørelse vedrørende tredjelandets retlige og tilsynsmæssige ramme som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for finansielle instrumenter, eller er en sådan afgørelse ikke længere gyldig, kan tredjelandsinvesteringsselskabet ansøge om tilladelse til at udøve sådan virksomhed grænseoverskridende uden filialetablering til godkendte modparter eller professionelle kunder, jf. § 41 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Regler svarende til §§ 41-43 om tredjelandsinvesteringsselskaber i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter er for udenlandske tredjelandskreditinstitutter fastsat i lov om finansiell virksomhed §§ 33 og 33 a om særlige regler for udenlandske kreditinstitutter.

2.13.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning Udenlandske investeringsselskaber og kreditinstitutter, der yder eller udfører investeringsservice og –aktiviteter her i landet, er underlagt Finanstilsynets tilsyn.

Det vurderes derfor, at udenlandske investeringsselskaber og kreditinstitutter, der yder eller udfører investeringsservice og –aktiviteter her i landet bør betale afgift til Finanstilsynet.

Afgiften fastsættes i henhold til de afgiftsbestemmelser, der er fastsat i kapitel 22 i lov om finansiell virksomhed. Kapitel 22 i lov om finansiell virksomhed fastsætter imidlertid ikke en afgift for udenlandske investeringsselskaber og kreditinstitutter, der yder eller udfører investeringsservice og –aktiviteter her i landet gennem filialer eller tilknyttede agenter.

Hverken lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter eller lov om finansiell virksomhed fastsætter krav om, at udenlandske investeringsselskaber og kreditinstitutter, der har tilladelse i et tredjeland, og som har fået Finanstilsynets tilladelse til grænseoverskridende at yde eller udføre investeringsservice her i landet til godkendte modparter eller professionelle kunder, skal betale afgift til Finanstilsynet.

Det foreslås, at udenlandske investeringsselskaber og kreditinstitutter, der yder eller udfører investeringsservice og –aktiviteter her i landet, skal betale en afgift til Finanstilsynet, og dermed bidrage til finansieringen af Finanstilsynets tilsynsaktiviteter. Det vil understøtte et effektivt tilsyn og dermed bidrage til investorbekyttelse og den finansielle stabilitet her i landet.

Det er videre vurderingen, at Finanstilsynet bør have mulighed for at inddrage en tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og –aktivitet her i landet grænseoverskridende eller gennem filial, som Finanstilsynet har meddelt til et udenlandsk investeringsselskab eller kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i et tredjeland, hvis investeringsselskabet eller kreditinstituttet ikke har betalt sin afgift til Finanstilsynet rettidigt. Forslaget skal dels understøtte virksomhedernes incitament til at bidrage til finansieringen af Finanstilsynets tilsynsaktiviteter dels understøtte investorbekyttelse og den finansielle stabilitet her i landet.

Det foreslås derfor, at Finanstilsynet får mulighed for at inddrage en sådan tilladelse, hvis afgiftsbetalingen til Finanstilsynet ikke sker rettidigt.

Finanstilsynet er kompetent myndighed for at give tilladelse til og føre tilsyn med udenlandske tredjelandsinvesteringsselskabers og -kreditinstitutters grænseoverskridende ydelse og udførelse af investeringsservice og –aktiviteter her i landet til godkendte modparter og professionelle kunder. Som kompetent myndighed er Finanstilsynet også tillagt kompetence til at inddrage en tilladelse, hvis kravene for at opnå tilladelse ikke længere er opfyldt. Denne kompetence fremgår imidlertid ikke eksplicit af henholdsvis lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter og lov om finansiell virksomhed om tilladelse til grænseoverskridende at yde eller udføre investeringsservice og –aktiviteter her i landet til godkendte modparter og professionelle kunder. Det vurderes hensigtsmæssigt at fastslå denne beføjelse, så Finanstilsynet får beføjelse til at inddrage en sådan tilladelse, hvis afgiftsbetalingen til Finanstilsynet ikke er sket rettidigt.

2.14. Implementering af IFD-direktivet

2.14.1. Gældende ret

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilsyn med investeringsselskaber (IFD) er implementeret i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf.

IFD fastsætter en række tilsynsmæssige krav og rammer for fondsmæglerselskaber. Bl.a. er der fastsat krav til fondsmæglerselskaberne i relation til

kapital, solvens og likviditet samt ledelse og styring af risici, herunder skærpede krav til fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber. Videre er der fastsat rammer for udpegning af kompetente tilsynsmyndigheder og disses tilsynsbeføjelser samt -redskaber over for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerselskabskoncerner, herunder også i tilfælde, hvor en modervirksomhed til fondsmæglerselskaber i Unionen er etableret i et tredjeland.

Lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter, som bl.a. implementerer IFD, indeholder derfor regler for fondsmæglerselskaber og holdingvirksomheder og for tilsynet med disse. Bl.a. fastsætter loven skærpede krav for fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, og krav om virksomhedsstyring, herunder om effektive procedurer til risikostyring. Videre fastsætter loven regler for udenlandske investeringsselskabers ydelse og udførelse af investeringsservice og –aktiviteter her i landet, herunder for tredjelandsinvesteringsselskabers filialetablering. Endvidere fastsætter loven Finanstilsynets tilsynskompetencer, herunder beføjelse til at indhente oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed, og til at få adgang til bl.a. fondsmæglerselskabers forretningslokaler.

2.14.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
Det vurderes hensigtsmæssigt at gennemføre en række ændringer i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter med henblik på at sikre en direktivnær implementering af bestemmelserne i IFD. Det gælder bl.a. i relation til at fastsætte, hvornår et fondsmæglerselskab skal opfylde eller kan ophøre med at opfylde skærpede krav for de mest risikobetonede fondsmæglerselskaber. Med lovforslaget foreslås det at indføre regler, der skal understøtte Finanstilsynets effektive tilsyn, herunder i tilfælde hvor en modervirksomhed er etableret i et tredjeland, og hvor Finanstilsynet ville være den koncerntilsynsførende, hvis modervirksomheden var etableret i Den Europæiske Union.

Lovændringerne vil bidrage til en regulering af og et tilsyn med fondsmæglerselskaber og fondsmæglerselskabskoncerner, der er målrettet og afstemt med fondsmæglerselskabernes forskellige forretningsmodeller og risikoprofiler samt størrelse. Det sker uden at pålægge det enkelte fondsmæglerselskabs uforholdsmæssige byrder i forhold til de risici, det udgør for kunder, markeder og sig selv.

Den foreslåede ordning fastsætter regler for, hvornår et fondsmæglerselskab skal opfylde eller kan ophøre med at opfylde de skærpede krav i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og –aktiviteter til de mest risikobetonede fondsmæglerselskaber, jf. forslaget til ny § 1 a. Samtidig skaber den foreslåede ordning klarhed over reguleringen angående de krav, der stilles til fondsmæglerselskabers risikostyringsprocedurer og fastsætter krav til fondsmæglerselskabers registrering af transaktioner og dokumentation af risikostyringsprocedurer, jf. de foreslåede ændringer til § 94.

Videre fastsætter den foreslåede ordning Finanstilsynets beføjelser i det tilfælde, hvor to eller flere fondsmæglerselskaber i Den Europæiske Union, der er datterselskab af samme modervirksomhed, som har hovedkontor i et tredjeland, ikke er underlagt effektivt tilsyn på koncernniveau, og hvor Finanstilsynet ville være den koncerntilsynsførende, hvis modervirksomheden var etableret i Unionen, jf. forslaget til ny § 224 a.

Den foreslåede ordning fastsætter endvidere, at Finanstilsynet har beføjelse til at indhente og kontrollere oplysninger modtaget som led i Finanstilsynets tilsynsvirksomhed kan anvendes over for virksomhedernes ledelser og ansatte samt repræsentanter, jf. de foreslåede ændringer til §§ 232 og 233.

2.15. Ændring af revision af § 122, stk. 2, i lov om betalinger

2.15.1. Gældende ret

Det følger af § 19, stk. 7, i lov nr. 1374 af 13. december 2019 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om betalinger, lov om kapitalmarkeder, lov om investeringsforeninger m.v. og selskabsloven og forskellige andre love (Direkte debitering, håndtering af erstatningskrav i henhold til en byggeskadeforsikring tegnet i Qudos Insurance A/S, whistleblowerordning for virksomheder med begrænset tilladelse, revisors meddelelesespligt til Finanstilsynet og ændring af procedure ved indløsning af minoritetsaktionærer m.v.), som ændret ved § 12, nr. 1, i lov nr. 570 af 10. maj 2022, om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om kapitalmarkeder, lov om investeringsforeninger m.v. og flere andre love (Udpegelse af afviklingsmyndigheder for nødlidende centrale modparter og regler for livsforsikringsvirksomheder, der udbyder syge- og ulykkesforsikringer m.v.), at erhvervsministeren senest i folketingsåret 2022-23 fremsætter forslag om revision af § 122, stk. 2, i lov om betalinger, jf. denne lovs § 7, nr. 5.

2.15.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
På baggrund af en politisk aftale af 19. september 2019 mellem regeringen (Socialdemokratiet) og Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Konservative og Alternativet om styrkede indgrebsmuligheder over for gebyrer m.v. på betalings serviceløsninger blev betalingslovens § 122 ved § 7, nr. 5 i lov nr. 1374 af 13. december 2019, udvidet. Herefter finder forbuddet i betalingslovens § 122, stk. 1, om, at der ved fastsættelse af gebyr m.v. i forbindelse med gennemførelse af betalingstransaktioner med et betalingsinstrument ikke må anvendes urimelige priser og avancer, tilsvarende anvendelse ved fastsættelse af gebyr m.v. i forbindelse med gennemførelse af direkte debitering, jf. betalingslovens § 122, stk. 2.

Den politiske aftaletekst om styrkede indgrebsmuligheder over for gebyrer m.v. på betalings serviceløsninger omfatter følgende afsnit om en evaluering af lovændringen:

”Aftaleparterne er derudover enige om, at udvidelsen af § 122 vil blive evalueret to år efter lovændringens ikrafttræden. Evalueringen skal afdække, om lovændringen bidrager til, at danske forbrugere og virksomheder ikke betaler urimelige priser for Betalingservice eller andre direkte debiteringsløsninger.”

Det fremgår således af aftaleteksten, at aftaleparterne er enige om, at udvidelsen af § 122 vil blive evalueret to år efter lovændringens ikrafttræden. Udvidelsen af § 122 trådte i kraft per 1. januar 2020, og evalueringen kan derfor først foretages primo 2022.

Evalueringen af bestemmelsen i § 122, stk. 2, er påbegyndt primo 2022 og forventes forelagt Folketinget senest den 1. juli 2023.

I forbindelse med udvidelsen af betalingslovens § 122 som fastsat ved § 7, nr. 5 i lov nr. 1374 af 13. december 2019 blev der imidlertid samtidig indsat en bestemmelse om revision af udvidelsen i lovens § 19, stk. 7. Denne bestemmelse fastsætter, at erhvervsministeren senest i folketingsåret 2022-23 fremsætter forslag om revision af betalingslovens § 122, stk. 2, jf. § 19, stk. 7, i lov nr. 1374 af 13. december 2019, som ændret ved § 12, nr. 1 i lov nr. 570 af 10. maj 2022.

UDKAST

Erhvervsministeren er således i henhold til gældende ret forpligtet til at fremsætte forslag om revision af betalingslovens § 122, stk. 2, senest i folketingsåret 2022-2023, uanset om resultatet af den ved den ovenfor beskrevne politisk aftalte evaluering måtte give anledning til at revidere betalingslovens § 122, stk. 2, eller ej. De foreløbige erfaringer med udvidelsen af betalingslovens § 122, stk. 2, peger indtil videre på, at der ikke er grundlag for at revidere bestemmelsen.

Den påbegyndte evaluering foretages med henblik på, at erhvervsministeren kan fremsætte forslag om revision af § 122, stk. 2, såfremt resultatet af evalueringen måtte give anledning hertil. Revisionsbestemmelsen i § 19, stk. 7, i lov nr. 1374 af 13. december 2019, som ændret ved § 12, nr. 1, i lov nr. 570 af 10. maj 2022, bør som konsekvens heraf ophæves, således at ministeren ikke forpligtes til at fremsætte forslag om revision, såfremt resultatet af evalueringen ikke giver anledning hertil.

Det foreslås herefter, at erhvervsministerens forpligtelse til senest i folketingsåret 2022-2023 at fremsætte forslag om revision af § 122, stk. 2, i lov om betalinger ophæves.

Denne ændring gør det muligt at foretage en evaluering af udvidelsen af § 122 i lov om betalinger, uden at erhvervsministeren forpligtes til at fremsætte forslag om revision af bestemmelsen. Dette er hensigtsmæssigt, idet erfaringerne med udvidelsen af § 122 i lov om betalinger peger på, at der ikke er grundlag for at fjerne udvidelsen af bestemmelsen. Den foreslåede ordning vil være i overensstemmelse med aftaleteksten bag den politiske aftale af den 19. september 2019 mellem regeringen (Socialdemokratiet) og Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Konservative og Alternativet om styrkede indgrebsmuligheder over for gebyrer m.v. på betalingsserviceløsninger.

Mastercard Payment Services Denmark A/S og pengeinstitutterne forhandler i øjeblikket med henblik på at indgå en aftale for det fremtidige samarbejde omkring Betalingservice – herunder Mastercards afregning til pengeinstitutterne. Resultatet af disse forhandlinger forventes ikke at være kendt før ultimo juni 2022.

2.16. Udvidelse af tilsynskompetencen i anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme § 57.

2.16.1. Gældende ret

Ved anordning nr. 956 af 17. maj 2021 om ikrafttræden for Grønland af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) blev lov nr. 651 af 8. juni 2017 (den danske hvidvasklov) sat i kraft for Grønland.

Det følger af den danske hvidvasklov, at Erhvervsstyrelsen påser, at visse virksomheder og personer overholder loven, regler udstedt i medfør heraf og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer. Det indebærer, at Erhvervsstyrelsen blandt andet påser overholdelse af hvidvaskloven for visse revisorer og revisionsvirksomheder, visse kunsthandlere samt virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt leverer samme ydelser som visse advokater samt visse revisorer og revisionsvirksomheder.

Det følger af hvidvaskloven, som sat i kraft for Grønland, at Erhvervsstyrelsen påser, at visse virksomheder og personer overholder loven, regler udstedt i medfør heraf og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper og juridiske enheder. Det indebærer, at Erhvervsstyrelsen påser overholdelse af hvidvaskloven i Grønland for visse revisorer og revisionsvirksomheder samt visse kunsthandlere.

Det fremgår af hvidvaskloven, som sat i kraft for Grønland, at loven blandt andet finder anvendelse på virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt leverer samme ydelser som visse advokater samt visse revisorer og revisionsvirksomheder, herunder revisorer, der ikke er godkendt i henhold til revisorloven, skatterådgivere og eksterne bogholdere.

2.16.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er konstateret, at ingen myndigheder har hjemmel til i Grønland at påse overholdelse af hvidvaskloven for så vidt angår virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt leverer samme ydelser som visse advokater samt visse revisorer og revisionsvirksomheder, herunder revisorer, der ikke er godkendt i henhold til revisorloven, skatterådgivere og eksterne bogholdere.

I Danmark har Erhvervsstyrelsen kompetence til at påse overholdelse af hvidvaskloven for så vidt angår disse virksomheder og personer.

Det foreslås derfor at indsætte et nyt stk. 2 i anordningshjemlen i den danske hvidvasklov. Den foreslåede ændring vil medføre, at anordningshjemlen kan anvendes på ny med henblik på at indsætte en henvisning til § 1, stk. 1, nr. 17 i hvidvasklovens § 57, stk. 1, som sat kraft for Grønland.

2.17. Finanstilsynets vurderingsperiode ved ansøgninger om erhvervelse eller forøgelse af en kvalificeret andel

2.17.1. Gældende ret

En fysisk eller juridisk person, der påtænker at erhverve en kvalificeret andel i en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed skal på forhånd ansøge Finanstilsynet om godkendelse af den påtænkte erhvervelse. Det samme gælder ved en påtænkt forøgelse af den kvalificerede andel, hvis denne efter erhvervelsen vil udgøre eller overstige en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct., eller 50 pct., af selskabskapitalen eller stemmerettighederne eller vil medføre, at den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden bliver en dattervirksomhed, jf. § 61, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynet skal i henhold til § 61, stk. 2, bekræfte modtagelsen af en sådan ansøgning senest to arbejdsdage efter modtagelsen.

Finanstilsynet har fra tidspunktet for den skriftlige bekræftelse af modtagelsen af ansøgningen og modtagelsen af alle de dokumenter, som kræves vedlagt ansøgningen, en periode på 60 arbejdsdage til at vurdere ansøgningen. Det følger af § 61 a, hvilke hensyn, Finanstilsynet skal inddrage ved vurderingen af en ansøgning. Samtidig med bekræftelsen af modtagelsen af ansøgningen, skal Finanstilsynet underrette den påtænkte erhverver om den dato, hvor vurderingsperioden udløber. Det følger af § 61, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynet kan indtil den 50. arbejdsdag i vurderingsperioden skriftligt anmode om yderligere oplysninger, der er nødvendige for at vurdere ansøgningen. Første gang Finanstilsynet fremsætter anmodning om yderligere oplysninger, afbrydes vurderingsperioden i perioden mellem tidspunktet for anmodningen og modtagelse af svar på anmodningen. Afbrydelsen af vurderingsperioden kan som udgangspunkt ikke overstige 20 arbejdsdage. Det følger af § 61, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Det fremgår af bemærkningerne til § 61, stk. 2, at Finanstilsynets bekræftelse af en ansøgning alene er en bekræftelse af, at Finanstilsynet har modtaget de nødvendige dokumenter henholdsvis supplerende oplysninger, jf. stk. 4. Det er ikke en bekræftelse af det modtagne materiales fuldstændighed. Finanstilsynet vil således anføre i bekræftelsen, hvis der mangler dokumenter, som burde være medsendt. Selvom det bekræftes, at alle dokumenter er indsendt, kan disse godt være ufuldstændige. Hvor ansøgningen er ufuldstændig på grund af manglende dokumenter, og den påtænkte erhverver derfor anmodes om at fremsende de nævnte dokumenter, begynder fristen i stk. 4 først at løbe fra modtagelsen af dokumenterne. Det følger af bemærkningerne til lov om finansiel virksomhed, jf. Folketingstidende 2008-09, tillæg A, side 2779.

Bestemmelserne om Finanstilsynets vurdering af en ansøgning om erhvervelse af en kvalificeret andel i lov om finansiel virksomhed implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (CRD IV). Bestemmelsen om, at Finanstilsynet skal bekræfte modtagelsen af en ansøgning om erhvervelse eller forøgelse af en kvalificeret andel eller yderligere oplysninger blev indsat i lov om finansiel virksomhed ved lov nr. 133 af 24. februar 2009.

2.17.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) har efter implementeringen af bestemmelsen om, at Finanstilsynet skal bekræfte modtagelsen af en ansøgning om erhvervelse eller forøgelse af en kvalificeret andel eller yderligere oplysninger, udstedt fælles retningslinjer for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelser af kvalificerede kapitalandele i den finansielle sektor (de fælles retningslinjer). De fælles retningslinjer har fundet anvendelse fra den 1. oktober 2017.

De fælles retningslinjer er udstedt i henhold til artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (ESA-forordningen). I henhold til ESA-forordningens artikel 16, stk. 3, skal de kompetente myndigheder bestræbe sig på bedst muligt at efterleve disse retningslinjer. De fælles retningslinjer fastsætter, hvad der ifølge ESA'erne er hensigtsmæssig tilsynspraksis, eller hvordan EU-lovgiv-

UDKAST

ningen bør anvendes inden for et bestemt område. De kompetente myndigheder, som er omfattet af de fælles retningslinjer, bør efterleve disse ved at indarbejde dem i deres tilsynspraksis efter behov, f.eks. ved at ændre deres retlige rammer eller deres tilsynsprocesser.

De fælles retningslinjer præciserer bl.a., hvornår den vurderingsperiode, som de relevante tilsynsmyndigheder har til at vurdere ansøgninger om erhvervelse eller forøgelse af en kvalificeret andel, indledes.

Det fremgår af de fælles retningslinjer, at den kompetente myndigheds anerkendelse af modtagelsen af ansøgningen, som skal ske straks og under alle omstændigheder efter to arbejdsdage, udelukkende bør udgøre et procedurermæssigt skridt vedrørende ansøgningens formelle fuldstændighed. Anerkendelsen bevirker, at vurderingsperioden på 60 arbejdsdage indledes.

I henhold til de fælles retningslinjer bør ansøgningen anses for at være fuldstændig, når den indeholder alle de nødvendige oplysninger i den liste, som er blevet offentliggjort med henblik på den kompetente tilsynsmyndigheds vurdering. Listen over nødvendige oplysninger er offentligt tilgængelig på Finanstilsynets hjemmeside sammen med de relevante ansøgningskemaer.

Yderligere fremgår det af de fælles retningslinjer, at hvis ansøgningen er ufuldstændig, bør tilsynsmyndigheden ligeledes anerkende modtagelsen. Dette vil imidlertid ikke medføre, at vurderingsperioden på 60 arbejdsdage indledes. I en sådan anerkendelse er tilsynsmyndigheden ikke forpligtet til at specificere, hvilke oplysninger der mangler, men kan specificere dette i et særskilt brev, som skal udarbejdes inden for en rimelig frist. Tilsynsmyndigheden bør efter modtagelsen af alle de nødvendige dokumenter anerkende modtagelsen skriftligt. Herved indledes vurderingsperioden på 60 arbejdsdage.

Det er vurderet hensigtsmæssigt at ændre ordlyden af § 61, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed med henblik på en tekstnær implementering af CRD IV.

Det er videre vurderet hensigtsmæssigt at tilpasse bemærkningerne til § 61, stk. 2, så bemærkningerne bringes i overensstemmelse med de fælles retningslinjer, som er udstedt efter bestemmelsens ikrafttrædelse. Det bør tydeligt fremgå af bemærkningerne, at vurderingsperioden på 60 arbejdsdage først indledes, når Finanstilsynet har modtaget en fuldstændig ansøgning. Finanstilsynets bekræftelse af modtagelsen af en ufuldstændig ansøgning

medfører således ikke, at vurderingsperioden på 60 arbejdsdage bliver indledt. På denne måde bringes bemærkningerne i overensstemmelse med de fælles retningslinjer.

Det foreslås derfor at ændre ordlyden i § 61, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, med henblik på en tekstnær implementering af CRD IV artikel 22, stk. 2.

Det foreslås samtidig at tilpasse bemærkningerne til § 61, stk. 2, så det tydeligt fremgår, at Finanstilsynets vurderingsperiode på 60 arbejdsdage først indledes, når Finanstilsynet har modtaget en fuldstændig ansøgning om erhvervelse eller forøgelse af en kvalificeret andel. Finanstilsynets bekræftelse af en ufuldstændig ansøgning medfører således ikke, at vurderingsperioden på 60 arbejdsdage bliver indledt.

2.18. Definition af overvejende kommerciel koncern

2.18.1. Gældende ret

Reglerne om handel med råvarederivater findes i kapitel 23 i lov om kapitalmarkeder samt bekendtgørelse om fastsættelse af grænser for besiddelse af råvarederivater.

Formålet med reglerne er at undgå, at enkelte aktører har så store positioner, at de potentielt har mulighed for at manipulere prisen på et råvarederivat. Ved opgørelsen af en nettoposition medregnes alle de positioner, som en fysisk eller juridisk person selv besidder, og de positioner, der besiddes på koncernniveau, jf. § 129, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder.

Som undtagelse hertil fremgår af § 129, stk. 2, nr. 1-4, fire tilfælde, hvor positioner ikke skal medregnes i opgørelsen af en persons nettoposition. Bestemmelsen blev i december 2021 nyaffattet med den følge, at opgørelsen af positioner, der ikke skal medregnes i opgørelsen af en persons nettoposition, blev udvidet.

2.18.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

En af de fire ovenfor nævnte undtagelser i § 129, stk. 2, anvender begrebet ”overvejende kommerciel koncern”. Begrebet er defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 65, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II), og blev indsat ved § 1, stk. 2, litra e, i CMRP MiFID II.

CMRP MIFID II er Europa-Parlamentets og Rådets samlede ændringsdirektiv der ændrede i direktiv 2014/65/EU, for så vidt angår oplysningskrav, produktstyring og positionslofter, direktiv 2013/36/EU og (EU) 2019/878, for så vidt angår deres anvendelse på investeringsvirksomheder. Ændringsdirektivet blev gennemført i dansk lov ved § 2 i lov nr. 2383 af 14. december 2021 om ændring af lov om finansiel virksomhed.

CMRP MIFID II kom som følge af de økonomiske konsekvenser forbundet med COVID-19 pandemien og med henblik på at bidrage til genopretningen på kapitalmarkedsområdet efter pandemien.

Definitionen af ”overvejende kommerciel koncern” blev imidlertid ikke gennemført i dansk ret sammen med den øvrige del af CMRP MiFID II.

Det foreslås derfor at indføre en ny definition i lov om kapitalmarkeder, så der indsættes en definition af en overvejende kommerciel koncern, som herefter defineres ved enhver koncern, hvis hovederhverv ikke er at yde investeringservice, som defineret i § 10, nr. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, at udføre en aktivitet, der er opført i bilag 2 til lov om finansiel virksomhed, eller at fungere som prisstiller for råvarederivater. Hermed sikres fuld implementering af artikel 4, stk. 1, nr. 65, i MiFID II.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslagets del om tilsyn med love indeholdende finansielle sanktioner forventes ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige, da der på tidspunktet for lovens ikrafttræden ikke er nationale love, der indeholder finansielle sanktioner, som Finanstilsynet, Erhvervsstyrelsen, Spillemyndigheden eller Advokatrådet fører tilsyn med i henhold til hvidvaskloven.

I tilfælde af, at der fastsættes en lov, der indeholder finansielle sanktioner, vil en vurdering af de økonomiske konsekvenser for de pågældende myndigheder skulle foretages ved det pågældende lovforslag.

Lovforslaget forventes i øvrigt ikke at have væsentlige økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for det offentlige.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Forslaget om at finansielle holdingvirksomheder og fondsmæglerholdingvirksomheder skal etableres som aktie- eller anpartsselskaber, vil medføre, at finansielle holdingvirksomheder og fondsmæglerholdingvirksomheder,

UDKAST

der allerede er etableret som anpartsselskaber, ikke vil skulle omdannes til aktieselskaber. Forslaget vurderes at have en positiv økonomisk virkning for erhvervslivet, da processen med at omdanne holdingvirksomheden, typisk er forbundet med visse udgifter og administrative konsekvenser, som undgås med den foreslåede ændring.

Forslaget om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber vurderes at have økonomiske og administrative konsekvenser for livsforsikringsselskaber, der udøver arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed i Danmark.

Det vurderes, at livsforsikringsselskabers mulighed for at tegne arbejdsulykkesforsikringer i Danmark indtil videre været udnyttet i yderst begrænset omfang.

De administrative konsekvenser forbundet med ændringerne i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber vil bestå i, at de livsforsikringsselskaber, som bliver omfattet af lovforslaget, årligt skal indsende en opgørelse over antallet af sikrede under arbejdsulykkesforsikringer til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.

De økonomiske konsekvenser for erhvervslivet vil bestå i indbetalingerne til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, hvor der årligt indbetales et beløb pr. sikrede under en arbejdsulykkesforsikring. Det har hidtil været praksis hos de bidragspligtige skadesforsikringsselskaber, at de løbende bidrag til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber opkræves direkte hos forsikringstagerne. I det omfang forsikringsselskaberne vælger at opkræve bidragene direkte hos forsikringstagerne, vil forslaget ikke indebære økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Der vil ligeledes være økonomiske konsekvenser for livsforsikringsselskaber, idet de omfattede livsforsikringsselskaber skal indbetale et engangsbidrag til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, som efter gældende ret er 100.000 kr. for hvert nyt medlem.

For så vidt angår den foreslåede ændring af hvidvasklovens anvendelsesområde for udstedere af virtuelle valuta vil der i dag for en lang række valutavekslingsvirksomheder i Danmark være personsammenfald mellem indehaveren, direktøren, en reel ejer eller en ejer af kvalificerede andele. Den foreslåede udvidelse af kravene om egnethed og hæderlig forventes derfor

ikke at få praktisk betydning for størstedelen af danske valutavekslingsvirksomheder.

Forslaget om at kapitalejere i finansielle holdingvirksomheder og fondsmæglerholdingvirksomheder undtages retten til at kræve, at kapitalselskabet under visse forhold indløser kapitalejernes kapitalandele, vil have negative konsekvenser for kapitalejerne. Det skyldes, at kapitalejere i finansielle holdingvirksomheder og fondsmæglerholdingvirksomheder, som det også er gældende for kapitalejere i pengeinstitutter, realkreditinstitutter samt fondsmæglerselskaber, ikke vil have den samme indløsningsret som kapitalejere i andre kapitalselskaber. De foreslåede ændringer vil imidlertid sikre, at aktiekapitalen i finansielle holdingselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder lever op til CRR's krav om, at aktionærer ikke må have krav på, at instituttet indløser aktionærernes aktier. Den foreslåede ændring sikrer således værdien af aktionærernes aktier, idet aktiekapitalen i finansielle holdingvirksomheder og fondsmæglerholdingvirksomheder fortsat vil kunne tælle med i kapitalgrundlaget i henhold til artikel 28 i CRR. Ændringen vil med forslaget også gælde for anpartskapital.

Ændringen af afgiftsbeløbet i lovforslagets § 3, nr. 17, vil medføre at udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde, som i henhold til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., markedsfører andele i en alternativ investeringsfond i Danmark, eller som i henhold til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., forvalter alternative investeringsfonde, der er etableret i Danmark, betaler en afgift til Finanstilsynet.

Lovforslagets § 3, nr. 18 og 19, vil medføre, at udenlandske investeringselskaber og kreditinstitutter, der yder eller udfører investeringservice og – aktiviteter her i landet, betaler afgift til Finanstilsynet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget forventes ikke at få administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget forventes ikke at få klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget forventes ikke at få miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

For så vidt angår den foreslåede ændring, hvorefter en ministers særlige rådgiver også omfattes af definitionen af en politisk eksponeret person, går lovforslaget videre end artikel 3, nr. 9, i 4. hvidvaskdirektiv.

Ministres særlige rådgivere er ikke omfattet af direktivets definition af en politisk eksponeret person. Derfor vil der som udgangspunkt være tale om overimplementering. Det vil primært være de pågældende rådgivere, som bliver omfattet af definitionen politisk eksponeret person, der som følge af ændringen vil blive pålagt mindre byrder, f.eks. i form af skærpede kundekendskabsprocedurer i disse pengeinstitutter. Virksomhederne omfattet af hvidvaskloven vil blive pålagt visse byrder, idet de skal foretage skærpet overvågning af en forretningsforbindelse med en politisk eksponeret person, jf. hvidvasklovens § 18, stk. 4.

Derudover går den foreslåede udvidelse af hvidvasklovens krav om egnethed og hæderlighed til også at omfatte ejere af kvalificerede andele af valutavekslingsvirksomheder, videre end kravet i 4. hvidvaskdirektivs artikel 47, stk. 2, da direktivet alene vedrører reelle ejere og ikke ejere af kvalificerede ejerandele, og at direktivets bestemmelse er formuleret således, at det er personer, som varetager en ledelsesfunktion i en valutavekslingsvirksomhed eller dennes reelle ejere, som skal besidde den fornødne egnethed og hæderlighed. Det vurderes således, at den foreslåede udvidelse udgør en overimplementering af 4. hvidvaskdirektiv.

Med lovforslaget foretages de fornødne tilpasninger af bestemmelser i lov om finansiell virksomhed og lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter, så de nationale regler for kapitalinstrumenter i finansielle holdingvirksomheder og fondsmæglerholdingvirksomheder bringes i overensstemmelse med kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investerings-selskaber (CRR). Dermed kan kapitalen i finansielle holdingvirksomheder også tælles med i kapitalgrundlaget. Med forslaget bliver det desuden muligt for finansielle holdingvirksomheder og for fondsmæglerholdingvirksomheder at etablere sig som anpartsselskaber. Hvis anpartskapital skal kvalificere som egentlig kernekapital i henhold til CRR, er det desuden nødvendigt, at der indføres undtagelser fra selskabsloven om indløsningsret i visse situationer.

Den foreslåede ændring af § 61, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed skal sikre en tekstnær implementering af Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investerings-selskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (CRD IV).

Den foreslåede ændring af lov om kapitalmarkeder vedrørende definition af overvejende kommerciel koncern implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/338 af 16. februar 2021 om ændring af direktiv 2014/65/EU, for så vidt angår oplysningskrav, produktstyring og positionslofter, og af direktiv 2013/36/EU og (EU) 2019/878, for så vidt angår deres anvendelse på investeringsvirksomheder, med henblik på at bidrage til genopretningen efter COVID-19 pandemien.

Den foreslåede ændring af § 22, stk. 1, 2. pkt., i lov om forsikringsformidlere sikrer Finanstilsynets tilsynskompetencer over for forsikringsformidlere i henhold til artikel 14, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (disclosureforordningen) og regler udstedt i medfør heraf.

Med lovforslaget foretages en række ændringer af lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og –aktiviteter med henblik på en direktivnær implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringselskaber (IFD).

9. Hørte myndigheder og organisationer mv.

....

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om, at finansielle holdingvirksomheder kan etableres som anpartsselskaber, vurderes at have en positiv økonomisk virkning for erhvervslivet, idet forslaget vil medføre, at finansielle holdingvirksomheder, der allerede er etableret som anpartsselskaber, ikke vil skulle omformes til aktieselskaber.	<p>Forslaget om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringselskaber vurderes alene at have ubetydelige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.</p> <p>Forslaget om, at indløsningsretten for kapitalejere i finansielle holdingvirksomheder bortfalder, vil have negative konsekvenser for kapitalejere i finansielle holdingvirksomheder, idet kapitalejerne, som det også er gældende for aktionærer i pengeinstitutter og realkreditinstitutter, stilles dårligere sammenlignet med kapitalejere i andre kapitalselskaber.</p> <p>Ændringen af afgiftsbeløbet i lovforslagets § 3, nr. 17, vil medføre at udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde, som i henhold til</p>

UDKAST

		<p>lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., markedsfører andele i en alternativ investeringsfond i Danmark, eller som i henhold til lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., forvalter alternative investeringsfonde, der er etableret i Danmark, betaler en afgift til Finanstilsynet.</p> <p>Lovforslagets § 3, nr. 19, vil medføre, at udenlandske investeringselskaber og kreditinstitutter, der yder eller udfører investeringservice og –aktiviteter her i landet, betaler afgift til Finanstilsynet.</p>
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Forslaget om ændring af lov om en garantifond for skadesforsikringselskaber vurderes alene at have ubetydelige administrative konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Med lovforslaget foretages en række ændringer af lov om fondsmæglerelskaber og investeringservice og –aktiviteter med henblik på en direktivnær implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringselskaber (IFD).	Den foreslåede ændring af § 61, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, skal sikre en tekstnær implementering af Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (CRD IV).

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 1, stk. 2, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 1, stk. 2, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, at Garantifonden for skadesforsikringsselskaber skal yde dækning til et direkte tegnende skadesforsikringsselskab, der har fået Finanstilsynets tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed, eller som via filial eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed driver forsikringsvirksomhed i Danmark i henhold til § 5 i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, når skadesforsikringsselskabet bliver erklæret konkurs og når skadesforsikringsselskabet får tilbagekaldt sin tilladelse til at udøve arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed, og Finanstilsynet har truffet beslutning om, at arbejdsulykkesforsikringsbestanden skal tages under administration af Fonden, jf. § 226, stk. 3, § 242 a eller § 243, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Finanstilsynet kan efter gældende ret ligeledes tilbagekalde et livsforsikringsselskabs tilladelse til at udøve arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed særskilt. Finanstilsynet kan for eksempel særskilt tilbagekalde en tilladelse til at udøve arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed, hvis Finanstilsynet vurderer, at livsforsikringsselskabet ikke på betryggende vis kan færdigadministrere en arbejdsulykkesforsikringsbestand.

Finanstilsynet skal ved særskilt tilbagekaldelse af en tilladelse til at udøve arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed følge fremgangsmåden i § 226, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. Dette indebærer, at Finanstilsynet først skal vurdere, om livsforsikringsselskabet selv kan afvikle arbejdsulykkesforsikringsbestanden på betryggende vis. Hvis dette ikke er tilfældet, kan Finanstilsynet træffe afgørelse om, at livsforsikringsselskabet skal søge bestanden overdraget til et andet forsikringsselskab med tilladelse til at udøve arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed. Hvis det ikke er muligt at overdrage arbejdsulykkesforsikringsbestanden til et andet forsikringsselskab, kan Finanstilsynet træffe afgørelse om, at bestanden skal overdrages til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber sammen med samtlige rettigheder og forpligtelser, der knytter sig til bestanden efter fremgangsmåden i § 230 a i lov om finansiel virksomhed.

UDKAST

Det foreslås at nyaffatte § 1, stk. 2, så Fonden fremover skal yde dækning til forsikringstagere og de sikrede i henhold til § 5 for forsikringer i forsikringsselskaber omfattet af § 3, stk. 1, nr. 2.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at Fonden skal dække erstatningskrav, der udspringer af en forsikringsaftale med et skadesforsikringsselskab, som bliver erklæret konkurs.

Det foreslås videre i *stk. 2, nr. 2*, at Fonden også skal dække, når et livs- eller skadesforsikringsselskab får tilbagekaldt sin tilladelse til at udøve arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed, og Finanstilsynet har truffet beslutning om, at arbejdsulykkesforsikringsbestanden skal tages under administration af Fonden, jf. § 226, stk. 3, § 242 a eller § 243, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Ordlyden i den gældende § 1, stk. 2, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber kan give anledning til den misforståelse, at det er de omfattede forsikringsselskaber, som opnår dækning hos Garantifonden for skadesforsikringsselskaber. Dette strider mod virkeligheden, hvor det er forsikringstagerne og de sikrede, som kan opnå dækning hos Garantifonden for skadesforsikringsselskaber. Det foreslås derfor med bestemmelsen at præcisere, at Garantifonden for skadesforsikringsselskaber dækker forsikringstagere og de sikrede i de omfattede forsikringsselskaber.

Det foreslås, at det samtidig præciseres i § 3, stk. 1, nr. 1, at Garantifonden for skadesforsikringsselskaber dækker erstatningskrav, som udspringer af en forsikringsaftale med et skadesforsikringsselskab, som bliver erklæret konkurs. Det er ikke hensigten med forslaget til den nye formulering, at Garantifondens dækningsområde udvides til at omfatte andre typer af retlige krav end efter gældende ret, når skadesforsikringsselskaber går konkurs. De omfattede erstatningskrav skal således svare til de forsikringskrav, som en forsikringstager eller sikret ville kunne rette mod det pågældende forsikringsselskab, såfremt der ikke var indtrådt en konkurs og forsikringsaftalen stadig var i kraft.

Forslaget indebærer, at dækningsområdet i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber fremadrettet udvides til at omfatte livsforsikringsselskaber, der tegner arbejdsulykkesforsikringer i Danmark. Garantifonden for skadesforsikringsselskaber vil efter forslaget fremadrettet dække sik-

UDKAST

rede under en arbejdsulykkesforsikring, jf. § 5, stk. 1, nr. 7, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber uanset om arbejdsulykkesforsikringen er tegnet i et livs- eller skadesforsikringsselskab.

Formålet med ændringen er at sikre, at forsikringstagere og de sikrede under arbejdsulykkesforsikringer opnår samme beskyttelse og ultimativt kan overføres til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, uanset om forsikringen er tegnet i et livs- eller skadesforsikringsselskab.

Forslaget ændrer ikke de af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber omfattede forsikringstyper.

Til nr. 2 (§ 2 i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det følger af den gældende § 2 i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, at Fonden dækker den virksomhed, som de forsikringsselskaber, der er nævnt i § 3, stk. 1, har i Danmark, for risici i Danmark.

Det foreslås, at ændre § 2, så den også henviser til § 3, stk. 2, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber.

Forslaget af en konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 4, hvorefter også livsforsikringsselskaber, der udøver arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed i Danmark, skal være medlemmer af og yde bidrag til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.

Den foreslåede ændring skal sikre overensstemmelse mellem lovens formål og anvendelsesområde og kredsen af bidragsydende medlemmer i Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.

Til nr. 3 (§ 3, stk. 1, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Den gældende § 3, stk. 1, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, regulerer, hvilke forsikringsselskaber, der skal være medlemmer af og yde bidrag til Fonden.

Det følger af den gældende § 3, stk. 1, nr. 1, at direkte tegnende skadesforsikringsselskaber, der har fået Finanstilsynets tilladelse til at udøve forsikringsvirksomhed, skal være medlemmer af og yde bidrag til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.

UDKAST

Det følger af den gældende § 3, stk. 1, nr. 2, at filialer beliggende i Danmark af direkte tegnende skadesforsikringsselskaber med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område skal være medlemmer af og yde bidrag til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.

Det følger af den gældende § 3, stk. 1, nr. 3, at direkte tegnende skadesforsikringsselskaber med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er anmeldt til at udøve forsikringsvirksomhed i Danmark via grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed, skal være medlemmer af og yde bidrag til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.

Det foreslås i § 3, stk. 1, at ændre ordet forsikringsselskaber til skadesforsikringsselskaber.

Det er hensigten med den foreslåede ændring, at bestemmelsen fremover alene skal omfatte skadesforsikringsselskaber. Forslaget ændrer ikke på kredsen af bidragsydende medlemmer for så vidt angår skadesforsikringsselskaber. Den foreslåede bestemmelse udgør derfor en præcisering af lovteksten og indebærer ikke materielle ændringer i gældende ret.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 4, hvor det foreslås at indsætte et nyt stk. 2 i § 3 i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, hvorefter også livsforsikringsselskaber, herunder også filialer af livsforsikringsselskaber, der udøver arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed i Danmark, skal være medlemmer af og yde bidrag til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber for så vidt angår deres arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed.

Til nr. 4 (§ 3, stk. 2, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Den gældende § 3, stk. 1, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber oplister forsikringsselskaber, som skal være medlemmer af og yde bidrag til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.

Det foreslås i § 3, stk. 2, at opliste livsforsikringsselskaber, som skal være medlem af og yde bidrag til Fonden.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at direkte tegnende livsforsikringsselskaber, der har fået Finanstilsynets tilladelse til at drive arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed, skal være medlemmer af og yde bidrag til Fonden.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at filialer beliggende i Danmark af direkte tegnende livsforsikringsselskaber, der har tilladelse til at udøve arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed, med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal være medlemmer af og yde bidrag til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 3*, at direkte tegnende livsforsikringsselskaber med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, der er anmeldt til at drive arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed i Danmark via grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed, skal være medlemmer af og yde bidrag til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.

Med den foreslåede bestemmelse indføres bestemmelser for livsforsikringsselskaber, der udøver arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed i Danmark, der svarer til de for skadesforsikringsselskaber gældende bestemmelser i § 3, stk. 1, nr. 1-3, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at der er overensstemmelse mellem bidragsydende medlemmer hos Garantifonden for skadesforsikringsselskaber og de dækkede forsikringer.

Som en konsekvens af forslaget om at indsætte nyt § 3, stk. 2, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber bliver de gældende stk. 2-11 herefter til stk. 3-12.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i lyset af forslaget om, at Garantifonden for skadesforsikringsselskaber fremadrettet også skal dække de sikrede under arbejdsulykkesforsikringer i Danmark, når forsikringen er tegnet i et livsforsikringsselskab, jf. dette lovforslags § 1, nr. 1.

Til nr. 5 (§ 4, stk. 3, 1. pkt., og § 14, stk. 3, 1. pkt., i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

UDKAST

Efter den gældende § 4, stk. 3, 1. pkt., i lov om en garantifond for skadesforsikringselskaber, at en forsikringstager med øjeblikkeligt varsel kan opsige en forsikringsaftale i et forsikringselskab nævnt i § 3, stk. 1, nr. 2 eller 3, hvis Finanstilsynet forbyder forsikringselskabet at udøve virksomhed i Danmark, jf. § 14, stk. 3. Forsikringselskabet må ved en opsigelse efter den gældende § 4, stk. 3, 1. pkt., ikke opkræve et gebyr hos forsikringstageren.

Efter den gældende § 14, stk. 3, 1. pkt., i lov om en garantifond for skadesforsikringselskaber, kan Finanstilsynet forbyde et forsikringselskab nævnt i § 3, stk. 1, nr. 2 eller 3, at drive virksomhed i Danmark i medfør af § 243 i lov om finansiel virksomhed, hvis forsikringselskabet ikke overholder lovens regler, regler udstedt i medfør af loven eller bestemmelser i Fondens vedtægter.

Det foreslås i § 4, stk. 3, 1. pkt., og § 14, stk. 3, 1. pkt., at indsætte en henvisning til § 3, stk. 2, nr. 2 og 3.

De foreslåede henvisninger til § 3, stk. 2, nr. 2 og 3, vil medføre, at Finanstilsynet kan forbyde et livsforsikringselskab at udøve arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed i Danmark i medfør af § 243 i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede ændring i § 4, stk. 3, indebærer, at forsikringstagerne under en arbejdsulykkesforsikring tegnet i et livsforsikringselskab, som har modtaget forbud mod at udøve arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed i Danmark, med øjeblikkeligt varsel kan opsige arbejdsulykkesforsikringen uden at blive opkrævet et opsigelsesgebyr.

Det er formålet med forslaget, at forsikringstageren skal have mulighed for at iagttage sine interesser ved at kunne opsige forsikringen i det forsikringselskab, som har modtaget forbud mod at udøve arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed, så forsikringstager i stedet kan tegne forsikring i et andet forsikringselskab, hvis forsikringstageren vurderer, at det vil være hensigtsmæssigt at lade et andet selskab varetage administrationen af arbejdsulykkesforsikringen.

Finanstilsynet har efter gældende ret mulighed for at forbyde et udenlandsk forsikringselskab med hjemsted i EU/EØS at udøve virksomhed i Danmark gennem en filial eller ved at yde tjenesteydelser i Danmark i medfør af § 243 i lov om finansiel virksomhed. Finanstilsynet får således

UDKAST

ikke med den foreslåede bestemmelse en ny reaktionsmulighed over for udenlandske forsikringsselskaber, men kan anvende reaktioner som foreskrevet i § 243 i lov om finansiel virksomhed efter samme fremgangsmåde, som i øvrigt anvendes i forhold til § 243 i lov om finansiel virksomhed.

Forslaget er en konsekvens af de foreslåede ændringer til § 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, hvorefter der foreslås fastsat et krav om, at også livsforsikringsselskaber, der har tilladelse til at udøve arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed, som har hjemsted i andre EU/EØS-lande, der via filial eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed er anmeldt til at drive forsikringsvirksomhed i Danmark, skal være medlemmer af og yde bidrag til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.

Overholder de pågældende livsforsikringsselskaber ikke regler i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, regler udstedt i medfør af lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber eller bestemmelser i Garantifonden for skadesforsikringsselskabers vedtægter, er det ikke tilstrækkeligt at udelukke livsforsikringsselskaberne fra Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.

Den foreslåede ændring i § 14, stk. 3, har derfor til formål at sikre, at Finanstilsynet også kan forbyde et forsikringsselskab efter § 3, stk. 2, nr. 2 eller 3, jf. dette lovforslags § 1, nr. 4, at drive virksomhed i Danmark i medfør af § 243 i lov om finansiel virksomhed, hvis forsikringsselskabet ikke overholder lovens regler, regler udstedt i medfør af loven eller bestemmelser i Garantifonden for skadesforsikringsselskabers vedtægter.

Med den foreslåede bestemmelse kommer Finanstilsynets bemyndigelse til at forbyde et forsikringsselskab af udøve virksomhed i Danmark til at fremgå eksplicit af bestemmelsen.

Finanstilsynet vil i medfør af den foreslåede bestemmelse kunne forbyde et forsikringsselskab at drive virksomhed i Danmark, hvis selskabet f.eks. ikke betaler engangsbidraget til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, eller hvis selskabet f.eks. ikke betaler det løbende bidrag til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber. Det skal understøtte en effektiv håndhævelse af kravet om medlemskab af Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, når et udenlandsk livsforsikringsselskab via filial eller grænseoverskridende tjenesteydelsesvirksomhed udøver arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed i Danmark.

Finanstilsynet har samme reaktionsmulighed over for danske forsikrings-selskaber efter den gældende § 14, stk. 2, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber. Efter denne bestemmelse kan Finanstilsynet tilbagekalde selskabets tilladelse til at drive virksomhed, hvis det ikke overholder lovens regler, regler udstedt i medfør heraf eller bestemmelser i Garantifonden for skadesforsikringsselskabers vedtægter.

Det følger endvidere af den gældende § 14, stk. 3, 2. pkt., i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, at et forsikringsselskab straks efter modtagelsen af en afgørelse efter 1. pkt. skal give hver enkelt forsikringstager i Danmark, der har tegnet en forsikring i det pågældende forsikringsselskab i det pågældende forsikringsselskab, skriftlige oplysninger om, hvilke konsekvenser afgørelsen har for forsikringstageren og de sikrede. Bestemmelsen vil fremadrettet ligeledes omfatte livsforsikringsselskaber, der udøver arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed i Danmark.

Til nr. 6 (§ 10, stk. 3, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber)

Det fremgår af den gældende § 10, stk. 3, i lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber, at formanden eller næstformanden hos Garantifonden for skadesforsikringsselskaber ikke kan være en person, der deltager i ledelsen af eller i øvrigt har en sådan tilknytning til et skadesforsikringsselskab, at der vil kunne opstå modsatrettede interesser mellem dette og Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.

Det foreslås i § 10, stk. 3, at erstatte »skadesforsikringsselskab« med »forsikringsselskab«.

Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at formanden eller næstformanden hos Garantifonden for skadesforsikringsselskaber ikke kan være en person, der deltager i ledelsen af eller i øvrigt har en sådan tilknytning til et forsikringsselskab, hvis dette kan indebære interessekonflikter.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ændring af § 3, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, hvorefter også livsforsikringsselskaber, der udøver arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed, skal være medlemmer af og yde bidrag til Garantifonden for skadesforsikringsselskaber.

Forslaget indebærer, at formanden eller næstformanden hos Garantifonden for skadesforsikringsselskaber fremadrettet heller ikke må have interesser i

et livsforsikringselskab, hvis dette kan indebære interessekonflikter i forhold til varetagelsen af hvervet. Formålet med ændringen er således at sikre, at der ikke opstår interessekonflikter hos ledelsen i Garantifonden for skadesforsikringselskaber.

Til § 2

Til nr. 1 (§ 1, stk. 1, nr. 26 i hvidvaskloven)

Det følger af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 26, at udstedere af virtuelle valutaer er omfattet hvidvaskloven.

Dette omfatter virksomheder og personer, som udsteder virtuel valuta med henblik på overdragelse til tredjemand.

Det foreslås, at § 1, stk. 1, nr. 26, affattes, så udbydere af tjenester relateret til udstedelse af virtuelle valutaer omfattes af hvidvaskloven.

Den foreslåede ændring omfatter virksomheder og personer, som ved at levere finansielle tjenester bistår med at udbyde og/eller sælge virtuel valuta typisk i forbindelse med initial coin offerings (ICOs). En ICO anvendes som udgangspunkt til at finansiere en virksomhed i et meget tidligt stadium og betyder i praksis, at der udstedes en ny virtuel valuta, der bl.a. sælges med henblik på at rejse kapital.

Udbyderne af de finansielle tjenester kan have indgået en samarbejdsaftale med udstederen af de virtuelle valutaer om at yde bistand eller kan levere sin bistand uden, der er indgået en samarbejdsaftale. Bistanden kan omfatte selve udstedelsen, udbud, salg, distribution, markedscirkulation og veksling.

Et eksempel herpå kan være en udbyder, der tager imod købsordrer af virtuelle valutaer, der udstedes ved en ICO. Andre eksempler er en udbyder, der indkøber virtuelle valutaer direkte fra udstederen med henblik på videre salg eller distribuering. Til sidst kan nævnes eksempler som opbygning af en ordrebog, market making mv.

For klarheds skyld præciseres det, at udstedelse af virtuelle valutaer isoleret set ikke er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 26.

UDKAST

Den foreslåede ændring vil indebære, at udbydere af finansielle tjenester, relateret til en udsteders udbud og/eller salg af virtuelle valutaer, bliver omfattet af hvidvaskloven, og at de dermed skal overholde hvidvasklovens regler om kundekendskabsprocedurer, overvågning af kundeforhold, undersøgelse af transaktioner m.v. og underretning af Hvidvasksekretariatet.

Det betyder, at udbyderen skal gennemføre kundekendskabsprocedurer, når der etableres en forretningsforbindelse og løbende igennem kundeforholdet.

Til nr. 2 (§ 2, nr. 8, litra a, i hvidvaskloven)

Det følger af hvidvasklovens § 2, nr. 8, litra a, at en politisk eksponeret person er en fysisk person, der har eller har haft et af følgende offentlige erhverv: Statschef, regeringschef, minister og viceminister eller assisterende minister.

Det foreslås, at § 2, nr. 8, litra a, ændres, hvorefter ministres særlige rådgivere også omfattes af hvidvasklovens definition af politisk eksponerede personer.

Med "særlig rådgiver" henvises til en rådgiver, hvis ansættelse og aflønning er omfattet af Statsministeriets rammer af 24. november 2021 for ansættelse af særlige rådgivere, og som således ikke er omfattet af de sædvanlige ansættelsesvilkår for ansatte i staten. Et sætligt kendetegn ved stillingen er, at ansættelsen bringes til ophør samtidig med udskrivelse af valg til Folketinget eller ved udnævnelse af en ny minister.

En særlig rådgiver vil typisk varetage presserelaterede opgaver, sekretariatsbetjening af ministeren, rådgivning af ministeren i form af generel sparring, udarbejdelse af taleudkast, ledsagelse af ministeren til forskellige former for møder og varetagelse af eksterne kontakter til Folketinget, interesseorganisationer, andre ministerier mv. Denne rådgivning sker gennem inddragelse af rådgiveren i møder, hvor også departementschefen og måske andre embedsmænd deltager, gennem rådgivernes kommentarer til notater og indstillinger til forelæggelse for ministeren samt gennem møder med ministeren.

Bestemmelsen indebærer, at de særlige rådgivere bliver omfattet af reglerne for politiske eksponerede personer og skal optages på Finanstilsynets liste over politisk eksponerede personer.

Til nr. 3 (§ 10, nr. 2, litra d, i hvidvaskloven)

UDKAST

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 10, stk. 1, nr. 2, litra d, fastsætter, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven skal gennemføre kundekendingsprocedurer, jf. §§ 10-21, når de udfører en enkeltstående transaktioner på euro 1.000 eller derover ved veksling mellem en eller flere typer af virtuel valuta, overførsel af virtuel valuta og udstedelse af virtuel valuta, hvad enten transaktionen sker på én gang eller som flere transaktioner, der er eller ser ud til at være indbyrdes forbundet.

Det foreslås at ændre § 10, nr. 2, litra d, så udstedelse af virtuel valuta ændres til tjenester relateret til udstedelse af virtuel valuta. Ændringen foreslås gennemført som konsekvens af den foreslåede ændring i lovforslagets § 2, nr. 1, hvorefter udbydere af tjenester relateret til udstedelse af virtuelle valutaer foreslås omfattes af hvidvaskloven.

Til nr. 4 (§ 38, stk. 6, i hvidvaskloven)

Det følger af hvidvasklovens § 38, stk. 1, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven, ledelse og ansatte i disse virksomheder og hos disse personer samt revisorer eller andre, der udfører eller har udført særlige hverv for virksomheden eller personen, har pligt til at hemmeligholde, at der er givet underretning til hvidvasksekretariatet efter hvidvaskloven § 26, stk. 1 og 2, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse efter hvidvasklovens § 25, stk. 1.

Det følger af hvidvasklovens § 38, stk. 6, at oplysninger om, at der er givet underretning efter § 26, stk. 1 og 2, eller at dette overvejes, eller at der er eller vil blive iværksat en undersøgelse efter § 25, stk. 1, kan videregives mellem virksomheder og personer omfattet af lovens § 1, stk. 1, nr. 1-14, 16, 18, 20 og 22-26, forudsat at 1) oplysningerne vedrører samme kunde og samme transaktion, 2) modtageren af oplysningerne er underlagt krav til bekæmpelse af hvidvask og finansiering af terrorisme, der svarer til kravene i Europa-Parlamentets og Rådets hvidvaskdirektiv, og 3) modtageren er underlagt forpligtigelser med hensyn til tavshedspligt og beskyttelse af personoplysninger.

Tavshedspligten efter § 38, stk. 1, er således ikke til hinder for videregivelse af oplysninger efter § 38, stk. 6.

Hvidvasklovens § 38 gennemfører 4. hvidvaskdirektivs art. 39.

UDKAST

Af de specielle bemærkninger til § 38, stk. 6, jf. Folketingstidende A, lovforslag L41, fremsat den 13. oktober 2016, fremgår det, at den første betingelse i henhold til stk. 6, nr. 1, er, at oplysningerne vedrører samme kunde og samme transaktion. Det er herefter et krav, at kunden er kunde hos både modtageren og afsenderen af oplysningerne, og at oplysningerne vedrører en transaktion, som både involverer modtageren og afsenderen. Bestemmelsen finder derfor ikke anvendelse i tilfælde, hvor kunden er kunde ved to virksomheder eller personer. Transaktionen skal også involvere begge parter, det vil sige f.eks. ved en overførsel af midler.

Det betyder eksempelvis, at to pengeinstitutter ikke må udveksle denne type oplysninger, hvis en transaktion foretages imellem de to pengeinstitutter, men vedrører henholdsvis én kunde i pengeinstitut A og én anden kunde i pengeinstitut B.

Europa-Kommissionen er den 2. februar 2022, efter forespørgsel fra Erhvervsministeriet, kommet med et fortolkningsbidrag til forståelsen af § 38, stk. 6, nr. 1. Det følger heraf, at ”samme kunde og samme transaktion” skal forstås som værende situationer, hvor to eller flere virksomheder og personer er involveret i den samme transaktion, som vedrører den samme kunde. Den pågældende kunde behøver ikke at være kunde hos både modtageren og afsenderen. Fortolkningsbidraget giver anledning til, at tilpasse forarbejderne til § 38, stk. 6, idet der er tale om implementering af EU-ret.

Det foreslås i § 38, *stk. 6*, at indsætte et lovteknisk komma i bestemmelsen, så der står »forudsat, at«.

Der er alene tale om en sproglig ændring af lovteksten, som har til formål at give mulighed for at præcisere bemærkningerne til § 38, stk. 6, nr. 1.

Formålet med ændringen af bestemmelsen er således at præcisere anvendelsesområdet for § 38, stk. 6, nr. 1. og tilpasse bemærkningerne til bestemmelsen i overensstemmelse med Europa-Kommissionens udtalelse. Med formuleringen ”samme kunde og samme transaktion” forstås herefter situationer, hvor to eller flere virksomheder og personer er involveret i den samme transaktion, som vedrører den samme kunde. Den pågældende kunde behøver således ikke at være kunde hos både modtageren og afsenderen, men den pågældende transaktion skal finde sted mellem modtager- og afsendervirksomheden. Hertil må der alene udveksles oplysninger, som vedrører den pågældende transaktion. Denne præcisering af bestemmelsens

anvendelsesområde er i overensstemmelse med Europa-Kommissionens fortolkningsbidrag af 2. februar 2022.

Kravet om samme kunde og samme transaktion kan således ikke læses adskilt og udstrækkes til at omfatte flere strømme eller netværk af transaktioner. Begrebet transaktion skal fortolkes som en specifik transaktion eller en specifik aktivitet og ikke en serie af transaktioner på tværs af institutter, som potentielt involverer personer, som ikke er part i den oprindelige transaktion eller aktivitet.

Til nr. 5 (§ 41, nr. 2, i hvidvaskloven)

Det følger af hvidvasklovens § 41, nr. 2, at Finanstilsynet kan give tilladelse til valutavekslingsvirksomhed, hvis medlemmerne af virksomhedens bestyrelse og direktion eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren eller, hvor virksomheden drives som juridisk person uden bestyrelse og direktion, den eller de for virksomheden ledelsesansvarlige opfylder en række krav i hvidvasklovens § 45.

Det følger af hvidvasklovens § 41, nr. 3, at Finanstilsynet kan give tilladelse til valutavekslingsvirksomhed, hvis virksomhedens ejere af kvalificerede andele, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, ikke skønnes at ville modvirke en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden.

Det følger videre af hvidvasklovens § 45, stk. 1, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en valutavekslingsvirksomhed eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren eller, hvor valutavekslingsvirksomheden drives som juridisk person uden bestyrelse eller direktion, den eller de ledelsesansvarlige 1) skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen, 2) skal have et tilstrækkelig godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen, 3) ikke må være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde, 4) ikke må have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering og 5) ikke må have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

UDKAST

Det foreslås, at § 41, nr. 2, ændres, så valutavekslingsvirksomhedens ejere af kvalificerede andele, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, omfattes af bestemmelsen, og således skal opfylde kravene i hvidvasklovens § 45, for at Finanstilsynet kan give tilladelse til valutavekslingsvirksomhed.

Ejere af kvalificerede andele er defineret i § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, jf. også bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 8.

Den foreslåede ændring medfører, at Finanstilsynet skal vurdere, om ejere af kvalificerede andele af virksomheden opfylder hvidvasklovens krav om egnethed og hæderlighed, når Finanstilsynet skal vurdere, om en virksomhed kan få tilladelse til at udbyde valutavekslingsvirksomhed.

For så vidt angår betingelserne for, at Finanstilsynet kan give tilladelse til valutavekslingsvirksomhed og kravene til en ansøgning om tilladelse til valutavekslingsvirksomhed henvises i øvrigt til Folketingstidende 2016-17, 1. samling, B, Betænkning til L41, som fremsat side 50.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 6-9 samt bemærkningerne her-til.

Til nr. 6 (§ 42, nr. 5, i hvidvaskloven)

Det følger af hvidvasklovens § 42, nr. 5, at en ansøgning om tilladelse til valutavekslingsvirksomhed skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i § 41 er opfyldt. Dette gælder bl.a. oplysninger om medlemmer af virksomhedens bestyrelse og direktion eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren eller, hvor virksomheden drives som juridisk person uden bestyrelse og direktion, den eller de ledelsesansvarlige for virksomheden, der dokumenterer, at kravene i henhold til § 45 er opfyldt.

Det følger videre af hvidvasklovens § 45, stk. 1, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en valutavekslingsvirksomhed eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren eller, hvor valutavekslingsvirksomheden drives som juridisk person uden bestyrelse eller direktion, den eller de ledelsesansvarlige 1) skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen, 2) skal have et tilstrækkelig godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen, 3) ikke må være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen

UDKAST

indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde, 4) ikke må have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering og 5) ikke må have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Det foreslås, at § 42, nr. 5, ændres, så en ansøgning om valutavekslingsvirksomhed skal indeholde oplysninger om valutavekslingsvirksomhedens ejere af kvalificerede andele, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

For definition af ejere af kvalificerede andele henvises til § 5, stk. 3, i lov nr. 453 af 10. juni 2003 om finansiel virksomhed, jf. bemærkningerne til dette lovforslags § 2, nr. 8.

Den foreslåede ændring medfører, at en virksomhed, som ansøger Finanstilsynet om tilladelse til at drive valutavekslingsvirksomhed, skal medsende oplysninger, som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om virksomhedens ejere af kvalificerede andele opfylder hvidvasklovens krav om egnethed og hæderlighed.

For yderligere om kravene til de oplysninger, som en ansøgning til Finanstilsynet om tilladelse til at drive valutavekslingsvirksomhed som minimum skal indeholde, henvises i øvrigt til Folketingstidende 2016-17, 1. samling, B, Betænkning til L41, som fremsat side 50.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 5, og 7-9 samt bemærkningerne hertil.

Til nr. 7 (§ 42, nr. 6, i hvidvaskloven)

Det følger af hvidvasklovens § 42, nr. 6, at en ansøgning om tilladelse til valutavekslingsvirksomhed skal indeholde oplysninger om ejere af en kvalificeret andel i virksomheden, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehave- ren, størrelsen af disses ejerandele og dokumentation for ejernes egnethed til at sikre en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden. Disse oplysninger udgør en del af de oplysninger, der er nødvendige til brug for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i § 41 er opfyldt.

For definition af ejere af kvalificerede andele henvises til § 5, stk. 3, i lov nr. 453 af 10. juni 2003 om finansiel virksomhed, jf. bemærkningerne til dette lovforslags § 2, nr. 8

UDKAST

Det foreslås at ændre § 42, nr. 6, så en ansøgning om tilladelse til valutavekslingsvirksomhed skal indeholde oplysninger om ejere af kvalificerede andele i virksomheden, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren, størrelsen af disses andele.

Den foreslåede ændring medfører, at de pågældende oplysninger indgår som en del af de oplysninger, en ansøgning om tilladelse til valutavekslingsvirksomhed som minimum skal indeholde, og som er nødvendige for Finanstilsynets vurdering af, om betingelserne i § 41 er opfyldt.

Forslaget medfører desuden, at krav om dokumentation for ejernes egnethed til at sikre en fornuftig og forsvarlig forvaltning af virksomheden udgår af bestemmelsen. Dette sker som følge af den foreslåede ændring af § 42, nr. 5, i hvidvaskloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, da ejere af kvalificerede andele af valutavekslingsvirksomheder herefter skal gennem en vurdering af egnethed og hæderlighed, hvori ejere af kvalificerede andeles egnethed indgår.

Den foreslåede ændring medfører således ikke en materiel ændring af hvidvaskloven.

For yderligere om kravene til oplysninger, som skal gives til Finanstilsynet ved ansøgning om tilladelse til at drive valutavekslingsvirksomhed, henvises i øvrigt til Folketingstidende 2016-17, 1. samling, B, Betænkning til L41, som fremsat side 50.

Der henvises til i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 5-6 og 8-9 og bemærkningerne hertil.

Til nr. 8 (§ 45, stk. 1, i hvidvaskloven)

Det følger af hvidvasklovens § 45, stk. 1, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en valutavekslingsvirksomhed eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren eller, hvor valutavekslingsvirksomheden drives som juridisk person uden bestyrelse eller direktion, den eller de ledelsesansvarlige 1) skal have tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne varetage hvervet eller stillingen, 2) skal have et tilstrækkelig godt omdømme og kunne udvise hæderlighed, integritet og tilstrækkelig uafhængighed ved varetagelsen af hvervet eller stillingen, 3) ikke må være pålagt strafansvar for overtrædelse af straffeloven, den

finansielle lovgivning eller anden relevant lovgivning, hvis overtrædelsen indebærer risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv eller sin stilling på betryggende måde, 4) ikke må have indgivet begæring om eller være under rekonstruktionsbehandling, konkurs eller gældssanering og 5) ikke må have udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil varetage hvervet eller stillingen på forsvarlig måde.

Det følger af artikel 47, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv, at medlemsstater skal pålægge de kompetente myndigheder at sikre, at de personer, som varetager en ledelsesfunktion i valutavekslingsvirksomheder, eller som er de reelle ejere af sådanne virksomheder, besidder den fornødne egnethed og hæderlighed.

Det følger af artikel 3, nr. 6, i 4. hvidvaskdirektiv, at direkte eller indirekte besiddelse af eller kontrol over mere end 25 pct. af en juridisk person anses som en indikation på direkte eller indirekte reelt ejerskab.

Det følger af § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, jf. lov nr. 453 af 10. juni 2003, at der ved kvalificeret andel forstås direkte eller indirekte besiddelse af mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på ledelsen af den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden.

Det foreslås, at § 45, stk. 1, ændres, så valutavekslingsvirksomhedens ejere af kvalificerede andele også omfattes af bestemmelsen og således skal opfylde ovennævnte krav.

Den foreslåede ændring medfører, at en valutavekslingsvirksomheds ejere af kvalificerede andele skal opfylde de samme krav om egnethed og hæderlighed, som et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en valutavekslingsvirksomhed eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren eller, hvor valutavekslingsvirksomheden drives som juridisk person uden bestyrelse eller direktion, den eller de ledelsesansvarlige skal opfylde.

Hvor der er tale om en enkeltmandsvirksomhed, vil der være personsammenfald mellem virksomhedens ejer af kvalificerede andele og virksomhedens direktør, hvorfor der allerede efter gældende ret foretages en vurdering af ejere af kvalificerede andeles egnethed og hæderlighed.

UDKAST

Den foreslåede ændring går videre end kravet til vurdering af egnethed og hæderlighed af en valutavekslingsvirksomheds reelle ejere i artikel 47, stk. 2, i 4. hvidvaskdirektiv.

For kravene til egnethed og hæderlighed henvises i øvrigt til Folketingstidende 2016-17, 1. samling, B, Betænkning til L41, som fremsat side 50.

Der henvises til i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 5-7 og 9, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 9 (§ 45, stk. 2, 1. pkt., i hvidvaskloven)

Det følger af hvidvasklovens § 45, stk. 2, 1. pkt., at et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en valutavekslingsvirksomhed eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren eller, hvor valutavekslingsvirksomheden drives som juridisk person uden bestyrelse eller direktion, den eller de ledelsesansvarlige skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1 i forbindelse med indtræden i virksomhedens ledelse eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, i forbindelse med ansøgning om tilladelse, jf. § 41.

Det foreslås, at § 45, stk. 2, 1. pkt., ændres, så også valutavekslingsvirksomhedens ejere af kvalificerede andele, jf. § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, omfattes af bestemmelsen.

Dette betyder, at en valutavekslingsvirksomheds ejere af kvalificerede andele skal meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold som nævnt i stk. 1 i forbindelse med indtræden i virksomhedens ledelse som ejer af kvalificerede andele, i forbindelse med ansøgning om tilladelse, jf. § 41. Oplysningerne vedrører således krav om egnethed og hæderlighed.

Til nr. 100 (§ 47, stk. 1, 1. pkt. i hvidvaskloven)

Det følger af § 47, stk. 1, 1. pkt., at Finanstilsynet påser, at virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-12, 18 og 22-26, og filialer, distributører og agenter her i landet af sådanne udenlandske virksomheder og personer, overholder loven, regler udstedt i medfør heraf, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2015/847/EU af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Lov nr. 409 af 31. marts 2022 om restriktioner på transaktioner med kontanter og værdipapirer i danske kroner til Rusland og Belarus fastsætter, med

UDKAST

en ændring af hvidvaskloven, Finanstilsynets tilsyn med love indeholdende regler om finansielle sanktioner. Loven ophæves den 1. april 2023, jf. lovens § 8.

Det foreslås i § 47, stk. 1, 1. pkt., at ændre »pengeoverførsler, og « til: »pengeoverførsler samt love og«.

Ændringen sikrer, at Finanstilsynets fortsat kan føre tilsyn med love indeholdende finansielle sanktioner efter lov nr. 409 af 31. marts 2022 ophæves den 1. april 2023.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynet kan påse overholdelsen af love, der indeholder regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer, ligesom det i dag er tilfældet for forordninger på samme område, for virksomheder og personer som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-12, 18 og 22-26.

Det foreslåede vil medføre en udvidelse af Finanstilsynets tilsynskompetencer, men vil derudover ikke ændre de beføjelser, som Finanstilsynet kan anvende i udøvelse af tilsynet. Det foreslåede medfører ikke, at flere virksomheder og personer vil være underlagt Finanstilsynets tilsyn. Det medfører heller ikke en ændring i Finanstilsynets tilsynspraksis i henhold til hvidvaskloven.

Finanstilsynets tilsyn med de omfattede virksomheder og personers overholdelse af love, der indeholder regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer, vil bl.a. kunne udøves ved, at Finanstilsynet kræver de oplysninger af de omfattede virksomheder og personer, der er nødvendige for Finanstilsynets tilsyn, i henhold til § 49, stk. 1. En virksomhed eller person vil ligeledes være forpligtet til at berigtige afgivne oplysninger i henhold § 49, stk. 2. Overtrædelse af § 49, stk. 1 og 2, er strafbelagt, jf. § 78, stk. 1, 2. pkt.

Til nr. 11 (§ 55, stk. 1, 1. pkt., i hvidvaskloven)

Hvidvasklovens § 55, stk. 1, 1. pkt., indeholder regler om offentliggørelse af reaktioner givet af Finanstilsynet i henhold til hvidvaskloven. For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.5. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås i § 55, stk. 1, 1. pkt., at ændre givet til tildelt.

Der er alene tale om en sproglig ændring af lovtæksten, som har til formål at give mulighed for i bemærkningerne at tydeliggøre det forhold, at vedtagne administrative bødeforelæg er en reaktion i henhold til § 55, stk. 1, 1. pkt.

Der er ikke tilsigtet ændringer af den gældende retstilstand.

Til nr. 12 (§ 57, stk. 1, 1. pkt., i hvidvaskloven)

Det følger af § 57, stk. 1, 1. pkt., at Erhvervsstyrelsen påser, at virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 14-17 og 21, og filialer, distributører og agenter her i landet af sådanne udenlandske virksomheder og personer overholder denne lov, regler udstedt i medfør heraf samt love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Lov nr. 409 af 31. marts 2022 om restriktioner på transaktioner med kontanter og værdipapirer i danske kroner til Rusland og Belarus fastsætter, med en ændring af hvidvaskloven, Erhvervsstyrelsens tilsyn med love indeholdende regler om finansielle sanktioner. Loven ophæves den 1. april 2023, jf. lovens § 8.

Det foreslås i § 57, stk. 1, 1. pkt., at ændre »og forordninger udstedt af Europa-Parlamentet og Rådet« til: »samt love og forordninger«.

Ændringen sikrer, at Erhvervsstyrelsen fortsat kan føre tilsyn med love indeholdende finansielle sanktioner efter, at lov nr. 409 af 31. marts 2022 ophæves den 1. april 2023.

Det foreslåede vil medføre, at Erhvervsstyrelsen kan påse overholdelsen af love, der indeholder regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer, ligesom det i dag er tilfældet for forordninger på samme område, for virksomheder og personer som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 14-17 og 21.

Det foreslåede vil medføre en udvidelse i Erhvervsstyrelsens tilsynskompetencer, men vil derudover ikke ændre de beføjelser, som Erhvervsstyrelsen kan anvende i udøvelse af tilsynet. Det foreslåede medfører ikke, at flere virksomheder eller personer vil være underlagt Erhvervsstyrelsens tilsyn. Det vil heller ikke medføre en ændring i Erhvervsstyrelsens tilsynspraksis i henhold til hvidvaskloven.

Erhvervsstyrelsens tilsyn med de omfattede virksomheder og personers overholdelse af love, der indeholder regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer, vil bl.a. kunne udøves ved, at Erhvervsstyrelsen kræver de oplysninger af de omfattede virksomheder og personer, der er nødvendige for styrelsens virksomhed, i henhold til § 59, stk. 1. Overtrædelse af § 59, stk. 1, er strafbelagt, jf. § 78, stk. 1, 2. pkt.

Til nr. 13 (§ 64, stk. 1, 1. pkt., i hvidvaskloven)

Det følger af § 64, stk. 1, 1. pkt., at Advokatrådet påser, at advokater omfattet af § 1, stk. 1, nr. 13, og advokater, der er etableret i en anden EU-medlemsstat, i et EØS-land eller i Schweiz, og som udøver advokatvirksomhed her i landet, overholder loven og de regler, der er udstedt i medfør heraf, samt love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

Lov nr. 409 af 31. marts 2022 om restriktioner på transaktioner med kontanter og værdipapirer i danske kroner til Rusland og Belarus fastsætter, med en ændring af hvidvaskloven, Advokatrådets tilsyn med love indeholdende regler om finansielle sanktioner. Loven ophæves den 1. april 2023, jf. lovens § 8.

Det foreslås i § 64, stk. 1, 1. pkt., at ændre »samt Europa-Parlamentets og Rådets forordninger« til: »samt love og forordninger«.

Ændringen sikrer, at Advokatrådet fortsat kan føre tilsyn med love indeholdende finansielle sanktioner efter, at lov nr. 409 af 31. marts 2022 ophæves den 1. april 2023.

Det foreslåede vil medføre, at Advokatrådet kan påse overholdelsen af love, der indeholder regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer, ligesom det i dag er tilfældet for forordninger på samme område, for advokater omfattet af § 1, stk. 1, nr. 13, og advokater, der er etableret i en anden EU-medlemsstat, i et EØS-land eller i Schweiz, og som udøver advokatvirksomhed her i landet.

Det foreslåede vil medføre en udvidelse i Advokatrådets tilsynskompetencer, men vil derudover ikke ændre de beføjelser, som Advokatrådet kan anvende i udøvelse af tilsynet. Det foreslåede medfører ikke, at flere virksomheder eller personer vil være underlagt Advokatrådets tilsyn. Det vil heller ikke medføre en ændring i Advokatrådets tilsynspraksis i henhold til hvidvaskloven.

Til nr. 14 (§ 65, stk. 1, 1. pkt., i hvidvaskloven)

Det følger af § 65, stk. 1, 1. pkt., at Spillemyndigheden påser, at udbydere af spil omfattet af § 1, stk. 1, nr. 19, og filialer, distributører og agenter her i landet af sådanne udenlandske virksomheder og personer overholder loven, de regler, der er udstedt i medfør heraf, love og forordninger indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

UDKAST

Lov nr. 409 af 31. marts 2022 om restriktioner på transaktioner med kon-tanter og værdipapirer i danske kroner til Rusland og Belarus fastsætter, med en ændring af hvidvaskloven, Spillemyndighedens tilsyn med love indehol-dende regler om finansielle sanktioner. Loven ophæves den 1. april 2023, jf. lovens § 8.

Det foreslås i § 65, stk. 1, 1. pkt., at ændre »i medfør heraf« til: »i medfør heraf samt love og«.

Ændringen sikrer, at Spillemyndigheden fortsat kan føre tilsyn med love in-deholdende finansielle sanktioner efter, at lov nr. 409 af 31. marts 2022 op-hæves den 1. april 2023.

Det foreslåede vil medføre, at Spillemyndigheden kan påse overholdelsen af love, der indeholder regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer, ligesom det i dag er tilfældet for forordninger på samme område, for så vidt angår udbydere af spil omfattet af § 1, stk. 1, nr. 19.

Det foreslåede vil medføre en udvidelse af Spillemyndighedens tilsynskom-petencer, men vil derudover ikke ændre de beføjelser, som Spillemyndighe-den kan anvende i udøvelse af tilsynet. Det foreslåede medfører ikke, at flere virksomheder eller personer vil være under Spillemyndighedens tilsyn. Det medfører heller ikke en ændring i Spillemyndighedens tilsynspraksis i henhold til hvidvaskloven.

Spillemyndighedens tilsyn med udbydere af spil omfattet af § 1, stk. 1, nr. 19, overholdelse af love, der indeholder regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer, vil bl.a. kunne udøves ved, at Spillemyndigheden kræver de oplysninger af udbydere af spil, der er nødvendige for Spillemyndighedens virksomhed, i henhold til § 65, stk. 2. Overtrædelse af § 65, stk. 2, er strafbelagt, jf. § 78, stk. 1, 2. pkt.

Til nr. 15 (§ 78 a, stk. 1, i hvidvaskloven)

Det følger af hvidvasklovens § 78 a, stk. 1, at Finanstilsynet i et bødeforelæg til en fysisk eller juridisk person kan tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis hvidvasklovens § 7, stk. 1 eller 2, § 8, stk. 1-4 eller 6, § 9, stk. 1 eller 2, § 10, § 11, stk. 1 eller 2, stk. 3, 1., 3. eller 4. pkt., eller stk. 4, 2. pkt., § 12, § 14, stk. 1, stk. 2, 2. pkt., stk. 3, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, § 17, stk. 1 eller 2, § 18, stk. 1-6, § 19, § 20, § 22, stk. 2 eller 3, § 24, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 2 eller 3, § 25, stk. 1 eller 2, § 26, stk. 1 eller 3, eller stk. 4, 1. pkt., §§ 30, 31, 40 eller 43 eller § 48, stk. 1, er overtrådt, overtrædelsen ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, og hvis den, der har begået

UDKAST

overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

Efter hvidvasklovens § 48, stk. 2, skal virksomheder og personer omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 22-26, registreres hos Finanstilsynet for at kunne udøve deres aktiviteter.

Den gældende bestemmelse i hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 22-26, omfatter udbydere af veksling mellem virtuelle valutaer og fiatvalutaer, udbydere af virtuelle tegnebøger, udbydere af veksling mellem én eller flere typer af virtuelle valutaer, udbydere af overførsel af virtuelle valutaer og udstedere af virtuelle valutaer. Med lovforslagets § 2, nr. 1, foreslås det, at § 1, stk. 1, nr. 26, affattes, så udbydere af tjenester relateret til udstedelse af virtuelle valutaer omfattes af hvidvaskloven. Der henvises til dette lovforslags § 2, nr. 1, om ændring af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 26.

I henhold til § 78 a kan der ikke i dag udstedes administrative bødeforelæg for overtrædelse af bestemmelsen i hvidvasklovens § 48, stk. 2.

Det foreslås at ændre § 78 a, stk. 1, så Finanstilsynet vil kunne udstede administrative bødeforelæg for overtrædelse hvidvasklovens § 48, stk. 2.

Et eksempel på en klar overtrædelse af bestemmelsen kan f.eks. være, at en udbyder af overførsel af virtuelle valutaer driver virksomhed uden at have ladet sig registrere hos Finanstilsynet. Ved overtrædelse af bestemmelsen er det klare udgangspunkt, at en bøde vil skulle udmåles efter princippet om graderede minimumsbøder. Hvis der er tale om en virksomhed med f.eks. en årlig nettoomsætning på under 50 mio. kr., skal der udmåles en minimumsbøde på 50.000 kr., jf. Folketingstidende, 2018-19, 1. samling, A, L 47 som fremsat, side 44. Har virksomheden i en periode været drevet uden fornøden registrering og ikke overholdt reglerne i hvidvaskloven og derfor eksempelvis undladt at undersøge mistænkelige transaktioner til en værdi af 100 mio. kr., vil virksomheden efter transaktionsprincippet ifalde en bøde på 25 mio. kr. I dette tilfælde udmåles bøden efter transaktionsprincippet (25 pct. af transaktionsbeløbet). Hvis der ikke foreligger den fornødne sikkerhed til at udstede et administrativt bødeforelæg, kan Finanstilsynet efter omstændighederne overveje at udstede påbud eller indgive politianmeldelse.

UDKAST

Der henvises i øvrigt til Folketingstidende, 2019-20, A, L 58, som fremsat side 52.

Til nr. 16 (§ 85, stk. 2, i hvidvaskloven)

Det fremgår af § 85 i hvidvaskloven, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Ved anordning nr. 956 af 17. maj 2021 om ikrafttræden for Grønland af lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) blev lov nr. 651 af 8. juni 2017 (hvidvaskloven) sat i kraft for Grønland. Hvidvaskloven, som sat i kraft for Grønland, blev senere ændret ved anordning nr. 2627 af 28. december 2021, der sætter lov nr. 553 af 7. maj 2019 i kraft for Grønland. De seneste ændringer til den danske hvidvasklov er derimod ikke sat i kraft for Grønland.

Det følger af § 57, stk. 1, i hvidvaskloven som sat i kraft for Grønland, at Erhvervsstyrelsen påser, at virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 15 og 22, overholder denne lov, regler udstedt i medfør heraf og forordninger udstedt af Europa Parlamentet og Rådet indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

§ 1, stk. 1, nr. 15, omfatter revisorer og revisionsvirksomheder godkendt i henhold til revisorloven og eksterne bogholdere samt en enhver anden person, der forpligter sig til at yde hjælp, bistand eller anden rådgivning om skatteanliggender som sin vigtigste erhvervmæssige virksomhed.

§ 1, stk. 1, nr. 22, omfatter virksomheder og personer, der erhvervmæssigt opbevarer, handler eller formidler handel med kunstværker, herunder gallerier og auktionshuse, hvor værdien af transaktionen, eller af en række indbyrdes forbundne transaktioner udgør 50.000 kr. eller derover.

Det fremgår af § 57, stk. 1, i lov nr. 651 af 8. juni 2017 (den danske hvidvasklov), som ændret ved 553 af 7. maj 2019, at Erhvervsstyrelsen påser, at virksomheder og personer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 15-18, overholder loven, regler udstedt i medfør heraf og forordninger udstedt af Europa-Parlamentet og Rådet indeholdende regler om finansielle sanktioner mod lande, personer, grupper, juridiske enheder eller organer.

UDKAST

§ 1, stk. 1, nr. 15-18, omfatter revisorer og revisionsvirksomheder godkendt i henhold til revisorloven, jf. nr. 15, ejendomsmæglere og ejendomsmæglervirksomheder, jf. nr. 16, virksomheder og personer, der i øvrigt erhvervsmæssigt leverer samme ydelser som visse advokater, visse ejendomsmæglere og ejendomsmæglervirksomhed samt visse revisorer og revisionsvirksomheder, herunder revisorer, som ikke er godkendt i henhold til revisorloven, skatterådgivere, jf. nr. 17, samt eksterne bogholdere og udbydere af tjenesteydelser til virksomheder, jf. nr. 18.

§ 1, stk. 1, nr. 16 og nr. 18, er ikke sat i kraft for Grønland, men det er § 1, stk. 1, nr. 15 og 17.

§ 1, stk. 1, nr. 17, er imidlertid ikke nævnt i tilsynsbestemmelsen for Erhvervsstyrelsen i § 57, stk. 1.

Det foreslås i § 85, stk. 2, at de dele af § 57, som i medfør af stk. 1 er sat i kraft for Grønland, ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft på ny for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Den foreslåede ændring vil medføre, at anordningshjemmelen i § 85 kan anvendes på ny for Grønland. Formålet er ved anordning at kunne ændre bestemmelsen i § 57, så Erhvervsstyrelsens kompetence i Grønland udvides til at omfatte virksomheder og personer, der i øvrigt erhvervsmæssigt leverer samme ydelser som de i nr. 14-16 nævnte persongrupper, herunder revisorer, som ikke er godkendt i henhold til revisorloven, skatterådgivere og eksterne bogholdere, jf. hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 17.

Til § 3

Til nr. 1 (§ 1, stk. 4, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Den gældende bestemmelse i § 1, stk. 4, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed fastsætter, hvilke bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, der finder anvendelse for filialer her i landet af udenlandske virksomheder, der er meddelt tilladelse til at udøve den i §§ 7-11 nævnte virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Det fremgår af § 354 b i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af §§ 43-60 e i lov om finansiel virksomhed og

UDKAST

bekendtgørelser udstedt i medfør heraf. §§ 43-60 e regulerer god skik for finansielle virksomheder. Bestemmelsen finder anvendelse på alle finansielle virksomheder.

Det foreslås i § 1, stk. 4, 1. pkt., at indsætte en henvisning til § 354 b.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynets pligt i § 354 b også finder anvendelse for filialer her i landet af udenlandske finansielle virksomheder.

Med den foreslåede ændring skal Finanstilsynet orientere offentligheden om sager, der involverer filialer her i landet af udenlandske virksomheder fra et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af reglerne om god skik.

Den foreslåede ændring skal være med til at sikre, at reglerne om offentlighed og åbenhed i forhold til regler på forbrugerområdet, som allerede i dag gælder for finansielle virksomheder, også finder anvendelse for filialer og agenter fra udenlandske virksomheder her i landet.

Til nr. 2 (§ 1, stk. 4, 4. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Anvendelsesområdet for lov om finansiel virksomhed er fastsat i lovens § 1. Den gældende bestemmelse i § 1, stk. 4, 4. pkt., fastsætter, hvilke bestemmelser i loven, der finder anvendelse for udenlandske kreditinstitutter med tilladelse i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område (EU-/EØS-lande), der yder eller udfører investeringservice og –aktiviteter her i landet gennem filial eller tilknyttet agent etableret her i landet.

Det foreslås i § 1, stk. 4, 4. pkt., at indsætte en henvisning til § 363 b, stk. 1 og 2 og § 354 b.

Den foreslåede ændring af § 1, stk. 4, 4. pkt., vil medføre, at § 363 b, stk. 1 og 2, også vil finde anvendelse på udenlandske kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område (EU-/EØS-lande), som yder eller udfører investeringservice og –aktiviteter her i landet gennem en filial eller en tilknyttet agent, der er etableret her i landet.

UDKAST

Den foreslåede ændring er en konsekvens af dette lovforslags § 3, nr. 19, hvor det bl.a. foreslås at indsætte § 363 b, stk. 1 og 2, som fastsætter regler for afgiftsbetaling til Finanstilsynet for udenlandske kreditinstitutter fra et andet EU-/EØS-land, der yder eller udfører investeringservice og –aktiviteter her i landet gennem filial eller tilknyttet agent etableret her i landet.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 19, og bemærkningerne hertil for så vidt angår forslaget til § 363 b, stk. 1 og 2, i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede ændring vil videre medføre, at Finanstilsynets pligt i § 354 b også finder anvendelse for filialer og tilknyttede agenter her i landet af udenlandske kreditinstitutter, der har tilladelse til at yde investeringservice eller udføre investeringsaktiviteter.

Den foreslåede henvisning til § 354 b vil medføre, at Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, der involverer filialer og tilknyttede agenter her i landet af udenlandske kreditinstitutter inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af reglerne om god skik.

Til nr. 3 (§ 1, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed)

Anvendelsesområdet for lov om finansiel virksomhed er fastsat i lovens § 1. Den gældende § 1, stk. 6, fastsætter, hvilke bestemmelser i loven der finder anvendelse for udenlandske kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område (tredjelande), og som har tilladelse fra Finanstilsynet til grænseoverskridende at yde eller udføre investeringservice og –aktiviteter her i landet til godkendte modparter og professionelle kunder.

Det foreslås i § 1, stk. 6, at indsætte en henvisning til § 363 b, stk. 4.

Den foreslåede ændring af § 1, stk. 6, vil medføre, at § 363 b, stk. 4, også vil finde anvendelse for udenlandske kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et tredjeland, og som har tilladelse fra Finanstilsynet til grænseoverskridende at yde eller udføre investeringservice og –aktiviteter her i landet til godkendte modparter og professionelle kunder.

UDKAST

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 3, nr. 19, hvor det foreslås at indsætte § 363 b, stk. 4 som fastsætter regler for afgiftsbetaling til Finanstilsynet for udenlandske kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et tredjeland, og som har tilladelse fra Finanstilsynet til grænseoverskridende at yde eller udføre investeringservice og –aktiviteter her i landet til godkendte modparter og professionelle kunder.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 19, og bemærkningerne hertil for så vidt angår forslaget til § 363 b, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 4 (§ 12, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af den gældende § 12, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at banker, realkreditinstitutter og investeringsforvaltningsselskaber skal være aktieselskaber. Yderligere fremgår det, at andelskasser skal være andelsselskaber, sparekasser skal være selvejende institutioner, forsikringselskaber skal være aktieselskaber, gensidige selskaber eller tværgående pensionskasser og at captivegenforsikringselskaber skal være aktieselskaber.

Reglen henviser til selskabslovens § 5, stk. 1, nr. 1 og medfører derved, at de regler, der gælder for aktieselskaber i selskabsloven med de undtagelser hertil, der findes i lov om finansiel virksomhed, skal gælde for de nævnte instituttyper. Dette er blandt andet kravene til stiftelse og registrering.

Den gældende § 12, stk. 1, omfatter ikke finansielle holdingvirksomheder. Da finansielle holdingvirksomheder ikke er omfattet af § 12, stk. 1, gælder der ikke krav om, med hvilken selskabsform, finansielle holdingvirksomheder skal etableres.

Det foreslås, at ændre § 12, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, så der indføres et krav om, at finansielle holdingvirksomheder skal være aktieselskaber eller anpartsselskaber.

Formålet med ændringen er at åbne op for muligheden for, at finansielle holdingvirksomheder kan etableres som anpartsselskaber. Selvom der for nuværende ikke gælder et krav om selskabsform for disse, skal de opfylde kapitalkrav i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR). Egentlige kernekapitalinstrumenter efter denne forordning skal godkendes af Finanstilsynet. Finanstilsynet har pligt til at høre Den Europæiske Bankmyndigheds (EBA), der offentliggør en liste over godkendte instrumenter i medlemslandene.

UDKAST

Den foreslåede § 12, stk. 1, vil medføre, at finansielle holdingvirksomheder kan etableres som anpartsselskaber, mens banker, realkredit og investeringsforvaltningsselskaber stadig skal være aktieselskaber. Ændringen vil desuden medføre at holdingvirksomheder, der allerede er etableret som et anpartsselskab, ikke behøver at blive omdannet til et aktieselskab.

Til nr. 5 (§ 13, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af den gældende § 13, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at aktiekapitalen i finansielle virksomheder skal betales fuldt ud.

Bestemmelsen er en fravigelse fra de almindelige regler i selskabsloven om, at 25 pct. (dog mindst 40.000 kr.) af aktiekapitalen skal være indbetalt, jf. selskabsloven § 33. Hensynet til, at aktiekapitalen i finansielle virksomheder skal være fuldt indbetalt er, at aktiekapitalen skal være tabsabsorberende i f.eks. en konkurssituation. Derfor kan aktiekapitalen i finansielle virksomheder ikke være delvist indbetalt, som det er tilfældet i andre kapitalselskaber. Det er desuden et krav efter artikel 28, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber (CRR), at egentlige kernekapitalinstrumenter er fuldt indbetalt for at kunne kvalificeres som egentlige kernekapitalinstrumenter og derved tælle med i kapitalgrundlaget.

Der er i gældende dansk ret ikke et lignende krav for finansielle holdingvirksomheder, på trods af at reglerne i CRR artikel 28 finder anvendelse på finansielle holdingvirksomheder, og kapitalen derfor skal være fuldt indbetalt for at kunne tælle med i kapitalgrundlaget.

Det foreslås at ændre § 13, stk. 1, så aktie- eller anpartskapitalen i finansielle holdingvirksomheder ligeledes skal være fuldt indbetalt.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ændring til § 12, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. dette lovforslags § 3 nr. 4.

Formålet med ændringen er at tilpasse reglerne i lov om finansiel virksomhed til kravet i CRR om fuld indbetaling af egentlige kernekapitalinstrumenter, ved at lade kravet om fuld indbetaling af selskabskapital efter § 13, stk. 1, omfatte finansielle holdingvirksomheder.

UDKAST

Den foreslåede ændring af § 13, stk. 1, vil medføre, at det efter lov om finansiel virksomhed er et krav, at kapitalen i finansielle holdingvirksomheder er fuldt indbetalt.

Til nr. 6 (§ 13, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af den gældende § 13 stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, at deling af aktiekapitalen i aktieklasser med forskellig stemmeret ikke kan finde sted i pengeinstitutter, investeringsforvaltningsselskaber, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber.

Der kan således ikke i de nævnte virksomheder udstedes stemmeløse aktier. Bestemmelsen sikrer lige stemmeret for alle aktier i virksomheder omfattet af bestemmelsen og forhindrer derved, at en aktionær med en beskedne mængde aktier kan dominere en finansiel virksomhed.

Det foreslås at ændre § 13, stk. 2, så finansielle holdingvirksomheder omfattes af bestemmelsen, og derfor ikke kan dele kapitalen i klasser med forskellig stemmeret. Ligeledes foreslås det at tilføje anpartskapital som en konsekvens af forslaget til § 12, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. dette lovforslags § 3 nr. 4.

Den foreslåede ændring af § 13, stk. 2, vil medføre, at der ikke kan ske deling af hverken aktie- eller anpartskapital i klasser med forskellig stemmевærdi.

Til nr. 7 (§ 13 a i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af den gældende § 13 a, i lov om finansiel virksomhed, at selskabslovens §§ 110, 286, 306 og 318 k ikke finder anvendelse på pengeinstitutter og realkreditinstitutter.

De fire bestemmelser i selskabsloven vedrører situationer, hvor en kapital-ejer, der har modsat sig en beslutning, der dog bliver vedtaget, kan kræve, at kapitalselskabet indløser kapitalejerens kapitalandele. Dette kan ske ved beslutninger, hvor kapitalejers forpligtelser over for selskabet forøges, jf. selskabsloven § 110, ved grænseoverskridende fusion, jf. selskabsloven § 286, ved grænseoverskridende spaltning, jf. selskabsloven § 306 og ved flytning til et andet EU/EØS-land, jf. selskabsloven § 318 k.

Der gælder ikke samme undtagelser for kapitalejere i pengeinstitutter og realkreditinstitutter, da disse er specifikt undtaget fra de nævnte bestemmelser i selskabsloven. Dette skyldes, at det efter artikel 28, stk. 1, litra f, i Europa-

UDKAST

Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber (CRR) er et krav, at ingen kapitalejere må have krav på selskabet på indløsning af kapitalindskud. Hvis de forskellige muligheder for indløsning efter selskabslovens regler kunne finde anvendelse for penge- og realkreditinstitutter, ville kapitalindskud ikke kunne kvalificeres som egentlige kernekapitalinstrumenter efter CRR.

Det foreslås at ændre § 13 a, så undtagelsen til selskabslovens §§ 110, 286, 306 og 318 k, også finder anvendelse for finansielle holdingvirksomheder.

Dette skyldes, at det også er et krav for finansielle holdingvirksomheder, at selskabskapitalen kvalificeres som egentlig kernekapital efter CRR. For at kapitalindskud kan kvalificeres som egentlig kernekapital efter CRR, må instrumenterne ikke kunne kræves indløst i de tilfælde, der er omhandlet i de fire bestemmelser i selskabsloven, og finansielle holdingvirksomheder skal derfor undtages fra kravet.

Formålet med ændringen er at få selskabskapitalen i finansielle holdingvirksomheder til at opfylde kravene i CRR artikel 28, stk. 1, litra f, om at egentlige kernekapitalinstrumenter ikke må kunne indløses, undtagen ved likvidation og tilbagekøb med tilladelse.

Den foreslåede ændring af § 13 a vil medføre, at undtagelserne til selskabslovens §§ 110, 286, 306 og 318 k, også kommer til at gælde for finansielle holdingvirksomheder.

Til nr. 8 (§ 33, stk. 5 i lov om finansiel virksomhed)

Efter § 33, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed skal et udenlandsk kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område (tredjelande), og for hvilket tredjeland Kommissionen ikke har vedtaget en ækvivalensafgørelse vedrørende tredjelandets retlige og tilsynsmæssige ramme som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig, have tilladelse af Finanstilsynet til grænseoverskridende at yde investeringservice eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet til godkendte modparter eller professionelle kunder.

Efter § 33, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet nægte tilladelse, jf. stk. 1, såfremt lovgivningen i det land, hvor tredjelandskreditinstituttet er meddelt tilladelse og er under tilsyn, vil vanskeliggøre Finanstilsynets opgaver.

Finanstilsynet kan efter § 33, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed fastsætte nærmere regler om tilladelsesproceduren, jf. stk. 1, herunder hvilken dokumentation der skal sendes til Finanstilsynet i forbindelse med ansøgningen. Bemyndigelsen er udnyttet i bekendtgørelse nr. 918 af 26. juni 2017 om tilladelsesproceduren for udenlandske kreditinstitutter og investeringselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Det Europæiske Union, og som ønsker at udføre investeringservice og investeringsaktiviteter i Danmark.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 5*, hvorefter Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse, jf. stk. 1, såfremt tredjelandskreditinstituttet ikke længere opfylder kravene for at få en tilladelse, eller hvis afgiften til Finanstilsynet efter § 363 b, stk. 4, ikke er betalt rettidigt.

Det foreslåede § 33, stk. 5, vil medføre, at Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse meddelt efter § 33, stk. 1, hvis tredjelandskreditinstitut ikke længere har tilladelse til og er under tilsyn i kreditinstituttets hjemland for så vidt angår den investeringservice og –aktiviteter med eller uden accessori-ske tjenesteydelser, som er omfattet af tilladelsen meddelt efter § 33, stk. 1. Finanstilsynet vil også kunne inddrage tilladelsen, hvis der ikke længere er indgået en aftale mellem Finanstilsynet og tredjelandskreditinstituttets tilsynsmyndighed i kreditinstituttets hjemland om konsultation og samarbejde samt udveksling af information på området for investeringservice og –aktiviteter, eller hvis Finanstilsynet kommer i besiddelse af information om tredjelandskreditinstituttet af betydning for opretholdelse en tilladelse meddelt efter § 33, stk. 1. Informationer af betydning for opretholdelse af en tilladelse meddelt efter § 33, stk. 1, omfatter bl.a. informationer, hvorefter Finanstilsynet konstaterer, at tredjelandskreditinstituttet udgør en risiko for de danske investorers interesser, markedernes ordentlige funktion eller den finansielle stabilitet i Danmark. Finanstilsynet vil desuden kunne inddrage en tilladelse meddelt efter § 33, stk. 1, hvis Europa-Kommissionen for tredjelandet, der er tredjelandskreditinstituttets hjemland, vedtager en ækvivalensafgørelse vedrørende tredjelandets retlige og tilsynsmæssige ramme som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.

UDKAST

Det foreslåede § 33, stk. 5, vil videre medføre, at Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse meddelt efter § 33, stk. 1, hvis tredjelandskreditinstituttet ikke rettidigt betaler afgift til Finanstilsynet efter § 263 b, stk. 4.

Finanstilsynet vil kunne inddrage en tilladelse meddelt efter § 33, stk. 1, hvis Finanstilsynet ikke kan inddrive afgiftsbetalingen på almindelig vis. Inddragelsen vil således kunne ske i tilfælde, hvor Finanstilsynet trods opkrævning af afgiftsbetaling og rykkere for afgiftsbetaling ikke kan inddrive afgiftsbetalingen.

Den foreslåede bestemmelse skal understøtte, at tredjelandskreditinstitutter med tilladelse efter § 33, stk. 1, bidrager til finansieringen af de omkostninger, Finanstilsynet har i forbindelse med tilsynet og administrationen af tilladelser meddelt efter § 33, stk. 1.

Til nr. 9 (§ 33 a, stk. 5, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Efter § 33 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, skal et udenlandsk kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område (tredjelande), have tilladelse fra Finanstilsynet til at yde investeringservice eller udføre investeringsaktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet gennem en filial.

Efter den gældende § 33 a, stk. 5, kan Finanstilsynet inddrage en tilladelse meddelt efter § 33 a, stk. 1, i henhold til §§ 223 og 224.

Bestemmelsen i § 223 fastslår, at Finanstilsynet kan inddrage tilladelsen til at drive virksomhed som pengeinstitut, realkreditinstitut, investeringsforvaltningsselskab og forsikringselskab samt værdipapirhandler, hvis virksomheden anmoder herom. Bestemmelsen i § 224 fastslår, i hvilke andre tilfælde, Finanstilsynet har beføjelse til at inddrage tilladelsen.

Det foreslås at indsætte et 2. pkt., i § 33 a, stk. 5, hvorefter Finanstilsynet, ud over de tilfælde, der er nævnt i §§ 223-224, kan inddrage en tilladelse meddelt efter § 33 a, stk. 1, hvis afgiften efter § 363 a og § 363 b, stk. 3, ikke er betalt rettidigt.

Den foreslåede ændring af § 33 a, stk. 5, vil medføre, at Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse meddelt efter § 33 a, stk. 1, hvis Finanstilsynet ikke kan inddrive afgiftsbetalingen på almindelig vis. Inddragelsen vil således

UDKAST

kunne ske i tilfælde, hvor Finanstilsynet trods opkrævning af afgiftsbetaling og rykkere for afgiftsbetaling ikke kan inddrive afgiftsbetalingen.

Den foreslåede ændring skal understøtte, at tredjelandskreditinstitutter med tilladelse efter § 33 a, stk. 1, bidrager til finansieringen af de omkostninger, Finanstilsynet har med tilsynet og administrationen af tilladelser meddelt efter § 33 a, stk. 1.

Til nr. 10 (§ 61, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 61, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at en fysisk eller juridisk person, der påtænker at erhverve en kvalificeret andel i en finansiel virksomhed, en finansiel holdingvirksomhed eller en forsikringsholdingvirksomhed på forhånd skal ansøge Finanstilsynet om godkendelse af den påtænkte erhvervelse. Det samme gælder ved en påtænkt forøgelse af den kvalificerede andel, hvis denne efter erhvervelsen vil udgøre eller overstige en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct., eller 50 pct., af selskabskapitalen eller stemmerettighederne, eller vil medføre, at den finansielle virksomhed, den finansielle holdingvirksomhed eller forsikringsholdingvirksomheden bliver en dattervirksomhed.

Det fremgår af den gældende § 61, stk. 2, at Finanstilsynet skal bekræfte modtagelsen af en sådan ansøgning senest to arbejdsdage efter modtagelsen.

Det fremgår af § 61, stk. 3, at Finanstilsynet fra tidspunktet for den skriftlige bekræftelse af modtagelsen af ansøgningen, og modtagelsen af alle de dokumenter, som kræves vedlagt ansøgningen, har en vurderingsperiode på 60 arbejdsdage til at vurdere ansøgningen. Det følger af § 61 a, hvilke hensyn, Finanstilsynet skal inddrage ved vurderingen af en ansøgning.

Samtidig med bekræftelsen af modtagelsen af ansøgningen, skal Finanstilsynet underrette den påtænkte erhverver om den dato, hvor vurderingsperioden udløber, jf. § 61, stk. 3.

Det foreslås at ændre ordlyden i § 61, stk. 2, så formuleringen » Tilsvarende gælder ved modtagelse af materiale efter stk. 4« ændres til: », eller yderligere oplysninger, jf. stk. 4, over for den påtænkte erhverver«.

Formålet med ændringen er at sikre en tekstnær implementering af Europa-Parlamentets og Rådets Direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og

UDKAST

investeringselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (CRD IV).

Det foreslås samtidig at tilpasse bemærkningerne til bestemmelsen med henblik på at sikre, at bemærkningerne er i overensstemmelse med de fælles retningslinjer for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kvalificerede kapitalandele i den finansielle sektor. Dermed tydeliggøres det i bemærkningerne, hvornår Finanstilsynets vurderingsperiode på 60 arbejdsdage indledes.

Finanstilsynets bekræftelse af modtagelsen af en ansøgning om erhvervelse eller forøgelse af en kvalificeret andel eller yderligere oplysninger, jf. stk. 4, skal ske senest to arbejdsdage efter modtagelsen. Finanstilsynets bekræftelse udgør udelukkende et proceduremæssigt skridt vedrørende ansøgningens formelle fuldstændighed. Hvis Finanstilsynet har modtaget en fuldstændig ansøgning, bevirker Finanstilsynets bekræftelse af modtagelsen af ansøgningen, at vurderingsperioden på 60 arbejdsdage indledes.

Hvis ansøgningen er ufuldstændig, skal Finanstilsynet ligeledes bekræfte modtagelsen. Dette vil imidlertid ikke have den virkning, at fristen på 60 arbejdsdage indledes. I en sådan bekræftelse er Finanstilsynet ikke forpligtet til at specificere, hvilke oplysninger der mangler, men kan specificere dette i et særskilt brev, som skal udarbejdes inden for en rimelig frist. Finanstilsynet skal efter modtagelsen af alle de nødvendige oplysninger bekræfte modtagelsen. Dette bevirker, at vurderingsperioden indledes.

Til nr. 11 (§ 64 b, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 64 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed at et medlem af bestyrelsen i et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et forsikringsselskab hurtigst muligt og senest 12 måneder efter indtræden i bestyrelsen skal gennemføre et grundkursus i de kompetencer, der er nødvendige for at varetage de forpligtelser og funktioner, som kræves af bestyrelsesmedlemmer i den virksomhedstype, som den pågældende er indtrådt i.

Det følger af § 64 b, stk. 2, at Finanstilsynet kan undtage et medlem af bestyrelsen fra kravet i stk. 1, hvis medlemmets viden, faglige kompetencer eller erfaring må anses for tilstrækkelig.

Det foreslås i § 64 b, at indsætte et nyt *stk. 3*, hvorefter Finanstilsynet kan undtage et medlem af bestyrelsen fra kravet i stk. 1, hvis medlemmets sproglige færdigheder ikke er tilstrækkelige til at gennemføre et grundkursus efter

UDKAST

stk. 1 og et godkendt kursus ikke udbydes på engelsk. Undtagelsen er betinget af, at medlemmet hurtigst muligt og senest 12 måneder efter indtræden i bestyrelsen gennemfører anden undervisning, hvis indholdsmæssige rammer er godkendt af Finanstilsynet, herunder en introduktion til den danske selskabsretlige struktur og relevante områder, der er særlige for danske finansielle virksomheder.

Den foreslåede bestemmelse er i overensstemmelse med fagudvalgets anbefalinger, som fremgår af rapporten om grundkursus for bestyrelsesmedlemmer i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber (2016). I denne anbefaler fagudvalget, at der ikke stilles krav til, at godkendte kursusudbydere helt eller delvist skal udbyde undervisningen på engelsk. Der stilles i reglerne om udbud af det lovpligtige grundkursus ikke krav om, at dette også skal udbydes på engelsk. Fagudvalget anbefalede på den baggrund, at udenlandske bestyrelsesmedlemmer, der ikke har tilstrækkelige danskundskaber til at kunne gennemføre grundkurset på dansk, som konsekvens bør meddeles dispensation fra gennemførelse af grundkurset. Fagudvalget fandt, at udenlandske bestyrelsesmedlemmer ofte vil være valgt ind i bestyrelsen på baggrund af særlig viden om eller erfaring med finansielle virksomheder, og de pågældendes behov for undervisning vil snarere være en introduktion til den danske selskabsretlige struktur og de danske aktører samt områder, som er særlige for danske virksomheder.

Der henvises til afsnit 5.2. og 6.2. i rapport om grundkursus for bestyrelsesmedlemmer i pengeinstitutter, realkreditinstitutter og forsikringsselskaber (2016).

Den foreslåede bestemmelse vil indebære en lovfæstelse af Finanstilsynets allerede etablerede praksis på området, hvorefter Finanstilsynet kan undtage udenlandske bestyrelsesmedlemmer, som ikke har tilstrækkelige sproglige færdigheder til at gennemføre og få udbytte af et af de udbudte kurser efter stk. 1, hvis medlemmet i stedet gennemfører anden undervisning, hvis indholdsmæssige rammer er godkendt af Finanstilsynet. Bestyrelsesmedlemmet skal gennemføre undervisningen hurtigst muligt og senest 12 måneder efter indtræden i bestyrelsen, således at det pågældende medlem er i stand til at varetage de pligter og funktioner, som påkræves af medlemmer i bestyrelsen for et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et forsikringsselskab.

De indholdsmæssige rammer for undervisningen vil som udgangspunkt kunne godkendes, hvis undervisningen introducerer det pågældende bestyrelsesmedlem til den danske selskabsretlige struktur og de danske aktører

samt områder, som er særlige for den danske finansielle lovgivning. Derudover kan undervisningen introducere bestyrelsesmedlemmet til kompetenceområder, der indgår i et grundkursus, hvor bestyrelsesmedlemmet vurderes ikke at leve op til læringsmålene. Undervisningen kan gennemføres internt hos den virksomhed, som det pågældende bestyrelsesmedlem indtræder i, eller hos eksterne parter. Finanstilsynet vurderer de indholdsmæssige rammer for undervisningen i forbindelse med virksomhedens ansøgning om dispensation fra kravet om gennemførelse af et grundkursus. Den foreslåede bestemmelse er ikke til hinder for, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et forsikringselskab vælger at inkludere yderligere emner eller forhold i undervisningen, som specifikt er relevante for den pågældendes virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke berøre den gældende dispensationsadgang i stk. 2. Det gælder således som hidtil, at et bestyrelsesmedlem, som har tiltrækkelig viden, faglige kompetence og erfaring, kan undtages fra kravet om gennemførelse af et grundkursus, hvis vedkommende opfylder læringsmålene for kompetenceområderne i bekendtgørelsen.

Virksomheden og bestyrelsesmedlemmet skal kunne dokumentere, at bestyrelsesmedlemmet har gennemført undervisningen.

Til nr. 12 (§ 64 b, stk. 4, i lov om finansiell virksomhed)

Det fremgår af § 64 b, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed, at Finanstilsynet i særlige tilfælde kan tillade, at et medlem af bestyrelsen gennemfører et grundkursus, jf. stk. 1, senere end 12 måneder efter medlemmets indtræden i bestyrelsen.

Det foreslås i § 64 b, stk. 3, der bliver stk. 4, at indsætte en henvisning til det foreslåede stk. 3.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ændring af § 64 b, stk. 3, hvorefter Finanstilsynet kan undtage et medlem af bestyrelsen fra kravet i stk. 1, hvis medlemmets sproglige færdigheder ikke er tilstrækkelige til at gennemføre et grundkursus efter stk. 1, hvis medlemmet hurtigst muligt og senest 12 måneder efter indtræden i bestyrelsen gennemfører anden undervisning, hvis rammer er godkendt af Finanstilsynet.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet også i særlige tilfælde kan tillade, at et udenlandsk medlem af bestyrelsen i et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et forsikringselskab, hvis sproglige færdigheder ikke

UDKAST

er tilstrækkelige til at gennemføre et grundkursus, jf. stk. 1, gennemfører anden undervisning, hvis rammer er godkendt af Finanstilsynet, senere end 12 måneder efter medlemmets indtræden i bestyrelsen.

Der er ikke tilsigtet øvrige materielle ændringer med den foreslåede ændring.

Til nr. 13-15 (§ 75 a, stk. 1, 1. pkt., og § 75 b, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af § 75 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at en finansiel virksomhed skal have en ordning, hvor dens ansatte via en særlig, uafhængig og selvstændig kanal kan indberette overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering begået af virksomheden, herunder af ansatte eller medlemmer af bestyrelsen i virksomheden.

Det fremgår af stk. 1, 2. pkt., at indberetninger til ordningen skal kunne foretages anonymt.

Af stk. 1, 3. pkt., fremgår det, at virksomheden skal følge op på indberetninger til ordningen og skriftligt kunne dokumentere, hvordan virksomheden har fulgt op på indberetningerne.

Endelig fremgår det af stk. 1, 4. pkt., at lov om beskyttelse af whistleblowere finder anvendelse på ordningen i 1. pkt., jf. dog § 2 i lov om beskyttelse af whistleblowere.

§ 2 i lov om beskyttelse af whistleblowere implementerer whistleblowerdirektivets artikel 3, stk. 1. Artiklen regulerer whistleblowerdirektivets forhold til regler om whistleblowerordninger i sektorspecifikke EU-retsakter, herunder ordningerne på det finansielle område.

Reglerne i lov om finansiel virksomhed har herefter forrang, når de giver whistlebloweren en bedre beskyttelse, end whistlebloweren ellers ville få i medfør af lov om beskyttelse af whistleblowere.

Det fremgår af § 75 b, stk. 1, at en finansiel virksomhed ikke må udsætte ansatte for ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som følge af at den ansatte har indberettet virksomhedens, herunder en ansat eller et bestyrelsesmedlems overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle

regulering til Finanstilsynet eller til en whistleblowerordning i virksomheden. Det samme gælder ved fastsættelse, tildeling og udbetaling af variabel løn til ansatte eller tidligere ansatte.

Som udgangspunkt er alle former for ufordelagtig behandling omfattet. Ufordelagtig behandling kan foruden afskedigelse, f.eks. være degradering, forflyttelse, chikane eller lignende.

Det er en forudsætning for bestemmelsens anvendelsesområde, at den ansatte har indberettet en overtrædelse eller en potentiel overtrædelse af den finansielle regulering til Finanstilsynet eller til den finansielle virksomheds whistleblowerordning, og det er ligeledes en forudsætning, at der er årsagssammenhæng mellem den ufordelagtige behandling eller ufordelagtige følger og det forhold, at den ansatte har indberettet en overtrædelse til en whistleblowerordning.

At der skal foreligge årsagssammenhæng medfører bl.a., at bestemmelsen alene finder anvendelse i forbindelse med ufordelagtig behandling eller ufordelagtige følger, som besluttes efter den ansatte har indberettet en virksomheds overtrædelse eller potentielle overtrædelse af den finansielle regulering.

Det fremgår af § 75 b, stk. 2, at den ansatte eller tidligere ansatte, hvis rettigheder er krænkede ved overtrædelse af stk. 1, kan tilkendes en godtgørelse i overensstemmelse med principperne i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. Godtgørelsen fastsættes under hensyn til den ansattes eller den tidligere ansattes ansættelsestid og sagens omstændigheder i øvrigt.

Der er ikke fastsat et maksimum for godtgørelsen, men denne fastsættes af domstolene og voldgiftsretterne med hensyntagen til den ansattes ansættelsestid og den enkelte sags omstændigheder, herunder med iagttagelse af det EU-retlige effektivitetsprincip. En eventuel godtgørelse er dog ikke til hinder for, at den ansatte modtager erstatning for et økonomisk tab, forudsat at betingelserne i henhold til de almindelige erstatningsretlige regler er opfyldt. I forbindelse med fastsættelse af godtgørelsen skal domstolene tage udgangspunkt i praksis efter § 16, stk. 3, i ligebehandlingsloven.

Det fremgår af § 75 b, stk. 3, at stk. 1 og 2 ikke ved forudgående eller efterfølgende aftale kan fraviges til ugunst for den ansatte.

UDKAST

Efter bestemmelsen vil det ikke være muligt at indgå et udenretligt forlig til fuld og endelig afgørelse, såfremt dette stiller den ansatte ringere end bestemmelsen tilsiger. Bestemmelsen er imidlertid ikke til hinder for aftaler, der stiller den ansatte bedre, end den ansatte er stillet efter lovens bestemmelser.

Det fremgår af § 75 c, stk. 1, at såfremt en ansat eller tidligere ansat og en finansiel virksomhed indgår en aftale om en tavshedsklausul, skal det fremgå af aftalen, at den ansatte eller tidligere ansatte ikke er afskåret fra at indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering. Bestemmelsen vedrører alle aftaler om tavsheds-klausuler.

Det følger af § 75 c, stk. 2, at den ansatte eller tidligere ansatte uanset aftalen om tavshedsklausulens indhold kan indberette oplysninger om overtrædelser eller potentielle overtrædelser af den finansielle regulering. Det er således ikke muligt for en finansiel virksomhed at afskære en ansat eller tidligere ansat fra at indberette oplysninger, selvom der er indgået en aftale om tavshedsklausul med vedkommende. Denne del af aftalen vil således være ugyldig.

Det foreslås at udvide anvendelsesområdet for § 75 a, stk. 1, 1. pkt., § 75 b, stk. 1, 1. pkt. og § 75 c, stk. 1 og 2, ved at tilføje ”crowdfundingtjenesteudbydere” til bestemmelserne.

De foreslåede ændringer medfører, at crowdfundingtjenesteudbydere omfattes af whistleblowerbestemmelserne i lov om finansiel virksomhed. Ændringen indebærer desuden, at crowdfundingtjenesteudbydere med færre end 50 ansatte omfattes af reglerne i lov om finansiel virksomhed, jf. § 75 a, stk. 1, 4. pkt.

Ændringerne medfører dermed en styrket retssikkerhed for den ansatte eller tidligere ansatte i en crowdfundingtjenesteudbyder, idet crowdfundingtjenesteudbyderen både vil være omfattet af de særlige sektorspecifikke beskyttelsesregler i lov om finansiel virksomheder, herunder garantien for anonymitet, samt reglerne i lov om beskyttelse af whistleblowere. Ændringerne sikrer desuden ensartede regler og beskyttelse af whistleblowere på tværs af den finansielle sektor.

For crowdfundingtjenesteudbydere med færre end 50 ansatte foreslås det i § 9, stk. 3, i dette lovforslag, at § 75 a, stk. 1, 4. pkt., i lov om finansiel

UDKAST

virksomhed, først finder anvendelse fra den 17. december 2023. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets § 9 og bemærkningerne hertil.

Til nr. 16 (§ 128 a i lov om finansiel virksomhed)

Det fremgår af den gældende § 128 a, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet har hjemmel til at fastsætte regler om finansielle virksomheders udstedelse af gældsbreve med vilkår om konvertering til aktie-, garanti- eller andelskapital, herunder i hvilket omfang selskabslovens kapitel 10 finder anvendelse.

Med hjemmel i § 128 a er udstedt bekendtgørelse nr. 1358 af 22. november 2016 om opgørelse af basiskapital for gruppe 2-forsikringsselskaber og om opgørelse af kapitalgrundlag for visse fondsmæglerselskaber og bekendtgørelse nr. 2155 af 3. december 2020 om opgørelse af risikoeksponeringer, kapitalgrundlag og solvensbehov.

Den gældende bestemmelse giver ikke mulighed for at fastsætte regler om finansielle holdingvirksomheders udstedelse af gældsbreve med konvertering. Bestemmelsen giver heller ikke mulighed for at fastsætte regler om konvertering til anpartskapital.

Det foreslås at ændre § 128 a, så finansielle holdingvirksomheder tilføjes til bestemmelsen.

Det foreslås videre, at bestemmelsen udvides til også at omfatte konvertering til anpartskapital. Ændringen foreslås indført som konsekvens af lovforslagets § 3 nr. 4, om ændring af § 12, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede ændring af § 128 a vil medføre, at Finanstilsynet kan fastsætte regler for finansielle holdingvirksomheders udstedelse af gældsbreve med vilkår om konvertering, ligesom det på nuværende tidspunkt er muligt for finansielle virksomheder. Forslaget vil ligeledes medføre, at Finanstilsynet kan fastsætte regler for vilkår om konvertering til anpartskapital, i de tilfælde hvor finansielle holdingvirksomheder er organiseret som anpartselskab.

Ændringerne er nødvendige for, at de finansielle virksomheders udstedelse af kapitalinstrumenter lever op til kravene i CRR, jf. art 52.

Til nr. 17 (§ 361, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed)

UDKAST

Det følger af § 361 i lov om finansiel virksomhed, at en række fysiske og juridiske personer skal betale et årligt grundbeløb til Finanstilsynet. Beløbene i den gældende bestemmelse er angivet i 2016-niveau, men reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven, jf. § 361, stk. 11, i lov om finansiel virksomhed.

Det følger af den gældende § 361, stk. 7, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, at udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde omfattet af kapitel 17 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som er meddelt tilladelse til at markedsføre en udenlandsk alternativ investeringsfond i Danmark, betaler 4.400 kr. pr. alternativ investeringsfond og 4.400 kr. pr. afdeling i fonden.

Henvisningen til kapitel 17 er en fejlhenviisning. Kapitel 17 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. vedrører regler for forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et tredjeland, herunder regler om referenceland. Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af bestemmelserne i kapitel 17, jf. § 192, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Bestemmelserne i kapitel 17 er ikke trådt i kraft. Det skyldes, at de bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (FAIF-direktivet), som bestemmelserne i kapitel 17 skal implementere, ikke er sat i kraft af Kommissionen. Den rette henvisning er en henvisning til de enkelte paragraffer i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., som de udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde er omfattet af.

Det følger af den gældende § 361, stk. 7, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed, at udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde fra et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde fra et tredjeland, som Danmark er referenceland for, der er meddelt tilladelse til at forvalte danske alternative investeringsfonde, årligt betaler et grundbeløb til Finanstilsynet. Grundbeløbet udgør 44.500 kr. og skal dække Finanstilsynets udgifter i forbindelse med registrering og løbende overvågning af forvalternes aktiviteter i forbindelse med forvaltning af danske alternative investeringsfonde. Danske forvaltere af alternative investeringsfonde betaler årligt et grundbeløb i medfør af § 367 i lov om finansiel virksomhed.

Ordlyden i § 361, stk. 7, nr. 2, herunder henvisningen til udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde fra et tredjeland, som Danmark er referenceland for, blev affattet i forbindelse med implementeringen af

FAIF-direktivet. Direktivreglerne vedrørende udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde fra et tredjeland og reglerne om referenceland er imidlertid ikke trådt i kraft. Det er således på nuværende tidspunkt ikke muligt for udenlandske forvaltere af alternative investeringsfonde fra et tredjeland at forvalte danske alternative investeringsfonde.

Det følger desuden af artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1156/EU af 20. juni 2019 om lettere grænseoverskridende distribution af kollektive investeringsinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 345/2013, (EU) nr. 346/2013 og (EU) nr. 1286/2014 (CBDF-forordningen), at hvor gebyrer eller afgifter opkræves af de kompetente myndigheder for at udføre deres opgaver i forbindelse med FAIF'ers, EuVECA-forvalteres, EuSEF-forvalteres og investeringsinstitutters grænseoverskridende aktiviteter, skal disse gebyrer eller afgifter være i overensstemmelse med de samlede udgifter, der er forbundet med udøvelsen af den kompetente myndigheds funktioner.

Det foreslås at nyaffatte § 361, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed. Med nyaffattelsen vil der ikke henvises til kapitel 17 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., de årlige grundbeløb justeres, og bestemmelsen opdeles i de foreslåede nr. 1-5.

Opdelingen skal gøre det tydeligt, hvilke forvaltere af alternative investeringsfonde, der skal betale grundbeløb til Finanstilsynet. Fastsættelsen af det årlige grundbeløb skal desuden sikre, at opkrævning af grundbeløb sker i overensstemmelse med artikel 9 i CBDF-forordningen.

Det foreslås i *nr. 1*, at forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som i henhold til § 88 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. i Danmark markedsfører andele i en alternativ investeringsfond fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, betaler 5.000 kr. i årligt grundbeløb.

Det fremgår af § 88 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som har fået tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde i henhold til regler, der gennemfører FAIF-direktivet, og som ønsker at markedsføre andele i alternative investeringsfonde fra et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, over for professionelle investorer i Danmark, kan påbegynde markedsføring fra det tids-

UDKAST

punkt, hvor de kompetente myndigheder i forvalterens hjemland har underrettet forvalteren om, at de har fremsendt anmeldelse og erklæring herom til Finanstilsynet i henhold til reglerne i FAIF-direktivet.

Forslaget vil medføre, at forvaltere af alternative investeringsfonde fra en anden EU-medlemsstat eller et EØS-land, der i Danmark markedsfører andele i en alternativ investeringsfond med registreret hjemsted i en anden EU-medlemsstat eller i et EØS-land, skal betale et årligt grundbeløb i henhold til nr. 1.

Det foreslås i *nr. 2*, at forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som i henhold til § 109 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. i Danmark markedsfører andele i en alternativ investeringsfond fra et tredjeland, betaler 8.000 kr. i årligt grundbeløb.

Det fremgår af § 109 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i Danmark, et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som ønsker at markedsføre udenlandske alternative investeringsfonde i Danmark, af Finanstilsynet kan få tilladelse til dette, når en række nærmere angivne betingelser er opfyldt.

Forslaget vil medføre, at en forvalter af alternative investeringsfonde fra en anden EU-medlemsstat eller et EØS-land, der i Danmark markedsfører andele i en alternativ investeringsfond fra et tredjeland, skal betale et årligt grundbeløb i henhold til nr. 2.

Det foreslås i *nr. 3*, i lov om finansiell virksomhed, at forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et tredjeland, der i henhold til § 130 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. har tilladelse til markedsføring i Danmark af andele i en alternativ investeringsfond fra et tredjeland, betaler 8.000 kr. i årligt grundbeløb.

Det fremgår af § 130 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et tredjeland, kan få tilladelse af Finanstilsynet til at markedsføre andele til professionelle investorer i Danmark i en alternativ investeringsfond, som forvalteren forvalter, når en række nærmere angivne betingelser er opfyldt.

Forslaget vil medføre, at forvaltere af alternative investeringsfonde fra et tredjeland, der i Danmark markedsfører andele i en alternativ investeringsfond fra et tredjeland, skal betale et årligt grundbeløb i henhold til nr. 3.

Det foreslås i *nr. 4*, at forvaltere af alternative investeringsfonde fra et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som i henhold til § 95 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. forvalter danske alternative investeringsfonde betaler 4.100 kr. i årligt grundbeløb.

Det fremgår af § 95, stk. 1, at en forvalter af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som har fået tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde i henhold til FAIF-direktivet, kan påbegynde forvaltning af alternative investeringsfonde, der er etableret i Danmark, fra det tidspunkt, hvor de kompetente myndigheder i forvalterens hjemland har underrettet forvalteren om, at de til Finanstilsynet har fremsendt de oplysninger, der fremgår af § 90, samt en erklæring om, at forvalteren har tilladelse til at forvalte alternative investeringsfonde med den pågældende type investeringsstrategi.

Forslaget vil medføre, at forvaltere af alternative investeringsfonde fra en anden EU-medlemsstat eller et EØS-land., som i henhold til § 95 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. forvalter danske alternative investeringsfonde, skal betale et årligt grundbeløb til Finanstilsynet.

Det foreslås i *nr. 5*, at forvaltere af alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller et andet land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som har etableret en filial i Danmark, betaler 4.100 kr. i årligt grundbeløb.

Forslaget vil medføre, at en forvalter fra en anden EU-medlemsstat eller et EØS-land, der har etableret en filial i Danmark, skal betale et årligt grundbeløb til Finanstilsynet.

Til nr. 18 (§ 361, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af § 361, at en række fysiske og juridiske personer skal betale et årligt grundbeløb til Finanstilsynet. Beløbene angivet i den gældende bestemmelse er angivet i 2016-niveau, men reguleres årligt svarende til udviklingen i Finanstilsynets bevilling på finansloven, jf. § 361, stk. 11, i lov om finansiel virksomhed.

Det følger af den gældende § 361, stk. 8, nr. 1, at for hver meddelelse, anmeldelse eller ansøgning om grænseoverskridende markedsføring af andele i investeringsinstitutter, jf. § 27 i lov om investeringsforeninger m.v., betaler udenlandske investeringsinstitutter 5.500 kr.

UDKAST

Det følger af den gældende § 361, stk. 8, nr. 2, at udenlandske investeringsinstitutter omfattet af § 27 i lov om investeringsforeninger m.v. betaler 17.500 kr.

Det følger af § 27 i lov om investeringsforeninger m.v., at udenlandske investeringsinstitutter, der har fået tilladelse i henhold til reglerne i direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (UCITS-direktivet) til at udøve den i §§ 3 og 4 i lov om investeringsforeninger m.v. nævnte virksomhed af de kompetente myndigheder i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område i medfør af UCITS-direktivet, og som ønsker at markedsføre sine andele direkte eller indirekte her i landet, kan begynde at markedsføre sine andele, når Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom med den komplette dokumentation fra de kompetente myndigheder i instituttets hjemland.

Det følger desuden af artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1156/EU af 20. juni 2019 om lettere grænseoverskridende distribution af kollektive investeringsinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 345/2013, (EU) nr. 346/2013 og (EU) nr. 1286/2014 (CBDF-forordningen), at hvor gebyrer eller afgifter opkræves af de kompetente myndigheder for at udføre deres opgaver i forbindelse med FAIF'ers, EuVECA-forvalteres, EuSEF-forvalteres og investeringsinstitutters grænseoverskridende aktiviteter, skal disse gebyrer eller afgifter være i overensstemmelse med de samlede udgifter, der er forbundet med udøvelsen af den kompetente myndigheds funktioner.

Det foreslås at nyaffatte § 361, stk. 8, så udenlandske investeringsinstitutter omfattet af § 27 i lov om investeringsforeninger m.v. betaler et årligt grundbeløb til Finanstilsynet på 5.000 kr., hvis de markedsfører færre end ti afdelinger og 11.000 kr., hvis de markedsfører 10 afdelinger eller flere.

Nedsættelsen af det årlige grundbeløb skal sikre, at opkrævning af grundbeløb sker i overensstemmelse med artikel 9 i CBDF-forordningen.

Forslaget vil medføre, at udenlandske investeringsinstitutter omfattet af § 27 i lov om investeringsforeninger m.v., skal betale et årligt grundbeløb til Finanstilsynet.

Til nr. 19 (§ 363 b i lov om finansiel virksomhed)

Lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter fastsætter i § 265, jf. § 5, at udenlandske investeringsselskaber og kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og

UDKAST

–aktiviteter, i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område (EU-/EØS-lande), og som udøver sådan virksomhed her i landet gennem filial eller tilknyttet agent, der er etableret her i landet, skal betale afgift til Finanstilsynet. Afgiften fastsættes i henhold til kapitel 22 i lov om finansiell virksomhed.

Videre fastsætter lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter i § 265, jf. § 7, stk. 3, at udenlandske investeringsselskaber og kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og –aktiviteter, i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område (tredjelande), og som udøver sådan virksomhed her i landet gennem filial skal betale afgift til Finanstilsynet. Afgiften fastsættes i henhold til kapitel 22 i lov om finansiell virksomhed.

Kapitel 22 i lov om finansiell virksomhed fastsætter regler om afgift. De gældende bestemmelser i kapitel 22 fastsætter imidlertid ikke regler om afgift for investeringsselskaber og kreditinstitutter fra et andet EU-/EØS-land eller et tredjeland, der yder eller udfører investeringsservice og –aktiviteter her i landet gennem filial eller tilknyttet agent etableret her i landet efter henholdsvis §§ 38 og 43 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter og §§ 30 og 33 a i lov om finansiell virksomhed.

Hverken lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter eller lov om finansiell virksomhed fastsætter regler om afgift for investeringsselskaber og kreditinstitutter fra tredjelande, der yder eller udfører grænseoverskridende investeringsservice og –aktiviteter her i landet til godkendte modparter og professionelle kunder efter henholdsvis § 41 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter og § 33 i lov om finansiell virksomhed.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse, § 363 b.

Det foreslås i *stk. 1*, at filialer her i landet af udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at udøve den virksomhed, som er nævnt i § 13, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område (EU-/EØS-lande), betaler en årlig afgift til Finanstilsynet på 8.000 kr.

UDKAST

Forslaget vil medføre, at kreditinstitutter og investeringsselskaber fra et andet EU/EØS-land, der har notificeret filialetablering her i landet, jf. henholdsvis § 30 i lov om finansiel virksomhed og § 38 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter, skal betale en årlig afgift til Finanstilsynet, som skal bidrage til finansieringen af Finanstilsynets værtslandstilsyn, jf. § 250 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Efter forslaget vil det alene være kreditinstitutter fra et andet EU-/EØS-land, der har notificeret, at filialen her i landet yder eller udfører investeringsservice og –aktivitet, som udover at betale afgift efter den gældende § 363 a, skal betale afgift efter den foreslåede § 363 b, stk. 1. Udover filialen alene kreditinstitutvirksomhed, skal kreditinstituttet kun betale afgift efter den gældende § 363 a.

En filial udgør ikke en selvstændig del af det udenlandske investeringsselskab, der har etableret filialen. Derfor foreslås det, at afgiften pålægges investeringsselskabet.

Det foreslås i *stk. 2*, at *stk. 1* også finder anvendelse, hvis de pågældende virksomheder udøver deres virksomhed her i landet gennem tilknyttede agenter, der er etableret her i landet.

Forslaget vil medføre, at udenlandske investeringsselskaber og kreditinstitutter fra et andet EU-/EØS-land, der har notificeret virksomhed her i landet gennem tilknyttede agenter, der er etableret her i landet, jf. henholdsvis § 38 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter og § 30 i lov om finansiel virksomhed, skal betale en årlig afgift til Finanstilsynet på samme vis, som havde de notificeret filialetablering her i landet.

Tilknyttede agenter agerer på vegne af det investeringsselskab eller det kreditinstitut, der har tilknyttet agenten, herunder på investeringsselskabets eller kreditinstituttets betingelsesløse ansvar. Det foreslås derfor, at henholdsvis investeringsselskabet eller kreditinstituttet pålægges afgiften.

Det foreslås i *stk. 3*, at filialer her i landet af udenlandske investeringsselskaber og kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse til at udøve den virksomhed, som er nævnt i § 13, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, i et tredjeland, betaler årligt en afgift til Finanstilsynet på 15.000 kr.

UDKAST

Forslaget vil medføre, at tredjelandsinvesteringselskaber og -kreditinstitutter, der har opnået Finanstilsynets tilladelse til at yde eller udføre investeringservice og –aktiviteter, jf. § 13, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og –aktiviteter, her i landet gennem filial efter henholdsvis § 43 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og –aktiviteter og § 33 a i lov om finansiel virksomhed, skal betale en årlig afgift til Finanstilsynet, som skal bidrage til Finanstilsynets tilsyn med filialerne, jf. § 7 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og –aktiviteter.

En filial udgør ikke en selvstændig del af det udenlandske investeringselskab eller kreditinstitut, der har etableret filialen. Det foreslås derfor, at afgiften pålægges investeringselskabet eller kreditinstituttet.

Det foreslås i *stk. 4*, at udenlandske kreditinstitutter og investeringselskaber, der er meddelt tilladelse til at udøve den virksomhed, som er nævnt i § 13, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter, i et tredjeland, og for hvilket land Europa-Kommissionen ikke har vedtaget en ækvivalensafgørelse vedrørende tredjelandets retlige og tilsynsmæssige ramme som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig, og som yder grænseoverskridende tjenesteydelser med investeringservice og –aktiviteter her i landet, betaler en årlig afgift til Finanstilsynet på 8.000 kr.

Forslaget vil medføre, at udenlandske tredjelandsinvesteringselskaber og kreditinstitutter, der har opnået Finanstilsynets tilladelse til grænseoverskridende investeringservice og –aktiviteter her i landet til godkendte modparter og professionelle kunder efter henholdsvis § 41 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og –aktiviteter og § 33 i lov om finansiel virksomhed, skal betale en årlig afgift til Finanstilsynet. Afgiften skal bidrage til Finanstilsynets tilsyn med de grænseoverskridende tjenesteydelser, jf. § 8 lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og –aktiviteter.

Til § 4

Til nr. 1 og 3 (§ 2, stk. 1, nr. 1 og 2, § 6, stk. 1, nr. 1 og § 7, nr. 2, i lov om kapitalmarkeder)

Med § 297 i lov nr. 1155 af 8. juni 2021 om fondsmæglerselskaber og investeringservice- og aktiviteter, følger en række ændringer af lov om finansiel

UDKAST

virksomhed. Det fremgår herunder af bestemmelsens nr. 2 og nr. 199, at det bilag 4 i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1447 af 11. september 2020, er ophævet og erstattet af bilag 1 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice- og aktiviteter de steder, hvor der fortsat skal henvises til investeringsservice, investeringsaktiviteter eller accessoriske tjenesteydelser.

Det foreslås med § 7, nr. 1, at henvisningen i § 2, stk. 1, nr. 1 og 2, til bilag 4, afsnit A, i lov om finansiel virksomhed, ændres til en henvisning til bilag 1, afsnit A, i lov om fondsmæglerselskaber.

Tilsvarende foreslås det med § 7, nr. 3, at henvisningen i § 6, stk. 1, og § 7, nr. 2, til bilag 4, afsnit A, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed, ændres til en henvisning til bilag 1, afsnit A, nr. 9, i lov om fondsmæglerselskaber, jf. § 10, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

De foreslåede ændringer er en konsekvens af vedtagelsen af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice- og aktiviteter, jf. lov nr. 1155 af 8. juni 2021, og ændringerne har til formål at sikre, at bilagshenvisningerne i bestemmelserne er retvisende.

Til nr. 2 (§ 3, nr. 38, i lov om kapitalmarkeder)

Den 16. februar 2021 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet for den Europæiske Union en genopretningspakke på kapitalmarkedsområdet (CMRP MiFID II), som følge af de økonomiske konsekvenser forbundet med COVID-19 pandemien. Formålet med pakken var at understøtte investeringer i realøkonomien og ny kapital til virksomheder samt fjerne byrder for virksomhederne, der ikke er strengt nødvendige og samtidig bevare markedsintegriteten. En del af pakken var et forslag til justering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU EØS-relevant tekst (MiFID II), herunder en tilpasning af reglerne om positionslofter i råvarederivater i artikel 57 og 58 i MiFID II.

Reglerne om handel med råvarederivater findes i kapitel 23 i lov om kapitalmarkeder samt bekendtgørelse om fastsættelse af grænser for besiddelse af råvarederivater. Ved nævnte bekendtgørelse har Finanstilsynet fastsat regler for, hvor stor en nettoandel eller -position en fysisk eller juridisk person må eje i et råvarederivat. Ved et råvarederivat forstås et afledt finansielt

UDKAST

instrument, hvis pris afhænger af prisudviklingen på en råvare som eksempelvis olie, elektricitet, landbrugsvarer og metaller. Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i § 128, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder.

CMRP MiFID II blev gennemført i dansk lov ved § 2 i lov nr. 2383 af 14. december 2021 om ændring af lov om finansiel virksomhed.

Formålet med reglerne er at undgå, at enkelte aktører har så store positioner, at de potentielt har mulighed for at manipulere prisen på et råvarederivat. Ved opgørelsen af en nettoposition medregnes alle de positioner, som en fysisk eller juridisk person selv besidder, og de positioner, der besiddes på koncernniveau, jf. § 129, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder.

§ 129, stk. 2, nr. 1-4, i lov om kapitalmarkeder regulerer hvilke positioner, der ikke skal medregnes i opgørelsen af en persons nettoposition og medfører, at visse finansielle virksomheder har mulighed for at blive undtaget fra reglerne om positionslofter, såfremt handlen med derivaterne er objektivt risikoreducerende for de kommercielle aktiviteter i den ikke-finansielle del af koncernen. § 129, stk. 2, blev nyaffattet ved § 2, nr. 2, i lov nr. 2383 af 14. december 2021 som led i gennemførelsen af CMRP MiFID II og trådte i kraft den 1. juli 2022. Den ene af de fire undtagelser er, at positioner, der besiddes af eller på vegne af en finansiel enhed, der indgår i en overvejende kommerciel koncern, såfremt den finansielle enhed handler på vegne af en ikkefinansiel enhed i koncernen, og positionerne reducerer de risici, der er knyttet til den pågældende ikkefinansielle enheds forretningsmæssige aktivitet, ikke skal medregnes i opgørelsen af en persons nettoposition som nævnt i § 129, stk. 1, jf. § 129, stk. 2, nr. 2, i lov om kapitalmarkeder.

§ 3 i lov om kapitalmarkeder fastsætter definitioner på en række centrale begreber, der anvendes i loven.

Det foreslås i § 3, nr. 38, at indsætte en ny definition, der definerer en overvejende kommerciel koncern, som enhver koncern, hvis hovederhverv ikke er at yde investeringsservice, som defineret i § 10, nr. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at udføre en aktivitet, der er opført i bilag 2 til lov om finansiel virksomhed, eller at fungere som prisstiller for råvarederivater.

Definitionen er ny og foreslås indsat, fordi definitionen anvendes i lovens § 129, stk. 2, nr. 2. Definitionen af en overvejende kommerciel koncern blev imidlertid ikke gennemført i ovenfor omtalte lov.

Bestemmelsen gennemfører artikel 1, stk. 2, litra e, i CMRP MiFID II.

Til § 5

Til nr. 1 (§ 136 a, stk. 6 og 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde)

Det fremgår af § 136 a, stk. 6, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde mv., at kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en efter anmodning skal udlevere oplysninger om foreningens eller AIF-SIKAV'ens reelle ejere, herunder om foreningens eller AIF-SIKAV'ens forsøg på at identificere kapitalforeningens eller AIF-SIKAV'ens reelle ejere, til Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Det fremgår videre af § 136 a, stk. 7, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde mv., at Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet og andre kompetente myndigheder vederlagsfrit kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Med aftalen for politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023 er det besluttet at etablere en ny national enhed, hvori dele af Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, herunder Hvidvasksekretariatet, indgår.

Med lovforslagets § 6, nr. 1, foreslås det derfor at ændre i § 136 a, stk. 6, således at kapitalforeningen eller AIF-SIKAV'en efter anmodning skal udlevere oplysninger om foreningens reelle ejere, herunder om foreningens forsøg på at identificere kapitalforeningens reelle ejere, til Hvidvasksekretariatet.

Med lovforslagets § 6, nr. 1, foreslås det endvidere at ændre i § 136 a, stk. 7, således at Hvidvasksekretariatet vederlagsfrit kan videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretningstjenester.

Der er således tale om en konsekvensændring som følge af etableringen af National Enhed for Særlig Kriminalitet, jf. retsplejelovens § 110 a, og en præcisering som følge af, at de nævnte bestemmelser er rettet mod Hvidvasksekretariatet og ikke National Enhed for Særlig Kriminalitet, hvor Hvidvasksekretariatet organisatorisk hører under.

Til § 6

Til nr. 1 (§ 1 a, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter fastsætter skærpede krav for fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for at kunne anses som værende små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber.

Små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber er defineret i lovens § 10, nr. 1, og omfatter de fondsmæglerselskaber, der ikke yder eller udfører investeringsservice og -aktiviteter, der indebærer en høj risiko for kunder, markeder eller sig selv, og hvis størrelse betyder, at det er mindre sandsynligt, at de medfører betydelige negative virkninger for kunder og markeder, hvis de risici, der er forbundet med deres virksomhed, opstår, eller hvis de går konkurs, jf. artikel 12, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (IFR).

Eksempelvis er det i udgangspunktet alene fondsmæglerselskaber, der ikke kan anses for at være små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, der skal opgøre og vurdere fondsmæglerselskabets individuelle solvensbehov, jf. § 120.

Det foreslås at indsætte en ny § 1 a.

Med den foreslåede bestemmelse fastsættes regler for, hvornår et fondsmæglerselskab skal opfylde eller kan ophøre med at opfylde kravene i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter og i regler udstedt i medfør af loven for fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for at kunne klassificeres som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at fastsætte, hvornår kravene for fondsmæglerselskaber, der ikke har opfyldt alle betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, ophører med at finde anvendelse.

Det foreslåede *stk. 1, 1. pkt.*, vil medføre, at for fondsmæglerselskaber, der ikke har opfyldt alle betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, men som efterfølgende opfylder betingelserne, vil kravene fastsat i denne lov og i regler udstedt i medfør af

UDKAST

loven for fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, efter en periode på seks måneder fra den dato, hvor betingelserne er opfyldt, ikke længere finder anvendelse.

Bestemmelsen gennemfører artikel 25, stk. 2, 1. pkt. i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (IFD).

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at kravene kun ophører med at finde anvendelse for fondsmæglerselskabet efter perioden nævnt i 1. pkt., hvis fondsmæglerselskabet i denne periode fortsat har opfyldt alle betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber uden afbrydelse og har underrettet Finanstilsynet herom.

Underretningen til Finanstilsynet skal indeholde oplysning om, at fondsmæglerselskabet har opfyldt alle betingelser for at være klassificeret som et mindre og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskab i en uafbrudt periode på mindst seks måneder og oplysning om den dato, fra hvilken betingelserne uafbrudt har været opfyldt. Derudover skal underretningen indeholde oplysning om aktivitetsniveauet, for så vidt angår betingelserne for klassificering som et mindre og ikke indbyrdes fondsmæglerselskab pr. datoen for udløbet af perioden på mindst seks måneder.

Bestemmelsen gennemfører artikel 25, stk. 2, 2. punktum i IFD.

Det foreslås i *stk. 2*, at et fondsmæglerselskab, der fastslår, at det ikke længere opfylder alle betingelserne for klassificering som et mindre og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskab, skal underrette Finanstilsynet herom og overholde lovens krav til fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder alle betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber senest 12 måneder efter den dato, hvor vurderingen fandt sted.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at fondsmæglerselskabet skal opfylde lovens skærpede krav til fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, 12 måneder efter, at fondsmæglerselskabet har fastlagt, at det ikke længere opfyldte betingelserne. Bestemmelsen vil give fondsmæglerselskabet den fornødne tid til at træffe de foranstaltninger, der gør fondsmæglerselskabet i stand til at opfylde de skærpede krav.

UDKAST

Videre vil det foreslåede stk. 2 medføre en forpligtelse for fondsmæglerselskabet til at underrette Finanstilsynet, når fondsmæglerselskabet ikke længere opfylder betingelserne for at være klassificeret som et mindre og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskab. Underretningen til Finanstilsynet skal ske uden unødigt ophold og skal indeholde oplysning om den dato, fra hvilken betingelserne ikke længere har været opfyldt samt oplysning om aktivitetsniveauet, for så vidt angår betingelserne for klassificering som et mindre og ikke indbyrdes forbundet fondsmæglerselskab pr. denne dato.

Bestemmelsen gennemfører artikel 25, stk. 3, i IFD.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at kravene til fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, skal finde anvendelse på individuelt og konsolideret niveau, jf. dog stk. 4.

Det foreslåede stk. 3, 1. pkt., vil medføre, at lovens skærpede krav til fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, finder anvendelse på individuelt og konsolideret niveau, medmindre Finanstilsynet har givet tilladelse til anvendelse af den koncernkapitaltest, der er nævnt i artikel 8 i IFR, jf. det foreslåede stk. 4.

Bestemmelsen gennemfører artikel 25, stk. 4, 3. afsnit, i IFD.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at uanset det foreslåede 1. pkt., skal lovens krav til fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder alle betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, ikke finde anvendelse på datterselskaber, der er medtaget i en konsolideret situation, og som er etableret i tredjelande, hvis moderselskabet i Den Europæiske Union over for Finanstilsynet og øvrige kompetente myndigheder i Unionen for fondsmæglerselskaber i fondsmæglerselskabskoncernen kan godtgøre, at anvendelse af kravene er i strid med lovgivningen i det tredjeland, hvor disse datterselskaber er etableret.

Bestemmelsen vil medføre en undtagelse fra anvendelsen af lovens krav til fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder alle betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, for datterselskaber, der er medtaget i en konsolideret situation, og som er etableret i tredjelande. Undtagelsen vil finde anvendelse, hvis moderselskabet i Den Europæiske Union over for Finanstilsynet og øvrige kompetente myndigheder i Unionen for fondsmæglerselskaber i fondsmæglerselskabskoncernen

kan godtgøre, at anvendelse af kravene er i strid med lovgivningen i det tredjeland, hvor disse datterselskaber er etableret.

Med konsolideret situation forstås den situation, der følger af anvendelse af kravene i IFR i overensstemmelse med artikel 7 i IFR på et moderinvesteringsselskab i Den Europæiske Union, moderinvesteringsselskab i Den Europæiske Union eller blandet finansielt moderholdingselskab i Den Europæiske Union, som om dette selskab sammen med alle investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, accessoriske servicevirksomheder og tilknyttede agenter i investeringsselskabskoncernen udgjorde et enkelt investeringsselskab, jf. lovens § 10, nr. 17. Betegnelserne investeringsselskab, finansieringsinstitut, accessorisk servicevirksomhed og tilknyttet agent finder også anvendelse på virksomheder etableret i tredjelands, som, hvis de havde været etableret i Den Europæiske Union, ville opfylde definitionerne af disse betegnelser.

Artikel 7 i IFR fastsætter regler om tilsynsmæssig konsolidering, herunder at moderfondsmæglerselskaber, moderinvesteringsselskaber og blandede finansielle moderholdingsvirksomheder i Den Europæiske Union som udgangspunkt skal opfylde de forpligtelser, der er fastsat i anden til syvende del i IFR på basis af deres konsoliderede situation.

Bestemmelsen gennemfører artikel 25, stk. 4, 4. afsnit, i IFD.

Det foreslås i *stk. 4*, at såfremt Finanstilsynet har givet tilladelse til anvendelse af koncernkapitaltesten i artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, finder kravene til fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, anvendelse på individuelt niveau.

Bestemmelsen vil medføre, at lovens skærpede krav til fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for klassificering som små og ikke indbyrdes forbundne fondsmæglerselskaber, ikke finder anvendelse på konsolideret niveau, men alene på individuelt niveau, hvis Finanstilsynet har givet tilladelse til anvendelse af koncernkapitaltesten i artikel 8 i IFR. Det vil sige i tilfælde af koncernstrukturer, der anses for at være tilstrækkeligt enkle, forudsat at der ikke er betydelige risici for kunder eller for markedet, der stammer fra fondsmæglerselskabskoncernen som helhed, som ellers ville kræve tilsyn på konsolideret niveau.

Bestemmelsen implementerer artikel 25, stk. 4, 2. afsnit, i IFD.

UDKAST

Til nr. 2 (§ 8, stk. 1 og 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Anvendelsesområdet for lov om fondsmæglerselskaber er fastsat i lovens kapitel 1. Den gældende § 8, stk. 1 og 2, fastsætter, hvilke bestemmelser i loven, der finder anvendelse for udenlandske investeringsselskaber og kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område (tredjelande), og som har opnået Finanstilsynets tilladelse til grænseoverskridende at yde eller udføre investeringsservice og –aktiviteter her i landet til godkendte modparter og professionelle kunder efter henholdsvis § 41 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter og § 33 i lov om finansiell virksomhed.

Efter den gældende § 265 skal fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingvirksomheder og filialer af investeringsselskaber betale afgift til Finanstilsynet, som fastsættes i henhold til kapitel 22 i lov om finansiell virksomhed. Den gældende § 8, stk. 1 og 2, fastsætter imidlertid ikke, at § 265 skal finde anvendelse på tredjelandsinvesteringsselskaber og –kreditinstitutter, som har tilladelse fra Finanstilsynet til grænseoverskridende at yde eller udføre investeringsservice og –aktiviteter her i landet til godkendte modparter og professionelle kunder.

Det foreslås i § 8, stk. 1 og 2, at indsætte en henvisning til § 265, stk. 2.

Det foreslåede ændring af § 8, stk. 1 og 2, vil medføre, at § 265, stk. 2 og 3, finder anvendelse for tredjelandsinvesteringsselskaber og kreditinstitutter omfattet af § 8, stk. 1 og 2.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af dette lovforslags § 6, nr. 18, hvor det foreslås, at indsætte et nyt stk. 2 i § 265, så kravet om betaling af afgift vil omfatte tredjelandskreditinstitutter og -investeringsselskaber, som har tilladelse fra Finanstilsynet til grænseoverskridende at yde eller udføre investeringsservice og –aktiviteter her i landet til godkendte modparter og professionelle kunder.

For nærmere om forslaget til § 265, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, henvises til lovforslagets § 6, nr. 18, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 3 (§ 26, stk. 1, 2. pkt., i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

UDKAST

Det fremgår af den gældende § 26, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og – aktiviteter, at fondsmæglerselskaber skal være aktieselskaber.

Den gældende § 26, stk. 1, omfatter ikke fondsmæglerholdingvirksomheder.

§ 10, stk. 1, nr. 19, definerer en fondsmæglerholdingvirksomhed. Da fondsmæglerholdingvirksomheder ikke er omfattet af § 26, stk. 1, gælder der ikke krav om, med hvilken selskabsform fondsmæglerholdingvirksomheder skal etableres.

Det foreslås at ændre § 26, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, så det kommer til at fremgå direkte af bestemmelsen, at fondsmæglerholdingvirksomheder skal være aktieselskaber eller anpartsselskaber.

Formålet med ændringen er at sikre, at fondsmæglerholdingvirksomheder kan etableres som anpartsselskaber. Selvom der efter gældende ret ikke er krav om selskabsform for fondsmæglerholdingvirksomheder, skal de opfylde kapitalkrav efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (IFR). Kapitalgrundlaget til at opfylde kapitalkravet skal opgøres efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Egentlige kernekapitalinstrumenter efter denne forordning skal godkendes af Finanstilsynet. Finanstilsynet har pligt til at høre Den Europæiske Bankmyndighed (EBA), der offentliggør en liste over godkendte instrumenter i medlemslandene.

Den foreslåede ændring af § 26, stk. 1, vil medføre, at fondsmæglerholdingvirksomheder kan etableres som anpartsselskaber eller aktieselskaber, mens fondsmæglerselskaber stadig skal være aktieselskaber. Ændringen vil desuden medføre, at fondsmæglerholdingvirksomheder der allerede er etableret som et anpartsselskab, ikke behøver at blive omdannet til et aktieselskab.

Til nr. 4 (§ 26, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det fremgår af den gældende § 26, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at aktiekapitalen i fondsmæglerselskaber skal betales fuldt ud.

UDKAST

Bestemmelsen er en fravigelse fra de almindelige regler i selskabsloven om at 25 pct. (dog mindst 40.000 kr.) af aktiekapitalen skal være indbetalt, jf. selskabsloven § 33. Hensynet til, at aktiekapitalen i fondsmæglerselskaber skal være fuldt indbetalt, er, at aktiekapitalen skal være tabsabsorberende i f.eks. en konkurssituation. Derfor kan aktiekapitalen i fondsmæglerselskaber ikke være delvist indbetalt, ligesom i andre kapitalselskaber. Det er desuden et krav efter artikel 28, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR), at egentlige kernekapitalinstrumenter er fuldt indbetalt for at kunne kvalificeres som egentlige kernekapitalinstrumenter og derved tælle med i kapitalgrundlaget.

Der er i gældende dansk ret ikke et lignende krav for fondsmæglerholdingvirksomheder, selvom reglerne i CRR artikel 28 stadig finder anvendelse på fondsmæglerholdingvirksomheder, og kapitalen derfor skal være fuldt indbetalt for at kunne tælle med i kapitalgrundlaget.

Det foreslås derfor at ændre § 26, stk. 2, så aktie- eller anpartskapitalen i fondsmæglerholdingvirksomheder ligeledes skal være fuldt indbetalt.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede ændring af § 26, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice- og aktiviteter, jf. dette lovforslags § 6 nr. 3.

Formålet med ændringen er at tilpasse reglerne i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice- og aktiviteter til kravet i CRR om fuld indbetaling af egentlige kernekapitalinstrumenter, ved også at lade kravet i § 26 stk. 2, omfatte fondsmæglerholdingvirksomheder.

Den foreslåede ændring af § 26, stk. 2, vil medføre, at det efter lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter er et krav, at kapitalen i fondsmæglerholdingvirksomheder er fuldt indbetalt.

Til nr. 5 (§ 26, stk. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det fremgår af den gældende § 26, stk. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at deling af aktiekapitalen i aktieklasser med forskellig stemmевærdi ikke kan finde sted i fondsmæglerselskaber.

Der kan således ikke i fondsmæglerselskaber udstedes stemmeløse aktier. Bestemmelsen sikrer lige stemmeret for alle aktier i fondsmæglerselskaber

og forhindrer derved, at en aktionær med en beskeden mængde aktier kan dominere i et fondsmæglerselskab.

Fondsmæglerholdingvirksomheder er ikke omfattet af § 26, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter. Der gælder således ikke samme begrænsninger for disse virksomheder.

Det foreslås at ændre § 26, stk. 3, således at deling af aktiekapitalen i aktieklasser med forskellig stemmевærdi ikke kan finde sted i fondsmæglervirksomheder.

Den foreslåede ændring af § 26, stk. 3, vil medføre, at der fortsat ikke kan ske deling af aktiekapital i klasser med forskellig stemmевærdi for fondsmæglerselskaber, mens det fortsat vil være muligt for fondsmæglerholdingvirksomheder både hvad angår aktie- og anpartskapital.

Til nr. 6 (§ 26, stk. 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder har efter artikel 54 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR) mulighed for at udstede hybrid kernekapital, som enten nedskrives eller konverteres til egentlig kernekapital, såfremt selskabets niveau af egentlig kernekapital falder til et bestemt niveau, som er angivet i vilkårene for den hybride kernekapital.

For at selskabet kan konvertere hybrid kernekapital til egentlig kernekapital, skal selskabet på generalforsamlingen give bestyrelsen bemyndigelse til at kunne udstede ny aktie- eller anpartskapital. Som udgangspunkt kan en sådan bemyndigelse ifølge selskabsloven kun gives for 5 år af gangen. Hybrid kernekapital skal have uendelig løbetid. Så for at selskabet kan have en bemyndigelse uden udløb, og dermed opfylde kravene i CRR, er der behov for en undtagelse for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder.

Det foreslås at indsætte en bemyndigelsesbestemmelse i § 26, stk. 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter.

Den foreslåede § 26, stk. 5, vil medføre, at Finanstilsynet får bemyndigelse til at fastsætte regler, som giver bestyrelsen i fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder mulighed for at opnå en bemyndigelse

uden udløb til udstedelse af aktie- eller anpartskapital til brug for en eventuel konvertering af hybrid kernekapital.

Til nr. 7 (§ 27 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Det fremgår af den gældende § 27, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at selskabslovens §§ 110, 286, 306 og 318 k, ikke finder anvendelse på fondsmæglerselskaber.

De fire bestemmelser vedrører situationer, hvor en kapitalejer, der har modsat sig en beslutning, der dog bliver vedtaget, kan kræve, at kapitalselskabet indløser kapitalejerens kapitalandele. Dette kan ske ved beslutninger, hvor kapitalejers forpligtelser over for selskabet forøges, jf. selskabsloven § 110, ved grænseoverskridende fusion, jf. selskabsloven § 286, ved grænseoverskridende spaltning, jf. selskabsloven § 306 og ved flytning til et andet EU/EØS-land, jf. selskabsloven § 318 k.

Årsagen til, at det ikke er muligt for kapitalejerne i fondsmæglerselskaber at kræve indløsning skyldes, at det efter artikel 28, stk. 1, litra f, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR), er et krav, at ingen kapitalejere må have krav på indløsning af kapitalindskud. Hvis de forskellige muligheder for indløsning efter selskabslovens regler kunne finde anvendelse for fondsmæglerselskaber, ville kapitalindskud ikke kunne kvalificeres som egentlige kernekapitalinstrumenter efter CRR.

Det foreslås at ændre § 27, så undtagelserne til selskabslovens §§ 110, 286, 306 og 318 k også skal finde anvendelse på fondsmæglerholdingvirksomheder.

Det skyldes, at det også er et krav for fondsmæglerholdingvirksomheder, at kapital kvalificeres som egentligt kernekapital efter CRR. For at kapitalindskud kan kvalificeres som egentlig kernekapital efter CRR, må instrumenterne ikke kunne kræves indløst i de tilfælde, der er omhandlet i de fire bestemmelser i selskabsloven, og fondsmæglerholdingvirksomheder skal derfor undtages herfor.

Formålet med ændringen er at få kapitalen i fondsmæglerholdingvirksomheder til at opfylde kravene i CRR artikel 28, stk. 1, litra f, om at egentlige kernekapitalinstrumenter ikke må kunne indløses, undtagen ved likvidation og tilbagekøb med tilladelse.

Den foreslåede ændring af § 27 vil medføre, at undtagelserne til selskabslovens §§ 110, 286, 306 og 318 k, også kommer til at gælde for fondsmæglerholdingvirksomheder.

Til nr. 8 (§ 41, stk. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Efter § 41, stk. 1, i lov om lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter skal et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område (tredjeland), og for hvilket tredjeland Europa-Kommissionen ikke har vedtaget en ækvivalensafgørelse vedrørende tredjelandets retlige og tilsynsmæssige ramme som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig, have tilladelse af Finanstilsynet til grænseoverskridende at yde eller udføre investeringsservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet til godkendte modparter eller professionelle kunder.

Efter § 41, stk. 2, kan Finanstilsynet nægte at give tilladelse, jf. stk. 1, såfremt lovgivningen i det land, hvor tredjelandsinvesteringsselskabet er meddelt tilladelse og er under tilsyn, vil vanskeliggøre Finanstilsynets opgaver.

Finanstilsynet kan efter § 41, stk. 3, fastsætte nærmere regler om tilladelsesproceduren, jf. stk. 1, herunder hvilken dokumentation der skal sendes til Finanstilsynet i forbindelse med ansøgningen. Bemyndigelsen er udnyttet i bekendtgørelse nr. 918 af 26. juni 2017 om tilladelsesproceduren for udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, og som ønsker at udføre investeringsservice og investeringsaktiviteter i Danmark.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 3*, hvorefter Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse, jf. stk. 1, såfremt tredjelandsinvesteringsselskabet ikke længere opfylder kravene for at få en tilladelse, eller hvis afgiften til Finanstilsynet efter § 363 b, stk.4, i lov om finansiel virksomhed ikke er betalt rettidigt.

Den foreslåede ændring af § 41, stk. 3, vil medføre, at Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse meddelt efter § 41, stk. 1, hvis tredjelandsinvesteringsselskabet ikke længere opfylder kravene for at få en tilladelse, eller hvis

afgiften til Finanstilsynet efter § 363 b, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed ikke er betalt rettidigt.

Det foreslåede § 41, stk. 3, vil medføre, at Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse meddelt efter § 41, stk. 1, hvis tredjelandsinvesteringselskabet ikke længere har tilladelse til og er under tilsyn i investeringsselskabets hjemland for så vidt angår den investeringsservice og –aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser, som er omfattet af tilladelsen meddelt efter § 41, stk. 1. Finanstilsynet vil også kunne inddrage tilladelsen, hvis der ikke længere er indgået en aftale mellem Finanstilsynet og tredjelandsinvesteringselskabets tilsynsmyndighed i investeringsselskabets hjemland om konsultation og samarbejde samt udveksling af information på området for investeringsservice og –aktiviteter, eller hvis Finanstilsynet kommer i besiddelse af information om investeringsselskabet af betydning for opretholdelse af en tilladelse meddelt efter § 41, stk. 1. Informationer af betydning for opretholdelse af en tilladelse meddelt efter § 41, stk. 1, omfatter bl.a. informationer, hvorefter Finanstilsynet konstaterer, at tredjelandsinvesteringselskabet udgør en risiko for de danske investorers interesser, markedernes ordentlige funktion eller den finansielle stabilitet i Danmark. Finanstilsynet vil desuden kunne inddrage en tilladelse meddelt efter § 41, stk. 1, hvis Europa-Kommissionen for tredjelandsinvesteringselskabets hjemland vedtager en ækvivalensafgørelse vedrørende hjemlandets retlige og tilsynsmæssige ramme som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter.

Den foreslåede ændring af § 41, stk. 3, vil videre medføre, at Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse meddelt efter § 41, stk. 1, hvis tredjelandsinvesteringselskabet ikke rettidigt betaler afgift til Finanstilsynet efter § 263 b, stk. 4.

Finanstilsynet vil kunne inddrage en tilladelse meddelt efter § 41, stk. 1, hvis Finanstilsynet ikke kan inddrive afgiftsbetalingen på almindelig vis. Inddragelsen vil således kunne ske i tilfælde, hvor Finanstilsynet trods opkrævning af afgiftsbetaling og rykkere for afgiftsbetaling ikke kan inddrive afgiftsbetalingen.

Den foreslåede ændring skal understøtte, at tredjelandsinvesteringselskaber med tilladelse efter § 41, stk. 1, bidrager til finansieringen af de omkostninger, Finanstilsynet har i forbindelse med tilsynet og administrationen af tilladelser meddelt efter § 41, stk. 1.

UDKAST

Til nr. 9 (§ 43, stk. 3, nr. 7, i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter)

Efter § 43, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og –aktiviteter skal et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, have tilladelse fra Finanstilsynet til at yde eller udføre investerings-service og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser som fastsat i bilag 1 her i landet gennem en filial.

Det følger af den gældende § 43, stk. 3, at Finanstilsynet giver tilladelse efter stk. 1, når det er godtgjort, at alle betingelser i bestemmelsens nr. 1-7 er opfyldt.

Af den gældende § 43, stk. 3, nr. 7, følger det, at filialen skal være i stand til at opfylde kravene i §§ 45-48 og 94, § 95, stk. 1, 2 og 7, § 96 og § 108 og regler udstedt i medfør heraf, §§ 88-95, 98-109, 114 og 135-140, § 196, stk. 2, og §§ 214 og 218 i lov om kapitalmarkeder og artikel 3-26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og i foranstaltninger vedtaget i medfør heraf.

Det foreslås i nr. 7, at indsætte en henvisning til § 44, i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og –aktiviteter, så bestemmelsen medtages i opstillingen af de krav, som filialen skal være i stand til at opfylde, før Finanstilsynet meddeler tilladelse efter stk. 1.

Indførelsen af bestemmelsen vil medføre, at et investeringsselskab, som ønsker tilladelse efter stk. 1, også skal kunne godtgøre, at filialen vil være i stand til at opfylde indberetningskravene for filialer af tredjelandsinvesteringsselskaber, som følger af lovens § 44.

Bestemmelsen gennemfører artikel 41, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID II), der er vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (IFD).

Til nr. 10 (§ 43, stk. 5, 2. pkt., i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter)

Efter § 43, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og –aktiviteter, skal et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i et land

uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område (tredjelande), have tilladelse fra Finanstilsynet til at yde eller udføre investeringservice og -aktiviteter med eller uden accessoriske tjenesteydelser her i landet gennem en filial.

Efter den gældende § 43, stk. 5, kan Finanstilsynet inddrage en tilladelse meddelt efter § 43, stk. 1, i henhold til §§ 163 og 164.

Bestemmelsen i § 163 fastslår, at Finanstilsynet kan inddrage et fondsmæglerselskabs tilladelse som fondsmæglerselskab, hvis fondsmæglerselskabet anmoder herom. Bestemmelsen i § 164 fastslår, i hvilke andre tilfælde, Finanstilsynet har bemyndigelse til at inddrage tilladelsen.

Det foreslås at indsætte et 2. *pkt.*, i § 43, stk. 5, hvorefter Finanstilsynet, ud over de tilfælde, der er nævnt i §§ 163-164, kan inddrage en tilladelse meddelt efter § 43, stk. 1, hvis afgiften efter § 363 b, stk. 4, ikke er betalt rettidigt.

Den foreslåede ændring af § 43, stk. 5, vil medføre, at Finanstilsynet kan inddrage en tilladelse meddelt efter § 43, stk. 1, hvis Finanstilsynet ikke kan inddrive afgiftsbetalingen på almindelig vis. Inddragelsen vil således kunne ske i tilfælde, hvor Finanstilsynet trods opkrævning af afgiftsbetaling og rykkere for afgiftsbetaling ikke kan inddrive afgiftsbetalingen.

Den foreslåede ændring skal understøtte, at udenlandske kreditinstitutter med tilladelse efter § 43, stk. 1, bidrager til finansieringen af de omkostninger, Finanstilsynet har i forbindelse med tilsynet og administrationen af tilladelser meddelt efter § 43, stk. 1.

Til nr. 11 (§ 94, stk. 2 og 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter)

Det følger af § 94, stk. 1, nr. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investerings-service og -aktiviteter, at et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed skal have effektive former for virksomhedsstyring, herunder effektive procedurer til at identificere, måle, styre, overvåge og rapportere om de risici, som virksomheden er eller kan blive udsat for, eller risici, som virksomheden udgør eller kan udgøre for andre.

Det foreslås i § 94 at indsætte et nyt *stk. 2* og nyt *stk. 3*.

UDKAST

Det foreslås i det nye *stk. 2*, at procedurerne, som nævnt i *stk. 1, nr. 4*, skal omhandle væsentlige kilder til og virkninger af risici og eventuel indvirkning på kapitalgrundlaget.

Den foreslåede § 94, *stk. 2*, vil medføre, at virksomhedens risikostyringsprocedurer skal gøre virksomheden i stand til at identificere, måle, styre, overvåge og rapportere om væsentlige kilder til og virkninger af risici og eventuel væsentlig indvirkning på kapitalgrundlaget. Risiciene skal omfatte kunderisici og markedsrisici og virksomhedens risici, herunder operationelle risici og omdømmemæssige risici såvel som markeds-, modparts- og kreditrisici samt likviditetsrisici.

For så vidt angår kunderisici skal indgå overvejelser om at tegne en erhvervsansvarsforsikring som et effektivt redskab i forbindelse med risikostyringen.

For så vidt angår likviditetsrisiko skal risikostyringsprocedurerne omhandle likviditetsrisikoen inden for relevante tidshorisonter, herunder samme dag, for at sikre, at virksomheden opretholder tilstrækkelige likvide midler, bl.a. for så vidt angår håndtering af væsentlige risikokilder.

For så vidt angår virksomhedens risici skal risikostyringsprocedurerne navnlig omhandle de risici, der kan absorbere det til rådighed værende kapitalgrundlag. Det omfatter, hvis det er relevant, væsentlige ændringer i bogført værdi af aktiver, herunder krav mod tilknyttede agenter, sammenbrud hos kunder eller modparter, positioner i finansielle instrumenter, i fremmed valuta og i råvarer samt forpligtelser over for ydelsesbaserede pensionsordninger.

Når de i § 94, *stk. 1*, og § 107 omhandlede ordninger indføres, tages der hensyn til de kriterier, der er omhandlet i artikel 28-33 IFD, jf. artikel 26, *stk. 2*, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (IFD).

Bestemmelsen gennemfører artikel 26, *stk. 1, litra b*, og *stk. 2*, samt artikel 29, *stk. 1*, i IFD.

Det foreslås i *stk. 3*, at et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed skal registrere alle sine transaktioner samt dokumentere de trufne foranstaltninger for effektive former for virksomhedsstyring.

Bestemmelsen indebærer, at et fondsmæglerselskab og en fondsmæglerholdingvirksomhed skal registrere alle sine transaktioner og dokumentere de

foranstaltninger i form af systemer og processer m.v., som virksomheden har truffet for at sikre effektive former for virksomhedsstyring efter stk. 1 og 2.

Registreringen og dokumentationen skal foretages på en sådan måde, at Finanstilsynet til enhver tid kan vurdere, om selskabet overholder lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteters krav til kapital og likviditet, ledelse og styring samt aflønning, som implementerer direktiv (EU) 2019/2034, samt forordning (EU) 2019/2033.

Bestemmelsen gennemfører artikel 4, stk. 6, i IFD.

Til nr. 12 (§ 224 a, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter)

Lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og –aktiviteter indeholder i kapitel 22 generelle regler om tilsyn, herunder Finanstilsynets tilsynsforpligtelse.

Det foreslås at indsætte en ny § 224 a.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at Finanstilsynet i tilfælde, hvor Finanstilsynet ville være den koncerntilsynsførende, hvis modervirksomheden var etableret i Den Europæiske Union, kan stille krav om etablering af en fondsmæglerholdingvirksomhed eller blandet finansiell holdingvirksomhed i Unionen og anvende konsolideringsreglerne i artikel 7 eller 8 i forordning (EU) 2019/2033 (IFR) af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav på denne fondsmæglerholdingvirksomhed eller blandede finansielle holdingvirksomhed.

Efter artikel 8 i IFD kan de kompetente myndigheder i stedet for tilsynsmæssig konsolidering, dvs. opfyldelse af kapitalgrundlagskrav m.v. på basis af den konsoliderede situation, jf. artikel 7 i IFR, tillade opfyldelse af koncerntilskudstesten i tilfælde af koncerntilskudsstrukturer, der anses for at være tilstrækkeligt enkle, forudsat at der ikke er betydelige risici for kunder eller for markedet, der stammer fra fondsmæglerselskabskoncernen som helhed, som ellers ville kræve tilsyn på konsolideret niveau.

Den koncerntilsynsførende er i § 10, nr. 36, defineret som en kompetent myndighed med ansvar for tilsynet med, om moderfondsmæglerselskaber i Den Europæiske Union, og fondsmæglerselskaber som kontrolleres af moderfondsmæglerholdingvirksomheder i Den Europæiske Union eller blandede finansielle moderholdingvirksomheder i Den Europæiske Union overholder koncerntilskudstesten.

Den foreslåede bestemmelse vedrører det tilfælde, hvor to eller flere fondsmæglerselskaber, der er datterselskab af samme modervirksomhed, som er etableret i et tredjeland, ikke er underlagt effektivt tilsyn på koncernniveau. I et sådan tilfælde skal de kompetente myndigheder for datterfondsmæglerselskaberne vurdere, om datterfondsmæglerselskaberne er underlagt tilsyn af tredjelandets tilsynsmyndighed svarende til det tilsyn, som er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (IFD) og første del i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (IFR).

Hvis konklusionen af denne vurdering er, at et sådant tilsvarende tilsyn ikke foreligger, åbner medlemsstaterne mulighed for passende tilsynsmetoder, som opfylder målene med tilsyn i overensstemmelse med artikel 7 eller 8 i IFR. Den kompetente myndighed, der ville være den koncerntilsynsførende, hvis moderselskabet var etableret i Den Europæiske Union, træffer beslutning om disse tilsynsmetoder efter høring af de øvrige berørte kompetente myndigheder. Eventuelle foranstaltninger truffet efter denne bestemmelse skal indberettes til de øvrige berørte kompetente myndigheder, EBA og Kommissionen.

Med forslaget vil Finanstilsynet få mulighed for at stille krav om etablering af en fondsmæglerholdingvirksomhed eller blandet finansiel holdingvirksomhed i EU og anvende konsolideringsreglerne i artikel 7 eller 8 i IFR på denne fondsmæglerholdingvirksomhed eller blandede finansielle holdingvirksomhed. Formålet hermed er at sikre et effektivt tilsyn på koncernniveau.

Bestemmelsen gennemfører artikel 55, stk. 3, i IFD.

Til nr. 13 (§ 232, stk. 1, 1. pkt., i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter indeholder i den gældende § 232, stk. 1, 1. pkt., krav om, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder m.fl. skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er relevante for Finanstilsynets virksomhed.

Det foreslås at affatte § 232, stk. 1, 1. pkt., således, at fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingvirksomheder, blandede finansielle holdingvirksomheder

UDKAST

der, blandede holdingvirksomheder og personer, som tilhører disse virksomheder, samt leverandører og underleverandører skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen vil medføre, at personer, som tilhører fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingvirksomheder, blandede finansielle holdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder, også er underlagt forpligtelsen til at udlevere materiale og oplysninger til Finanstilsynet.

Ændringen af bestemmelsen vil medføre, at Finanstilsynet kan kræve oplysninger fra fondsmæglerselskaber, fondsmæglerholdingvirksomheder, blandede finansielle holdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder, deres ledelser og ansatte samt repræsentanter, ligesom Finanstilsynet kan udspørge enhver anden relevant person med det formål at indsamle oplysninger om undersøgelsens genstand. Oplysningspligten vil ikke være opfyldt, hvis de indsendte oplysninger er urigtige eller vildledende. For nærmere om, hvilke oplysninger, Finanstilsynet kan indhente, henvises til forarbejderne til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, jf. Folketingstidende 2020-21, A, L 207, som fremsat, side 527.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at Finanstilsynet kan udøve sin tilsynsvirksomhed også i de særlige tilfælde, hvor eksempelvis ledelsen, ansatte eller repræsentanter er i besiddelse af relevante oplysninger, hvor det er nødvendigt for Finanstilsynet at indhente oplysningerne hos den pågældende for at udføre tilsynshvervet.

Med den foreslåede ændring af bestemmelsen ændres benævnelsen ”holdingvirksomheder med blandede aktiviteter” til den korrekte benævnelse ”blandede holdingvirksomheder”, jf. § 10, nr. 20, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Ændringen gennemfører artikel 19, stk. 1, litra a, nr. v), og litra b, nr. iii) og iv), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (IFD).

Til nr. 14 (§ 233, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter indeholder i § 233, stk. 1, krav om, at Finanstilsynet til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kan få adgang til forretningslokaler tilhørende fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder m.fl.

UDKAST

Det foreslås at affatte bestemmelsen således, at bestemmelsens 1. pkt. omhandler Finanstilsynets adgang til mod behørig legitimation uden retskendelse at få adgang til forretningslokaler tilhørende fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, herunder ved inspektioner, samt blandede finansielle holdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder, mens bestemmelsens 2. pkt. omhandler, at beføjelsen også finder anvendelse på enhver anden virksomhed, der indgår i tilsynet med overholdelsen af koncernkapitaltesten, jf. artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (U) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, forudsat forudgående underretning af andre berørte tilsynsmyndigheder.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen præciserer, at Finanstilsynets beføjelse til mod behørig legitimation uden retskendelse at få adgang til forretningslokaler finder anvendelse i forhold til fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, herunder ved inspektioner, samt blandede finansielle holdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder og tillige i forhold til enhver anden virksomhed, der indgår i tilsynet med overholdelsen af koncernkapitaltesten, jf. artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (U) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber, forudsat forudgående underretning af andre berørte tilsynsmyndigheder.

Med den foreslåede ændring af bestemmelsen ændres benævnelsen ”holdingvirksomheder med blandede aktiviteter” desuden til den korrekte benævnelse ”blandede holdingvirksomheder”, jf. § 10, nr. 20, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

For nærmere om Finanstilsynets beføjelse til mod behørig legitimation uden retskendelse at få adgang til forretningslokaler tilhørende fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder m.fl. henvises til bemærkningerne til § 233, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, jf. Folketingstidende 2020-21, A, L 207, som fremsat, side 526f.

Bestemmelsen gennemfører artikel 19, stk. 1, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (IFD).

Til nr. 15 (§ 233, stk. 5, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter indeholder i § 232, stk. 1, 1. pkt., krav om, at blandede holdingselskaber m.fl. skal give Finanstilsynet de oplysninger, der er relevante for Finanstilsynets

UDKAST

virksomhed, mens § 233, stk. 1, indeholder krav om, at Finanstilsynet til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kan få adgang til forretningslokaler tilhørende blandede holdingselskaber m.fl.

Af § 136, stk. 1, nr. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter følger det, at Finanstilsynet kan fastætte nærmere regler for koncerninterne transaktioner, der indgås mellem et fondsmæglerselskab og virksomheder, der direkte eller indirekte er forbundet med fondsmæglerselskabet som dattervirksomheder, associerede virksomheder eller modervirksomheder eller som modervirksomhedens associerede virksomheder og øvrige dattervirksomheder. Hjemlen er udnyttet til at udstede bekendtgørelse nr. 904 af 1. september 2004 om koncerninterne transaktioner som ændret ved bekendtgørelse nr. 1736 af 12. december 2017. Det følger af § 219, stk. 1, at Finanstilsynet påser overholdelse af bekendtgørelsen om koncerninterne transaktioner.

Det foreslås i § 233 at indsætte et nyt *stk. 5* om Finanstilsynets beføjelse til at foretage kontrol på stedet af oplysninger, der er modtaget fra blandede holdingselskaber og deres datterselskaber, når oplysningerne vedrører koncerninterne transaktioner.

Bestemmelsen er til brug for Finanstilsynets tilsyn med fondsmæglerselskaber, hvis modervirksomhed er et blandet holdingselskab.

Det foreslåede *stk. 5, 1. pkt.*, vil medføre, at Finanstilsynet kan foretage kontrol på stedet af oplysninger, der er modtaget fra blandede holdingselskaber og deres datterselskaber. Bestemmelsen indebærer bl.a., at Finanstilsynet kan foretage kontrol på stedet af oplysninger, Finanstilsynet har modtaget til brug for sit tilsyn med transaktioner mellem fondsmæglerselskabet og det blandede holdingselskab og sidstnævntes datterselskaber.

I medfør af det foreslåede *stk. 5, 2. pkt.*, kan Finanstilsynet lade eksterne tilsynsførende foretage kontrollen på Finanstilsynets vegne. Beføjelsen er tiltænkt de undtagelsestilfælde, hvor anvendelsen af eksterne tilsynsførende er påkrævet til sikring af et effektivt tilsyn med fondsmæglerselskabet.

Bestemmelsen implementerer artikel 53, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringselskaber (IFD).

Til nr. 16 (§ 252 a, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og -aktiviteter)

Lov om fondsmæglerselskaber og investeringservice og –aktiviteter indeholder i kapitel 22 generelle regler om Finanstilsynets tilsyn.

Det foreslås at indsætte en ny § 252 a.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at Finanstilsynet med henblik på at vurdere, om beregningen af den samlede margen, der kræves af clearingmedlemmet, er baseret på en margenmodel for clearingmedlemmet, er opfyldt, kan anmode den kompetente myndighed i et clearingmedlems hjemland om oplysninger vedrørende den margenmodel og de parametre, der er anvendt ved beregning af et fondsmæglerselskabs margenkrav.

Den foreslåede bestemmelse vedrører én af de betingelser, der skal være opfyldt for, at et fondsmæglerselskab, der handler for egen regning, enten på egne eller en kundes vegne, kan anvende metoden i artikel 23 i IFR til at opgøre kapitalgrundlagskravet (K-faktorkravet) for markedsrisiko (RtM) for positioner i handelsbeholdningen, jf. artikel 15 i IFR.

Metoden i artikel 23 er K-CMG beregning af K-faktorkravet for RtM, der med Finanstilsynets tilladelse kan anvendes af fondsmæglerselskaber, der handler for egen regning gennem clearingmedlemmer. Dvs. af fondsmæglerselskaber, der anvender central clearing, hvor en central modpart (CCP) stiller sig mellem køber og sælger i en handel og garanterer afviklingen af handler for begge parter. CCP'en påtager sig hermed modpartsrisikoen på begge parter. For at påtage sig denne kræver CCP'en sikkerhedsstillelse i form af margen. Fondsmæglerselskabet kan etablere adgang til clearing via en CCP enten som clearingmedlem hos CCP'en eller som kunde til et andet CCP-clearingmedlem.

Ved anvendelse af K-CMG beregning beregnes K-faktorkravet for RtM på grundlag af de samlede margener, clearingmedlemmet har afkrævet fondsmæglerselskabet.

Artikel 15 i IFR fastsætter et K-faktorkrav for fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder betingelserne for små og ikke indbyrdes fondsmæglerselskaber. K-faktorkravet fastsættes i forhold til kunderisici (RtC), markedsrisiko (RtM) og selskabsrisiko (RtF), og opgøres efter metoder, der er fastsat i henholdsvis kapitel 2, 3 og 4.

Efter artikel 21 i IFR skal K-faktorkravet for RtM for positioner i handelsbeholdningen for et investeringsselskab være enten K-NPR beregnet i overensstemmelse med artikel 22 eller K-CMG beregnet i overensstemmelse med artikel 23 i IFR. Dette gælder, når investeringsselskabet handler for egen regning, enten på egne eller en kundes vegne.

Af artikel 23 i IFR følger det, at de kompetente myndigheder tillader, at et investeringsselskab beregner K-CMG for positioner, der er omfattet af clearing, hvis en række betingelser, oplistet i artikel 23, stk. 1, litra a-e, er opfyldt. Det samme gælder såfremt der er tale om positioner på porteføljebasis, hvis hele porteføljen er omfattet af clearing eller marginberegning.

Den foreslåede bestemmelse vedrører betingelsen i artikel 23, stk. 1, litra c, hvorefter beregningen af den samlede margin, der kræves af clearingmedlemmet, skal være baseret på en marginmodel for clearingmedlemmet. Bestemmelsen vil medføre, at Finanstilsynet får beføjelse til at anmode den kompetente myndighed i et clearingmedlems hjemland om oplysninger vedrørende den marginmodel og de parametre, der er anvendt ved beregning af et fondsmæglerselskabs marginkrav. På den baggrund kan Finanstilsynet vurdere, om betingelsen om, at beregningen af den samlede margin, der kræves af clearingmedlemmet, er baseret på en marginmodel for clearingmedlemmet, er opfyldt.

Bestemmelsen gennemfører artikel 13, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (IFD).

Til nr. 17 (§ 265, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter fastsætter i § 265, jf. § 5, at udenlandske investeringsselskaber og kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og –aktiviteter, jf. § 13, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område (EØS/EU-lande), og som udøver sådan virksomhed her i landet gennem filial eller tilknyttet agent, der er etableret her i landet, skal betale afgift til Finanstilsynet. Afgiften fastsættes i henhold til kapitel 22 i lov om finansiell virksomhed.

Videre fastsætter lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter i § 265, jf. § 7, stk. 3, at udenlandske investeringsselskaber og kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og –aktiviteter, jf. § 13, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område (tredjelande), og som udøver sådan virksomhed her i landet gennem filial skal betale afgift til Finanstilsynet. Afgiften fastsættes i henhold til kapitel 22 i lov om finansiell virksomhed.

Det foreslås at nyaffatte § 265, stk. 1, så udenlandske investeringsselskaber, der yder eller udfører investeringsservice og –aktiviteter her i landet gennem filial eller tilknyttede agenter, der er etableret her i landet, omfattes af afgiftsbestemmelsen.

Den foreslåede nyaffattelse af § 265, stk. 1, præciserer, at udenlandske investeringsselskaber, der yder eller udfører investeringsservice og –aktiviteter her i landet gennem tilknyttede agenter, der er etableret her i landet, også skal betale afgift til Finanstilsynet.

Til nr. 18 (§ 265, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Efter den gældende § 265, jf. § 5 og § 7, stk. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter, betaler udenlandske investeringsselskaber og kreditinstitutter, der yder eller udfører investeringsservice og –aktiviteter her i landet gennem filialer eller tilknyttede agenter, der er etableret her i landet, afgift til Finanstilsynet, som fastsættes i henhold til kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed. Loven regulerer ikke afgiftsbetaling for udenlandske investeringsselskaber og kreditinstitutter, der har tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område (tredjelande), som har opnået tilladelse fra Finanstilsynet til grænseoverskridende at yde eller udføre investeringsservice her i landet til godkendte modparter eller professionelle kunder.

Videre fastsætter kapitel 22 i lov om finansiel virksomhed om afgifter trods henvisningen hertil i § 265, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter ikke regler om afgift for udenlandske investeringsselskaber og kreditinstitutter, der yder eller udfører investeringsservice og –aktiviteter her i landet.

Det foreslås i § 265 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter at indsætte et nyt *stk. 2*.

I det nye stk. 2 foreslås det, at udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse til at yde eller udføre investeringsservice og –aktiviteter, i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, og for hvilket land Europa-Kommissionen ikke har vedtaget en afgørelse som omhandlet i artikel 47, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15.

maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, eller hvor en sådan afgørelse ikke længere er gyldig, og som yder grænseoverskridende tjenesteydelser med investeringsservice og –aktiviteter her i landet, skal betale afgift til Finanstilsynet.

Forslaget vil medføre, at udenlandske investeringsselskaber og kreditinstitutter, der har opnået Finanstilsynets tilladelse til grænseoverskridende at yde eller udføre investeringsservice og –aktiviteter efter henholdsvis § 41 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter og § 33 i lov om finansiell virksomhed, skal betale en årlig afgift til Finanstilsynet. Afgiften skal bidrage til Finanstilsynets tilsyn med de grænseoverskridende tjenesteydelser, jf. § 8 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter, jf. lovens § 8.

Til nr. 19 (bilag 3, nr. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter)

Bilag 3 til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter fastsætter de formler, som anvendes til at beregne de beløb, der henvises til i § 201, nr. 1 og 2, og § 203, stk. 1, om nedskrivningsegne passiver og subordination.

Det foreslås at nyaffatte bilag 3, nr. 2, så der i formlen for opgørelse af krav om subordination af nedskrivningsegne passiver tages højde for, at fondsmæglerselskaber med ikrafttrædelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber (IFD) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber (IFR) ikke længere er omfattet af det kombinerede kapitalbufferkrav, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter (CRD IV).

IFD erstatter sammen med IFR de tidligere tilsynsordninger for fondsmæglerselskaber i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRD IV) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (CRR). De nye tilsynsmæssige krav og rammer for fondsmæglerselskaber i IFD og IFR vedrører bl.a. kravene til kapital og likviditet, ledelse og styring samt aflønning.

Derudover tages der i definitionen af variabelen η i formlen højde for de nye kapitalkrav for fondsmæglerselskaber i IFR derved, at der i definitionen henvises til forordningens artikel 11.

Bestemmelsen gennemfører artikel 45, stk. 3, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (BRRD), der er vedtaget i forbindelse med vedtagelsen af IFD.

Til § 7

Til nr. 0 (§ 22, stk. 1, 2. pkt., i lov om forsikringsformidling)

Den gældende § 22, stk. 1, 2. pkt., i lov om forsikringsformidling fastsætter, hvilken øvrig lovgivning, udover reglerne i selve lov om forsikringsformidling, som Finanstilsynet påser forsikringsformidlernes overholdelse af. Dette er bl.a. en række EU-forordninger, der er direkte gældende i dansk ret, men hvor der i Danmark skal udpeges en kompetent tilsynsmyndighed til at påse overholdelsen af reglerne.

Det følger af artikel 14, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (disclosureforordningen), at hver medlemsstat skal sikre, at den kompetente myndighed, der er udpeget i overensstemmelse med sektorspecifik lovgivning, udpeges som kompetent myndighed til at varetage de opgaver, der følger af disclosureforordningen. Endvidere skal hver medlemsstat sikre, at den kompetente myndighed, som er udpeget af de nationale myndigheder, har de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for, at den kan opfylde de opgaver, der er omfattet af disclosureforordningen og regler udstedt i medfør heraf. Finanstilsynet er udpeget som kompetent myndighed i en række love på det finansielle område og har dermed hjemmel til at påse, at finansielle markedsdeltagere og finansielle rådgivere overholder disclosureforordningen, jf. lov nr. 2110 af 22. december 2020 og lov nr. 1940 af 15. december 2020.

Disclosureforordningen fastsætter en række oplysningskrav for bl.a. finansielle rådgivere og det skal derfor sikres, at der kan føres tilsyn med de finansielle rådgiveres overholdelse af reglerne.

Det foreslås, at der i § 22, stk. 1, 2. pkt., indsættes en henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om

UDKAST

bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (disclosureforordningen).

Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet skal påse forsikringsformidlers overholdelse af disclosureforordningen og de regler, som Kommissionen har hjemmel til at udstede i medfør af disclosureforordningen.

Formålet med den foreslåede ændring er at sikre, at Finanstilsynet har hjemmel til at påse forsikringsformidlers overholdelse af disclosureforordningen. Baggrunden er, at en lovteknisk fejl i lov nr. 1940 af 15. december 2020 § 6, nr. 5, har medført, at der ikke er blevet tilføjet en henvisning til disclosureforordningen i § 22, stk. 1, 2. pkt., hvorfor Finanstilsynet ikke på nuværende tidspunkt har hjemmel til at påse forsikringsformidlers overholdelse af disclosureforordningen.

Det er nødvendigt at sikre, at Finanstilsynet har hjemmel til at påse forsikringsformidlers overholdelse af disclosureforordningen, da forsikringsformidlere kan være finansielle rådgivere, når de yder forsikringsrådgivning om forsikringsbaserede investeringsprodukter (IBIP'er), jf. artikel 2, nr. 11, litra, i disclosureforordningen.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Finanstilsynet kan føre et effektivt tilsyn med forsikringsformidlers overholdelse af disclosureforordningen, herunder ved at Finanstilsynet bl.a. kan udstede påbud og påtaler for overtrædelse af disclosureforordningen eller regler udstedt i medfør heraf.

Til § 8

Til nr. 1 (§ 19, stk. 7, i lov nr. 1374 af 13. december 2019 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om betalinger, lov om kapitalmarkeder, lov om investeringsforeninger m.v. og selskabsloven og forskellige andre love)

Det fremgår af § 19, stk. 7 i lov nr. 1374 af 13. december 2019, som ændret ved § 12, nr. 1 i lov nr. 570 af 10. maj 2022, at erhvervsministeren senest i folketingsåret 2022-23 fremsætter forslag om revision af § 122, stk. 2, i lov om betalinger.

Det foreslås, at § 19, stk. 7, i lov nr. 1374 af 13. december 2019, ophæves.

Formålet med ændringen er at bringe forpligtelsen til evaluering af § 122, stk. 2, fuldt ud i overensstemmelse med ordlyden af og intentionen bag aftaleteksten bag den politiske aftale af den 19. september 2019. Det fremgår

UDKAST

således af aftaleteksten, at aftaleparterne er enige om, at udvidelsen af § 122 vil blive evalueret to år efter lovændringens ikrafttræden.

Evalueringen af bestemmelsen i § 122, stk. 2 er påbegyndt, og forventes fremlagt for Folketinget senest den 1. januar 2023.

Den foreslåede ændring medfører, at den påbegyndte evaluering af udvidelsen af § 122, stk. 2, i lov om betalinger, kan gennemføres uden at erhvervsministeren forpligtes til at fremsætte forslag om revision af bestemmelsen. Dette er hensigtsmæssigt, idet erfaringerne med udvidelsen af § 122 i lov om betalinger peger på, at der ikke er grundlag for at fjerne udvidelsen af bestemmelsen. Den foreslåede ordning vil være i overensstemmelse med aftaleteksten bag den politiske aftale af den 19. september 2019 mellem regeringen (Socialdemokratiet) og Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Konservative og Alternativet om styrkede indgrebsmuligheder over for gebyrer m.v. på betalingsserviceløsninger.

For nærmere om formålet med evalueringen henvises til bemærkninger til § 19, stk. 7, i lov nr. 1374 af 13. december 2019, jf. Folketingstidende 2019-2020, A, L 46, som fremsat, side 88.

Til § 9

Det foreslås i § 9, stk. 1, at loven træder i kraft den 1. januar 2023, jf. dog stk. 2 og 3.

Det foreslås i stk. 2, lovens § 2, nr. 10, 12, 13 og 14, træder i kraft den 2. april 2023.

Det foreslåede skal sikre, at bestemmelser om Finanstilsynets, Erhvervsstyrelsens, Spillemyndighedens og Advokatrådets tilsyn med love indeholdende finansielle sanktioner, som er fastsat ved i § 9 i lov om restriktioner på transaktioner med kontanter og værdipapirer i danske kroner til Rusland og Belarus, jf. lov nr. 409 af 31. marts 2022, fortsat er gældende efter denne lov ophæves den 1. april 2023, jf. lovens § 8.

Det foreslås i stk. 3, at for crowdfundingtjenesteudbydere med færre end 50 ansatte omfattet af § 75 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 13, finder § 75 a, stk. 1, 4. pkt., i lov om finansiel virksomhed anvendelse fra den 17. december 2023.

Det foreslåede vil medføre, at crowdfundingtjenesteudbydere omfattet af § 75 a, stk. 1, 1. pkt., først skal leve op til kravene i lov om beskyttelse af whistleblowere fra den 17. december 2023, jf. § 75 a, stk. 1, 4. pkt., hvis crowdfundingtjenesteudbyderen har færre end 50 ansatte. Det foreslåede har til formål at sikre, at crowdfundingtjenesteudbydere, som lov om beskyttelse af whistleblowere ikke finder umiddelbar anvendelse på, får passende tid til at tilpasse deres ordninger til kravene i lov om beskyttelse af whistleblowere.

Til § 10

Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens §§ 1-7 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Det foreslås i *stk. 3*, at lovens §§ 2-6 ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Det følger således af lovene på det finansielle område, at lovene ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at lovene ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og grønlandske forhold tilsiger det.

Lov om en garantifond for skadesforsikringselskaber samt lov om forsikringsformidling gælder ikke for Grønland men kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lovene indeholder derimod ikke anordningshjemmel for Færøerne, da forsikringsområdet på Færøerne er hjemtaget og dermed reguleres af færøske love. Ændringerne i lovforslagets §§ 1 og 7 skal derfor ikke kunne sættes i kraft for Færøerne.